

Kansanääni

Nro 4/10

**Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja
Syyskuu 2010 - Lokakuu 2010 kansanvallan puolesta**

Irtonumero 1,70 e
9. vuosikerta

Budjetin vääryydet oikaistava - pysyvästi

Työttömät, opiskelijat, köyhät kokevat tulensa petetyksi. Hallituksen talouspolitiikka on väärä ja talousarvio sen mukainen. Mitä se on vaalien jälkeen? Työnantajien KELA-maksut kerätään kansalta. Valtio sysää vastuuta kunnille, jotka leikkaavat kuntalaisilta. Vääryydet tulee oikaista mutta pysyvästi

Sivut: 2, 7 ja 20

Ydinvoimapäätöksen perustelut suurta huijausta

Ydinvoimaa on perusteltu sähkön saatavuuden turvaamisella, sen hinnalla, omavaraisuudella, ympäristövaikutusten hyväksyttävyydellä ja työllisyyspolitiikalla. Lähemmin tarkasteltuna näiltä kaikilta putoaa pohja pois. Ydinvoima jättää raskaan laskun tulevaisuudelle ja kuljemme jälkijunnassa muiden energiamuotojen hyödyntämisessä.

Sivut: 8 sekä 10-11

Maailmassa ruoka riittää, köyhät näkevät nälkää

Geenitekniistä (GM) kasvinjalostusta monet vastustavat ympäristö- ja terveyssyistä. Kapitalistit sanovat, että sillä ratkaistaan ruoka-ongelma. Ruokaa maailmassa tuotetaan riittävästi perinteisinkin keinoin. Köyhillä ei vain ole varaa ostaa elintarvikkeita. Kapitalistille GM-tekniikka on keino tuottaa suuria voittoja ja sysätä kilpailijat sivuun.

Katso sivu 9

Sivut 2-3

- Porvarihallituksen vaali-budjetti lyö pienituloisia
- Velkomusjärjestelmästä tullut iso ongelma
- Uskottava tarina

Sivut 4-5

- Helsingin ja Tuusulan kun-nallispolitiikkaa
- Paperintuotannon krii-sis-tä
- Ilmastolaki nyt

Sivut 6-7

- Kohti vaikeampia aikoja
- Sukupuolineutraali avio-liittolaki
- Takuueläke on silmän-kääntötempu

Sivut 8-9

- Ydinvoimapäätöksen pe-rustelut huijausta
- GM-viljely uhkaa viljelijän riippumattomuutta
- Ilmastoasiat pöydässä-me

- Sivut 10-11, keskiaukeama
- Moottoripyörällä Tserno-bylyssä "atomikaupungis-sa"

Sivut 12-13

- Afganistanin rikollinen sota
- Kriisi iski euroon Kreikan kautta.
- Suomi osana laajaa soti-lasliittoumaa
- Eksorsimi rauhantapah-tuma

Sivut 14-15

- Väärennetty sotaJugos-lavian tuhoaminen
- Nobel-palkinto ja Kosovon ennakkotapaus
- Cheonanin tapaus

Sivut 16-17

- Ylen pilkkomisesta
- Vallila
- Kuumia kesä

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Budjetin vääryydet oika-istava
- Muilta puolueilta

Kaikkien maiden proletaarit - liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2010

Suunta kohti demokratiaa

Maassamme on ollut yleinen ja yhtäläinen äänioikeus toistasataa vuotta. Parhailaan ollaan uudistamassa puoluetuki- ja vaalisäädöksiä sekä perustuslakia. Nykyinen vaalilaki tuottaa eduskuntavaaleissa rajun vääristymän. Kansalaisten tahto ei toteudu. Piilevä äänikynns vaihtelee Uudenmaan 2,9 prosentin ja Etelä-Savon 14,3 prosentin välillä. Ääntenlaskutapa suosii suuria puolueita. Viime vaaleissa esimerkiksi keskusta sai 5 paikkaa enemmän kuin sen ääniosuus edellytti.

Hallintoneuvos **Tarastin** johtama toimikunta tekisi koko maasta yhden vaalialueen. Äänet laskettaisiin valtakunnallisen tuloksen perusteella vaalipiireittäin. Vaalilakiin esitetään 3 % valtakunnallista äänikynnsistä ja vaaliuutokieltoa.

Uudistuksen tavoitteeksi tulee ottaa vaalin suhteellisuuden toteutuminen: yhdellä prosentilla saisi kaksi kansanedustajan paikkaa. Suhteellisissa vaaleissa suuret puolueet häviävät. Äänikynns vesittäisi vaaliuudistuksen: vasta 7 edustajapaikan puolue nousisi eduskuntaan. Ehdotettu kynns olisi aikanaan estänyt vihreiden nousun eduskuntaan.

Eduskuntaan tarvitaan uusliberalismin vastaisia voimia. Uusien, ryvettymättömien voimien pitäisi voida tasavertaisesti kilpailla korruptoituneiden eduskuntaryöiden kanssa. Valtapuolueet väittävät, että äänikynnsen poistaminen johtaisi siihen, että eduskuntaan tulisi minipuolueiden joukko. Sellaista pelkoa ei Suomen oloissa käytännössä ole.

Eduskuntaryöpuolueet jakavat puoluetukea itselleen. Ne kahmivat myös lähes kaikki lehtituet sekä nais- ja nuorisojärjestöjen määrärahat. Euroopan neuvoston korruptionvastainen toimielin GRECO on arvostellut eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintää rahanjaossa. Puolueilla tulee olla yhtäläiset oikeudet yhteiskunnan tuen saantiin esimerkiksi vaaleissa saatujen äänien suhteessa.

Kun GRECO arvosteli Suomen puoluerahoituksen valvontaa joulukuussa 2007, asia ohitettiin. GRECO edellytti, että ehdokkaiden ja puolueiden nimettyjen lahjoitusten vastaanotto kielletään ja nykyistä pienempien lahjoitusten tekijät ilmoitetaan. Se esitti myös vaalibudjettien kirjanpitovelvollisuutta.

Eduskunta ja hallitus olisi toisensaikkoinen, jos 2007 vaalirahoituksessa olisi noudatettu lakeja ja määräyksiä. Valtion elättäjäpuoluejärjestelmästä tulee luopua GRECO:n suositusten mukaisesti. Kaikille puolueille taattava tasapuolinen mahdollisuus osallistua vaaleihin, Yleisradion vaali- ja muihin poliittisiin ohjelmiin.

Kokoomus ja keskusta eivät hyväksy presidentin osallistumisesta EU-huippukokouksiin. Perustuslaissa sanotaan: "Presidentti johtaa ulkopoliittikkaa yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa". EU-jäsenenä Suomessa ei ole ulkopoliittikkaa, päätökset tehdään EU:n huippukokouksissa. Presidentin tulee osallistua ulkopoliittisiin päätöskokouksiin - juoksupolitiikka tai -tyttö ei voi häntä edustaa. Perustuslakia säädettäessä eläteltiin myyttiä Suomen itsenäisestä päätösvallosta - jopa puolueettomuudesta - eikä asiaa ilmaistu selkeästi.

Taxellin perustuslakikomitea esittää vallan riisumista presidentiltä ja korostaa hallituksen ja pääministerin asemaa suhteessa eduskuntaan ja presidenttiin.

Parlamentarismin kehittäminen edellyttää, että päätäntäoikeus maan asioista palautetaan eduskunnalle. Viime vuosien hallitukset eivät ole pitäneet kansan mielipiteistä i esimerkiksi yhteisvaltuuttan siirtymisessä tai EU-liittövaltiolain hyväksymisessä. Parlamentarismin toteututtua presidentti-instituutio voidaan lopettaa tai muuttaa edustukselliseksi.

Ulkopoliittinen uhka on Suomen liittäminen Naton täysjäsenyyteen ja lähtö Afganistanin kaltaisiin seikkailuihin. Jäsenyys on syytä pitää kolmen lukon takana i presidentin, hallituksen ja eduskunnan.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi	Etunimi
Lähiosoite	
Postinumero ja -paikka	
Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki	
Puhelintilaukset 040-8335360 tai 050-5884159	

Porvarihallituksen vaalibudjetti lyö pienituloisia

Kesän tärkeimpiä poliittisia tapahtumia on ollut valtion tulevan vuoden budjetin valmistelu. Tällä kertaa isompaa väentöä ei nähty, vaan tuoreen pääministerin Mari Kiviniemen hallitus rustasi talousarvioesityksen parissa päivässä. Pikaisesti kasatun näköinen budjetista tulikin, sillä sen selkeä tarkoitus on vain palvella hallituspuolueita tulevisissa vaaleissa ja maksattaa politiikkaansa pienituloisilla.

Leikkaukset antavat odottaa itseään

Hallitus löi lukkoon talousarvioesityksensä budjetiriihessä 19. elokuuta. Tästä budjettiesitys lähtee heti syyskuun alussa eduskunnan käsittelyyn ja lopullinen budjetti valmistuu joskus ennen joulua. Nimenomaan leikkausten välttämistä korostaakseen hallitus on esittänyt voimakkaasti alijäämäästä budjetista. Budjettiesitys on kooltaan 50,3 miljardia euroa i tästä kuitenkin 8,3 miljardia täytetään valtion lainanotolla. Valtion velkaantumisesta varoitellaan, koska se nousee jo 85 miljardiin euroon. Jo tämä antaa aiheen otaksua, että kovat leikkaukset ovat mahdollisia vaalien jälkeen.

Budjetiriiheen jälkeisessä tiedotustilaisuudessaan pääministeri Kiviniemi kehui ensi vuoden talousarvioesityksen olevan "sosiaalinen budjetti". Tätä hän perusteli mm. lapsilisien indeksiin sitomisella ja takuueläkkeiden näennäisnostolla. Puheet sosiaalisesta budjetista ovat kuitenkin ristiriidassa kokonaisuuden kannalta, sillä hallitus unohti juuri ne ryhmät, jotka tukea eniten olisivat tarvinneet.

Kela-maksun poisto kotitalouksien maksettavaksi

Budjettiesityksen ehkä suurin silmankääntötempu tulevia vaaleja ajatellen on työnantajan Kela-maksusta luopuminen; hallituksen poisti ne 2009 sosiaalidemokraattien myötävaikutuksella, jonka seurauksena valtion tuloihin syntyi 830 miljoonan euron lövi. Nyt tuota vajetta yritetään tasata mm. energiaveroja nostamalla. Niitä aiotaan kerätä 700 miljoonaa aikaisempaa enemmän.

Bussifirmojen edustajat tyrmäsivät diesel-veron nostamisen, koska se merkitsiä bussilinjojen lakkauttamisia joi 10 %:lla. Tästä syystä hallitus veti dieselveron noston bussiliikenteen osalta takaisin.

Energiaveroja joka tapauksessa nostetaan tuolla 700 miljoonalla eurolla ja maakaasuverojen nosto kaatuu kaukolämmöllä toimivien taloyhtiöiden niskaan. Lämmityskustannukset nousevat ainakin parikymmentä prosenttia. Sähköllä lämmityksensä järjestävät talot joutuvat tosi pahaan tilanteeseen, sillä niiden lämmityskustannukset nousevat melkein puolella.

Kohti degressiivistä verotusta

Verotusasiat ovat tulevan budjetin keskiössä. Progressiivisesta verotuksesta on pitkälti luovuttu, kun verotus on entistä enemmän siirtynyt kunnallisverotukseen, kiinteistöveroihin, arvonlisäveroihin ja valmisteveroihin. Voidaan puhua jopa siirtymisestä degressiiviseen verotukseen, kun ainoa progressiivinen vero, valtionvero, muodostaa yhä pienemmän osan kaikista veroista, yksi arvio oli, että sen osuus kaikista veroista on vain 10%. Tällaista lupaillee myös alivaltiosihteeri Martti Huhtamäen työryhmän selvitys, jonka väliraportti julkaistiin heinäkuun puolivälissä, mutta joka kokonaisuudessaan valmistunee joskus vuoden lopulla. Ainakin väliraportissa korostuu pyrkimys tasaveroon, joka käytännössä merkitsee pienituloisten verotaakan kiristymistä.

Näennäistä tukea ratahankkeeseen

Ilman pieniä nahisteluja hätäistä vaalibudjettia ei saatu aikaan. Kiistoja budjetiriihessä herättivät muun muassa Itämeren suojeluun ja Seinäjoki-Oulu i rataosuuden parantamiseen tarvittava rahoitus. Itämeren suojelurahoista päästiin lopulta sopuun ja rataosuuksien perusparannukseenkin lohkesi ensi vuodelle 40 miljoonaa alun perin esitetyn 5 miljoonan sijasta. Myös Haminan ohikulkutien rakentaminen aloitetaan, vaikka Vihreät esittivät sen poistamista Seinäjoki i Oulu rataosuuden rahoituksen turvaamiseksi. Ratahankkeisiin ensi vuodelle ehdotetut varat voidaan selkeästi nähdä erityisesti päähallituspuolue Keskustan kikkana kerätä pisteitä vaaleihin. Radan kokonaisparannus vaatisi ainakin 350 miljoonan euron rahoitusta vuosiksi eteenpäin eikä pääministeri Kiviniemen runnaama näennäinen rahoitus kokonaisuutta muuta.

Pelkona onkin, ettei isoja varoja rataparannuksiin enää vaalien jälkeen heru.

Opintotukia ei vieläkään indeksiin

Opiskelijojta hallitus ei vaivautunut miellyttämään. Porvarihallitus päätti edelleen olla sitomatta opintotukia indeksiin ja jättää heidät elämään kiinteillä tuilla. Valtionvarainministeri Kataisen päätt ei kääntänyt edes budjetiriihen aikana säätytalolle rynnänneet parikymmentä opiskelijaa, jotka muistuttivat porvaripuolueiden aemmista lupauksista sitoa tuet indeksiin. Hallituksen ehdotusta opiskelijoiden henkilökoh-taiten ateriatuen nostamisesta kymmenellä sentillä opiskelijajärjestöt pitävät lähinnä huonona vitseinä.

Opintotukien jättäminen pois indeksiin sidotuista tuista venyttää entisestään valmistumisaikoja. Opiskelijat joutuvat jatkossakin elättämään itsensä esimerkiksi osaaikatoilla, jonka vuoksi opiskeluaikat kasvavat huomattavasti. Tämä on ristiriidassa hallituksen linjauksen kanssa opiskelijoiden entistä nopeamman valmistumisaikojen ja pidemmistä työurista.

Hallitus sulkee silmänsä työttömyydeltä

Riuhessään hallitus päätti leikata työllisyysvaroja yli 60 miljoonalla eurolla ensi vuonna. Kuluvana vuonna työllisyyden tukemiseen on käytetty vajaat 590 miljoonaa euroa ja nyt tämä summa on siis puuttamassa 530 miljoonaa euroon. Päätös on saanut kansalaiset ja erityisesti suurimmat ammattiliitot raivoihinsa, sillä työttömyyden hiipossa 300 000:ta heikennykset kohdistuvat erityisesti nuoriin ja pitkäaikaistyöttömiin. Nimenomaan nuorisotyöttömyyden hoitoon ei tunnuta hallituksella olevan haluja puuttua.

Lisähuolia työväestölle ovat tuoneet Kiviniemen taannoiset lupaukset, ettei mahdollisesti hallituksessa istuva Keskusta aio kajota työeläkkeisiin ensi vaalikaudella. Ylipääntänsä puheet niiden leikkauksista riittävät nostamaan spekulatioita, onko Keskustan tai Kokoomuksen tavoitteena yleisen otteen ryhtyä joskus tulevaisuudessa supistamaan työeläkkeitä.

Antti Siika-aho
Reijo Katajaranta

Leikkauksia saatetaan tulevaisuudessa perustella velkaantumisella

Kiviniemen hallitus on ilmoittanut kattavansa budjetista **lauri 8,3 miljardia valtion lainanotolla**. Valtion velkaantumisesta varoitellaan, sillä se tulee piakkoon nousemaan jo 85 miljardiin euroon.

Lainanottoaan hallitus on perustellut leikkauksien vähentämiseksi. On kuitenkin epäilty, tullaanko Suomessa lähitulevaisuudessa näkemään suuria leikkauksia käytettävällä valtion velkaantumista verukkeena.

Taloussanomatt asetti velalla pelottelun kyseenalaiseksi 6. elokuuta juttussaan "Omiksi Suomi pelkää velkaa?" Artikkelin mukaan valtion velka on luonnollinen osa budjettia

ja sitä kuuluu olla. Nimenomaan keynesiläisen politiikan elementtinä on julkisen sektorin tukeminen vaikka velkarahalla. Lehdessä haastatellun poliittisen taloustieteen tutkijan Lauri Holan mukaan "valtionvelassa ei pidä tarkastella absoluuttisia määriä. Oleellista on velan osuus suhteessa bruttokansantuotteeseen. Tässä vertailussa Suomi kuuluu Euroopan unionin vähiten velkaantuneisiin maihin.

Palkansaajien tutkimuslaitoksen Jaakko Kianderin mielestä vielä parempi julkisen sektorin tilan mittari olisi nettovelan määrä. Julkisuudessa käsitellään yleensä bruttovelkaa, josta saadaan net-

tovelka vähentämällä finanssijoitukset. "Julkisella sektorilla on velan vastapainona varallisuutta. On rahaa, finanssijoituksia ja aika paljon omaisuutta. Valtiolla on esim. osakesalkku, jonka arvo on yli 20 miljardia euroa. Julkiseen sektoriin lasketaan myös työeläkerahastot, joilla on rahaa yli 130 miljardia euroa, mikä on paljon enemmän kuin valtionvelka, sanoo Kiander. Suomi on nettovelassa selvästi pussan puolella ja joutin aivan muuta kuin Välimeren maiden nettovelat. Suomi on tässä vertailussa Euroopassa aivan kärkipäässä.

KÄ/RK

Velkomusjärjestelmästä tullut vakava yhteiskunnallinen ongelma

Pekka Tiainen
7.9.2010
Valtiotieteen tohtori
taloustiede

Pankkien ja pankkiiriliikkeiden velkomuskeinottelusta on tullut syöpä, joka tuhoaa kansakuntaa sisältä.

1990-luvun laman ajoilta muistamme yritysten konkurssit ja asuntojen pakkomyyntit sekä ihmisten velkaantumisen, joka vaikeutti monien elämää tai tuhosi sen. Velkaneeraus helpotti joissain tapauksissa. Sitten saatiin aikaan velkojen 15 vuoden vanhentumissäännös, joka vapautti 1990-luvun alkuvuosina velkaantuneita veloistaan. Tämän muutoksen perusteella on annettu käsitys siitä, että nyt järjestelmät olisivat toimivat. Tällainen kuva on harhainen. Päävastoin tilanne on kärjistynyt erittäin pahaksi. Oikeus- ja poliittinen järjestelmä on ajautunut rähmälleen pankkien edessä. Tilannetta voidaan kuvata muutamin luvuin.

Pahoinvoinnin kasvat hyvinvoinnin varjon puolella

Valtion vuoden 2011 talousarvioesityksestä löytyy muutamia havainnollisia lukuja. Pitkittyneesti pienituloisten määräksi ilmoitetaan vuonna 2000 298 000 henkilöä ja vuonna 2010 500 000 henkilöä ja vuonna 2011 arviolta 520 000 henkilöä.

Lapsia avohoidon tukimuodoissa oli vuonna 2000 298 000 ja vuoden 2011 luvuksi arvioidaan

72 000, mikä on enemmän kuin yksi kokonainen lapsi-ikäluokka. Kodin ulkopuolelle sijoitettujen lasten ja nuorten määräksi kerrotaan vuodelle 2000 12 671 ja vuoden 2011 arvio on 16 500 lasta.

Velkaperinnässä yksityisellä puolella on noin 300 000 henkilöä. Perintälaskuja on 3 miljoonaa vuodessa. Pakkokeinoissa ovat erityisesti lisääntyneet henkilökatsastus/takavarikkoasiat vuoden 2003 1009:sta yli 25 000:een. Lehtien yleisöostolla näihin asioihin liittyvät nimettömästi esitetyt huolet ovat lisääntyneet ja ovat säilyttäneet äärimmäisen vakavasti otettavia.

Suomessa käräjäoikeuksien ratkaisemat velka- tai saamisuhdeasiat ovat lisääntyneet vuoden 2005 60 272:sta vuoden 2009 205 202:een (Tilastokeskus) ja lisäys on yksistään vuonna 2009 puolitosta kertainen edelliseen vuoteen verrattuna. Ne edustavat 2/3 siviiliasioista tuomioistuimissa ja tämän lisäksi on muita talou-

dellisia kiista-asioita. Ulos-otto-velkomusten kohteena olevien lukumäärä on noussut 232 670:een ja pääomien kokonaissaldo 3,9 miljardiin euroon (Tilastokeskus) ja ulosotetut summat 700 miljoonaan euroon vuodessa.

Kaikkeen tähän liittyy se, että Suomessa 300 000 ihmistä syö masennuslääkkeitä ja 700 000 mielialalääkkeitä.

Työttömyyden vaikutus

Nämä asiat ovat yhteydessä työttömyyteen. Työttömien työnhakijoiden määrä kasvoi vuoden 1990 silloisesta alimmasta tasostaan alle 100 000:sta yli puoleen miljoonaan 1990-luvun laman ollessa pahimmillaan ja laski sitten 200 000:n tuntumaan vuoden 2008 alkupuolella ennen syvää taantumaa. Siitä se nousi 300 000:een. Laaja työttömyys tai kokonaisytyttömyys, mitä sanaa myös käytetään, nousi 1990-luvun laman ollessa pahimmillaan yli 650 000:een ja laski 15 vuoden aikana vuoden 2008 alkupuolella alimmillaan runsaaseen 300 000:een (320 000 toukokuussa 2008). Tästä lukumäärä on noussut ja on nyt loivan laskun jälkeen vajaa 450 000. Mukana tässä luvussa ovat työttömien työnhakijoiden lisäksi työttömyyseläkeläiset, ryhmänä lomautetut, joiden ei ole tarvinnut henkilökohtaisesti ilmoittautua työnhakijoiksi työvoimatoimistoihin saadakseen työttömyyspäivärahaa, lyhenneillä työvikolla olevat sekä työllistämistuki- ja työvoimakoulutuksen ja muiden tällaisten toimien piirissä olevat.

Työttömyys lähti siten nousemaan ja puolitoistakertaistui nykyisessä syvässä laskussa ja on noussut pahimmillaan runsaaseen 60 %iin siitä, mitä se oli 1990-luvun lamassa pahimmillaan. Silloin työttömyys viisinkertaistui, mutta lähtötaso ennen nousua oli alle puolet siitä, mitä nyt.

Tämä syvä taantuma on tuonut muassaan työttömien ja pienituloisten perinnän, ulosotot ja velkomukset ja pienituloisiin kohdistuvat velkomuksiin liittyvät pakkotoimet. Olennaista kumminkin on, että huono kehitys jatkui jo ennen syvää laskua, vaikka talous ja työllisyys kohenivat. Tätä selittää yhtäältä se, että pienituloisia jäi paitsi nousun tuomasta hyödyistä. Olennainen asia kumminkin on velkomuksen muuttuminen. Tässä on tapahtunut paha oikeusjärjestelmän epäonnistuminen, kun on synnytetty pankkien hyväksi toimivat järjestelmät.

Työttömyys aiheuttaa raskaana perintönään ansiomenetyksiä, jotka pienentävät ansiosidonnaista sosiaaliturvaa ja näkyvät aikanaan myös pienentyneinä eläkkeinä.

15 vuoden askartelu velkomuslainsäädännössä, lopputulos epäonnistuminen ongelmien korjaamisessa

Tämä merkitsee, että on pahoin epäonnistuttu lainsäädännön ja oikeuskäytäntöjen kehittämisessä, kun tarkoituksena kuitenkin on ollut 1990-luvun lama-aikaisten virheiden välttäminen. Tilanne oli päinvastoin pahentunut 2000-luvulla jo ennen tätä syvää taantumaa, joka kärjisti

asian.

Tärkeä syy tähän on pankkien valta yhteiskunnassa. Niiden varpaille ei astuta ja oikeus- ja velkomusjärjestelmää on räätälöity niiden hyväksi. Sen vastapainona, että on tullut 15 vuoden velkojen vanheneminen, pankkien otteet ovat kiristyneet ja suoraviivaisuuneet. Entisaikojen neuvottelu- ja sovittelukulttuuria maksujärjestelyistä ei ole. Velkomukset pannaan suorasukaisesti perintä-yhtiölle, joka laittaa tiedot luottotietoihin ja vaikeuttaa tällä tavalla asiakkaan mahdollisuutta hoitaa asioitaan. Tällaisista perintä-yhtiöistä tunnetuimpia ovat ulkomaisomisteiset Lindorff ja Intrum Justitia ja on ilmaantunut uusiakin. Ne ja pankit suoraankin antavat tiedot Asiakastieto Oy:n kaltaisille luottotietoyhtiöille, joka ei selvitä onko vaatimus oikeutettu tai riidanalainen ja vaikeuttaa perinnän kohteiden tilannetta. Jos yksityinen ihminen olisi velkoja, tarvitsisi tämä oikeuden päätöksen, mutta Lindorffin kaltaiset yhtiöt tai pankit eivät joudu vastuuseen vaikka merkittävät luottotietoja ilman oikeuden päätöstä.

Ulosottoviranomaisen järjestelmässä on paljastunut sporttelipalkkaus. Sen mukaisesti noin 650 ulosottomiehistä saavat ulosottojensa perusteella 1000-2500 euroa kuukaudessa tulospalkkaa. Se johtaa intressiin antaa tietoa velkojalle ja tehostaa ulosottoa ulosoton kohteelle aiheutettuja vahinkoja huomioonottamatta.

Jatkuu sivulla 5

Uskottava tarina

Viime vuonna asiat menivät päinmäntä. Hyvän tavan mukaan ne tilastoitiin. Samalla vanhat tilastot pantiin uusiksi, että asiat näyttäisivät nätimiltä, sellaisilta, joita olisi kiva katsella ja jotka turvaisivat yhteiskuntarauhaa. Kapitalistit eivät suurin surminkaan halua totuutta esiin. Uskottava tarina riittää.

Nykymaailmassa huijaukset ovat yleinen ja meilläkin maan tapa. Virallisten ja puolivirallisten laitosten tilastohuijaukset ovat mahdollisia ja välttämättömiä yhteiskuntarauhan vuoksi. Ilman niitä maailman raadollisuus olisi näkyvissä. Siinä porvarilliset puolueet tarinoinevat olisivat ylipääsemättömissä vaikeuksissa.

Mutta ei, eivät ole, kun syntymästä saakka meidän opetetaan nöyryksi, uskomaan esivaltaan, isään, poikaan ja pyhään henkeen y siihen ylliluonnolliseen, jolta eniten kärsivä saa kirkkaamman kruunun. Siksi kaiken maailman huijaukset menevät helposti läpi ja porvarilliset puolueet valheineen ovat turvassa.

Elämämme lujaksi perustaksi rakennetaan sokea usko. Vain jossain ylhäällä on kaikki viisaus, jonka kyseenalaistaminen ei kuulu asiaan eikä hyviin tapoihin. Siksi

nykyaikaa hallitsevat viralliset ja virattomat pötypuheet, jotka opetetun nöyryyden ja uskon vuoksi uppoavat ihmisiin kuin häkä. Sokea usko on henkistä laiskuutta.

Meihin jokaiseen vaikuttavina aikamme suurina huijauksina ovat kuntien (aiheettomat vuokrat ja poistot) kirjanpidon ja kansantalouden (tilastojen jatkuva muuttelu) tulosten väärentäminen sekä roisi valhe, väestön ikääntymisestä. Sitä kaikki höpöttävät. Ketään ei kiinnosta se, että 1946:95 syntyneet ja jokainen nyt elossa olevan pitäisi olla hengissä myös neljänkymmenen vuoden kuluttua!

o o o

Heinäkuun puolivälissä julkaistiin viime vuoden tuotannon, työtuntien ja tuottavuuden tilastot. Samalla, kuten sanottu, kaikki aiempien vuosien julkaistut luvut pantiin taas kerran uusiksi. Lukuja rikkaamalla maailma näyttää kauimmilta.

Rukkaaminen on mahdollista senkin vuoksi, että koko kapitalistinen maailma nojaa 1700-luvun puolenvälän teoriaan (BKT), vaikka se on aikojen sitten todistettu vääräksi. Siksi se on pelkkä tilastokokeelma, jonka kaksi puolta on väkisin runnottu yhtä suuriksi ikään kuin se olisi kirjanpitoa! Kun se on pelkkä tilastokokeelma, sen lukuja

voidaan mullata mielin määrin.

Ongelma on siinä, että BKT:ssä on vain vuoden aikana loppu-tuotteet. Ne muka saadaan, kun kokonaistuotannosta vähennetään ns. välituotteet, jotka kuulemma on ostoja toisilta yrityksiltä. Mitä nämä yritykset ovat, sitä ei kukaan osaa selittää, eikä tietenkään, kun niitä ei yksinkertaisesti ole olemassa. Olematon on uskon asia. Todellisuudessa kyse on varastoista, joka myydään ensimmäisenä ja tilalle hankitaan uusi niin että vuoden lopussa on uusittu varasto. Siitä alkaa seuraava vuosi. Näin se menee, porvarillisen koulutuksen saaneet eivät sitä ymmärrä, tiedä.

o o o

Työn tuottavuus on kapitalisteille a ja o, mutta nyt se uhraatti työllisyyspropagandaan. Tilastokeskuksen muokattujen tilastojen mukaan viimevuonna BKT supistui 8,0, työtunnit 4,7 ja työn tuottavuus rajut 3,5 prosenttia. Samassa tilastossa kokonaistuotanto supistui 9,5 ja tuottavuus älyttömät 4,8 prosenttia. Vastaavaa katastrofaalista tilastoa ei ole ennen nähty. Näiden molempien lukujen mukaan töitä teki 2,454 miljoonaa henkeä. Työttöminä oli 220,8 tuhatta henkeä (8,2 %).

Toisin katsoen virallinen tilasto osoittaa, että töitä olisi tehty noin 2,25 miljoonaa henkilötyövuotta. Työttömyyteen kuului 420 tuhatta

työvuotta (15,7 %). Mutta tänä ja viime vuonna julkaistujen, siis mukkaamattomien lukujen mukaan kokonaistuotanto supistui 6,5 ja tuottavuus parani 0,6 prosenttia. Sen mukaan töitä olisi tehty 2,05 miljoonaa vuotta ja työttömyyteen haaskattiin 620 tuhatta työvuotta (23,2 %).

Työttömyysprosenttien suuri ero johtuu tietoisesta huijauksesta, mm. siitä, että yli miljoona henkeä oli muka työllisiä, vaikka työn puuttumisen vuoksi he tekivät töitä vain kuusi kuukautta. Siksi heiltä jäi palkkaa saamatta 8-12 miljardia euroa! Jos tuottavuus olisi ollut edes lähellä 90-luvun tasoa, työttömyysluvut ja palkkojen menetykset olisivat vielä paljon, paljon suuremmat.

o o o

Harva se päivä hehkutetaan, että lama on ohi. Pötyä. Lamaa edeltäneen vuoden tuotannon tasolle päästään vasta neljän tai viiden vuoden kuluttua. Jatkossa tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin ja työn tarve vähenee. Työpaikat voivat vielä lisääntyä, mutta silloin työaika ja palkat pienenevät. Kun jatkossakin työvoimaa on tarjolla vähintään nykyinen määrä, palkkatyöläisiä rasittava lama ei mene enää koskaan ohi!

Vapaakaupan vuoksi olemme vaikeuksissa. Monet tuotannon alat

ja niiden osaaminen ovat jo kiihtyneet ja moni on vähiin erin kiihtymässä olemattomiin. Jo ennen kuluvan vuosisadan puoltavälä työn puute uhkaa kaksinkertaistua. Ministeri Katainenkin sen tietää. Kokoomus luottaa ihmisten tiedonvajeeseen ja sokeaan uskoon. Se on valta, että ihmiset uskovat sen suolamaan paskaan. Kataisen mielestä suomalaisen on rakennettu niin, että tyhmänäänestäjänä hän arvostaa sitä, joka kertoo uskottavimman tarinan.

Uskottava tarina on vain tarina. Se ei tuo leipää pöytään. Väliaika lamasta lamaan on lyhentynyt, eikä innouskauksi riitä laman jälkien siivoamiseen. Nousukaudella saadut korjaukset eivät enää koskaan riitä lamaa edeltäneen tason saavuttamiseen, ellei tehdä todella suuria muutoksia, että elo tulisi, olisi ja näyttäisi ihan oikeasti paremmalta.

Siksi on erottava EU:sta ja vapaakaupasta. Suomalainen työ ja tuotanto on suojattava ulkomaisista varkaita, suurpääomaa vastaan. Palkkatyöläisten asiat ja kansantalous on pantava kuntoon. Kapitalistien etujen ensisijaisuudesta on siirryttävä työläisten etujen ensisijaisuuteen. Siihen eivät pelkät tarinat riitä!

Kai Kontturi

Kykeneekö Helsinki enää turvaamaan köyhille, sairaille ja vammaisille edullisemman asumisen?

Mistä on kyse?

Kaupunginjohtaja päätti kaupunginvaltuuston huhtikuussa 21.10.2009 hyväksymän strategiahjelman mukaisesti perustaa työryhmän esiselvittämään kaupungin omistamien asuin-kiinteistöjen irttekokaampaa hallintoa. Marraskuussa 2009 virkamies-työryhmä ehdotti Helsingin kaupungin omistamien aravakiinteistö-yhtiöiden yhdistämistä yhdeksi pääomayhtiöksi. Sitten marras-joulukuussa 2009 asiaa käsittelevät kaupunginhallitus ja sen konsernijaosto. Kesäkuussa 2010 fuusiotyöryhmä sai työnsä valmiiksi ja luovutti mietintönsä kaupunginjohtajalle. Päättäjät pyrkivät nyt ajamaan läpi suunnitelman, jonka mukaan pääomayhtiö (nHelsingin Timantti) muodostetaan sulauttamalla yhteen 21 nykyistä aravakiinteistöyhtiötä. Samalla perustetaan 21 isännöintiyhtiötä.

Miksi kaupunki haluaa ilaajempaa tasausta?

Osalla yhtiöistä on erittäin paljon velkaa (vaihteluväli 319-1099 euroa m²) ja eri tavoin hoidetut talot, jotka vaativat kalliita korjauksia. Jätkäsaaren, Kalasataman ja Kruunavuoren rannan uudisrakentaminen tulee olemaan liian kallista ja osuisi vain näiden kolmen kiinteistöyhtiön kontolle.

Tasauksen ja pisteytyksen lähtökohtia

Uuden pääomavuokran pohjana tulitaisiin käyttämään nykyistä pääomavuokraa, jota ei tasattaisi. Tasauksessa otettaisiin huomioon yhtiön kunto. Huonosti hoidetut

Helsingin Kaupungin Arava-kiinteistöyhtiöiden fuusioimisesta käytiin keskustelutilaisuus asukkaiden ja päättäjien kesken Pohjois-Haagan yhteiskoululla 31.8.2010. Sali oli täynnä asukkaita. Kahvittelun jälkeen käytiin kipakka keskustelu omasta asiasta. Vieraat esitteli Helsingin kaupungin vuokralaisten yhdistyksen (HKVY:n) varapuheenjohtaja Kiti Wiik sekä sihteerin Sami Auersalmi.

Kuva: Rosa-Maria Keskivaara

Lausunnoissaan ja kannanotoissaan asukkaat kyseenalaistavat suunnitelmat pääomafuusiosta

yhtiö maksaisivat enemmän. Alueellinen pisteytysmahdollisuus tulisi kasvamaan vaihteluvälillä +20% -20%, kun se nyt on +10% -20%.

Jatkosuunnitelmat

Suunnitelmien mukaan pääomayhtiö perustettaisiin kuluvan vuoden 2010 puolella. Alueyhtiöt olisivat perustamisvaiheessa ensi vuoden 2011 lopulla ja nHelsingin Timantti aloittaisi toimintansa 1.1.2012, jolloin samaan aikaan nykyiset kiinteistöyhtiöt sulautuisivat alueyhtiöihin. Ensimmäiset uudella tavalla lasketut, pisteytyt ja tasatut vuokrat perittäisiin 1.1.2013.

Säästöjäkö?

Asukkaat eivät ole saaneet selkeää

vastausta siihen, tuleeko tästä säästöjä tai halutaanko tällä yleensä säästöjä. Näyttää enemmänkin siltä, että uuden portaan luominen toisi päinvastoin kustannuksia, kun pääomafuusioiden palkat ja kulut tulevat vuokralaisten maksettaviksi. Säästöjä pitäisi kuitenkin tulla, sillä tonttivuokrien nousu sekä muut tulevat korotukset aiheuttavat sen, että kohta ei ole enää varaa asua.

Seuraavassa numerossa käsitellään asian etenemistä, sekä sitä, miten asukkaat arvioivat ja kommentoivat aravakiinteistöjen fuusiota.

Rosa-Maria Keskivaara

Velkomusjärjestelmästä tullut vakava yhteiskunnallinen ongelma....

Jatkoa sivulta 3

Rahoitusalan alihankintaketjutaminen kiertämisen keinona kuten rakennusalalla

Heikki Hiilamo ja MOT-ohjelma ovat ansiokkaasti arvostelleet vippiyhtiöitä, jotka saavat jopa 40 % voittoa ihmisten ahdinkoa ja hättää hyväksikäyttämällä. Hiilamo arvosteli oikeutettuja tehtyjä lain muutoksia teknisiksi eivätkä ne puutu vippiyhtiöiden laillistettuun rosvoamiseen, josta voidaan oikeutetusti puhua. Vippiuuttoyhtiöt eivät kuitenkaan ole ainoat, jotka toimivat oikeusjärjestelmän kustannuksella luottaen siihen, että oikeusjärjestelmä suojelee niiden edut ja vippiuuttoyhtiöiden ei tarvitse käyttää tähän omaa rahaa, vaan ne voivat nämmäkin summat noastaan voittoa. Vastaavaan tapaan toimivat tarvittaessa selkeäiset vakuudettomia luottoja myöntävät kulutusluottoyhtiöt ja myös sellaiset yhtiöt kuten esimerkiksi Nordean Nordea Rahoitus. Nordea on tarpeen ottaa esille tässä, koska siihen suhtaudutaan, ettei ainakaan se. Pankki käyttää tätä hyväkseen pelkäämättä puutusta, kun se toimii väärin. Siihen pitäisi päinvastoin kohdistaa kovemmat vaatimukset merkittävyytensä takia.

Nordea käyttää tätä hyväkseen siten, että on ulkoistanut toimintojaan omalle tytäryhtiölle, jolloin sen on helpompaa väistää vastuuta asiakokonaisuuteen liit-

tyvissä asioissa. Tällainen toimintojen pilkkominen eri tytäryhtiöihin tai ketjuttaminen käytännöllä esimerkiksi Lindorffin ja Asiakastiedon kaltaisia yhtiöitä tai ulkomailla olevia ketjun osia muistuttaa rakennusalan alihankintaketjuja. Niiden avulla tunnetusti kierretään lakeja ja työehtosopimuksia ja muita sääntöjä ja pankit käyttävät hyväkseen vastaavalla tavalla omia rahoituspalveluiden alihankintaketjuja.

Anneli Tuomisen johtama Finanssivalvonta suojelee pankkien etuja, ei asiakkaiden

Anneli Tuomisen johtaman Finanssivalvonnan, aiemman Rahoitustarkastuksen osalta on tullut selväksi, että se ei ole huolehtinut asiakkaista, tallettajien ja sijoittajien suojasta, vaan on keskittynyt vahittamaan pankkien varojen riittävyyttä, niin sanottua vakavaraisuutta puuttumatta tehokkaasti niiden väärin tekemisiin. Se ei puutu kolmen suuren, Nordean, Pohjola Pankin ja Sampo Pankin väärin tekemisiin eikä eräiden muiden kuten Evlin, vaan valitsee kohteensa muualta antaakseen käsitystä että toimii.

Siksi oikeuslaitoksella olisi tärkeä tehtävä oikaista oikeuskäytännöt, joilla rakennetaan pakotteja väärin toimineille rahoituslaitoksille, ja muuttaa tuomioistuimen sellaiseksi, että pankit joutuvat vahingonkorvausvastuusiin. Näin oikeuslaitos välttää samalla aiheuttamasta itselleen

ongelmia, joita syntyy, kun se toimii pankkien työkaluna seuraavaksi oikeuslaitoksen tukeminen satoihin tuhansiin käsiteltäviin velkomusasioita. Samalla oikeuslaitos olisi korjaamassa näiltä osin romahtanutta oikeusjärjestelmää. Ulosottomiesten ja voutien palkkausjärjestelmä olisi korjattava peruspalkan pohjalta, jotta se ei aiheuttaisi perintä- ja ulosottoa kohteille tule ottaa ulosoton määrää vähentäväksi tekijäksi. Suojausosuus, johon ulosotolla ei ole oikeutta kajota, on nostettava kiireellisesti nykyisestä runsaasta 600 eurosta kuukaudessa tuhanteen euroon. Korjaukset järjestelmiin pakottaisivat pankit ja muut rahoituslaitokset muuttamaan väärin toimintatapojaan.

Olennaista on lisätä varojen työllistämiseen ja pienten palkkojen ja sosiaalietuuksien nostamiseen, koska näin katkaistaan ihmisille aiheutettuja perintä- ja ulosottokierroksia, jotka heijastuvat perheiden, yksinäisten ihmisten ja lasten pahoinvointina. Muutokset ovat välttämättömiä sivistä turvallisuuksiin, sillä suuri turvallisuuksien kansalaisten vastaan aiheutuu rahoitusalan väärityneistä toimintatavoista, jotka tuhoavat syöpäkasvaimen tavoin yhteiskuntaa sisältä päin. Oikeusjärjestelmän tehtävä on suojella kansalaisia ja yrittäjiä pankkien ja pankkiiriliikkeiden uhreja niiden vääriltä toimilta.

Stora Enson kiemurat

Työvoima- ja elinkeinoministeriö julkisti marraskuussa 2009 arvionsa maamme energian tarpeesta vuoteen 2030 saakka. Sähkön kulu-tustavoite vuodelle 2020 on 98 terawattituntia vuodessa. Sähkön kulutuksen vähenemiseen ovat vaikuttaneet taantuma, metsäteollisuuden tuotannon odotettua rajummat supistukset, energiatehokkuuden paraneminen ja säästötoimet.

Ministerit Matti Vanhanen ja Mauri Pekkarinen toteavat, että lisäydinvoimaa tarvitaan korkeintaan yhden yksikön verran.

Metsä- ja metalliteollisuuden asiamiehet esittivät maaliskuussa ennusteen, joka osoitti kahden uuden ydinvoimalan tarpeen teollisuuden investointien mahdollistamiseksi.

Hallituksen iltakoulu päätti 21.4. puoltaa kahden ydinvoimalayksikön lupaa.

Keskipohjanmaa pohtii 23.4.10: Ydinvoimapäätöksen piti auttaa raskasta teollisuutta pysymään kotimaassa... Ydinvoimautuksen jälkeisenä aamuna metsästä Stora Enso kertoi lopettavansa sanomalehtipaperin tuotannon Varkaudessa. Kotkan tehtaan se ilmoitti myyvän yksitoista pääomasijoitusyhtiölle OpenGate Capitalille... Ainakaan heti eivät rakennusluvut tehneet.

Karjalainen kysyy 23.4.10: Vain muutamia tunteja sen jälkeen, kun hallituksen iltakoulussa tehtiin päätös kahden uuden ydinvoimalan rakentamisesta, saatiin epäalkio hallituksen herkkäkorvaudesta metsäteollisuuden toiveita kohtaan. Vai voiko uutisen ajoitus olla sattumaa?

Helsingin Sanomat toteaa 24.4.10: Yritysjohtajat vaativat ydinvoimaa ydinvoimapäätöksiä, jotta metsäteollisuuden kannattaisi vastakin investoida Suomeen. Heti seuraavana päivänä metsäteollisuus vastasi huutoonsa, kun Stora Enso ilmoitti lopettavansa Varkaudessa sanomalehtipaperin valmistuksen. Mitä päätös kertoo yhtiön johdon ja sen omistajien kyvystä sitoutua. Stora Enson johto on lopettanut tai lopettamassa tehtaita, joita on vielä viime vuosien investoinneilla modernisoitu. Valtion osakkuusyhtiötä johdetaan silmissä pääoman tuoton maksimointi tässä ja nyt. Maan hallitus ja sen osakkuusyhtiöt elävät eri aikaa.

Eduskunta hyväksyi hallituksen esityksen 1.7.2010.

Viisi päivää eduskunnan äänestyksen jälkeen Stora Enso vahvisti Varkauden paperikoneiden alasajon. Työttömäksi jää 250 työntekijää.

Suomenmaassa 7.7.10 Katri Komi näimistelee päätöstä: - Negatiivinen ratkaisu tuli vain hetken jälkeen kun lisäydinvoimatoihin liittyvät päätökset taas nytkahtivat eteen päin. - Se siitä paljon puhutun työtuollisuuden hintaisen energian turvaamisen merkityksestä teollisuudelle.

Aamulehti kommentoi 14.7.10: Alansa huipuksi nimetty Aalto-yliopisto on löytänyt hinnan ilmiölle, jota kutsuttiin nStora-Enson Amerikan valloituksi. Ilmaisun sävy on ironinen, epäsuoraa ivaa, jota pidetään humorin yhtenä lajina. Stora Enso osti 5 miljardilla ja myi 2 miljardilla...

Kaupan suunnitteli toimitusjohtaja Jukka Härmälä. Ensiksi palautuvat mieleen juuri Härmälän bonukset. Koko joukko kuultuvan metsäteollisuuden työntekijöistä muistaa kyllä nuo vaiheet. Maailman valloittaminen kuuluu dynaamisen yrittämisen piirteisiin. On toisaalta hyvä, että jokin rykäisy jää näin selvästi taloushistoriaan, se näet saattaa olla opiksi.

Savon Sanomat kirjoittaa 22.7.10: Stora Enson huhtikuun tulos ennen veroja oli 193 miljoonaa euroa. 2009 samana aikana syntyi 370 miljoonan tappio. Tulosparannuksen takana on kasvanut myynti ja suositut valuutaturkissuutokset.

Kouvolan Sanomat jatkaa: Toimitusjohtaja Jouko Karvinen on syystä tyytyväinen tulokseen. Se on paras kolmeen vuoteen. Vahvistuva kysyntä antaa mahdollisuuksia paperin hintojen korotuksiin.

Keskipohjanmaa hehkuttaa 4.8: nUPM kertoi eilen samoin kuin Stora Enso reilu viikko sitten. Kumpikin yhtiö paransi kevään aikana roimasti tulostaan. nUPM:n osake kallistui reilusti ja vanavedessä tulivat myös Stora Enso ja kevään tuloksensa kohti julkistava M-real... Toivoo alaspäin ajettujen tehtaiden uudesta käynnistämisestä ei kuitenkaan - Sunilan sellutehdasta lukuun ottamatta - ole. Konekantaansa uusiva M-real aloittaa yt-neuvottelut väen vähennyksistä Äänekosken tehtaillaan. Laajennusten pääsuunta yhtiöillä on yhä Etelä-Amerikassa ja Aasiassa. Stora Enso laajentaa sellutehdastaan Brasiliassa, kaavaillee sellun suursatsausta myös Uruguayhin ja kasvattelee enenevästi eukalyptusta niin Etelä-Amerikassa kuin Kiinassa... Yhtiön uudet sopimukset kuitenkin kääntävät myös paperin hinnan nousuun. Metsäyhtiöiden yhteinen näkemys lähitulevasta on luottavainen. Käsillä on vahvan nousun kausi.

Demari haastattelee 13.8.10 varapääluottamusmiehen Timo Suhosta, joka pitää Stora Enson päätöstä äänsittämättömänä: - Stora Enson johdossa kvartaalinnäkemys on todella vahva ja siitä seuraa hättisiä ja väärä päätöksiä. Valtio antaa Stora Enson johdon ajaa alas hyvät ja tuottavia koneita. Yt-neuvotteluissa työntekijät osoittivat kiistattomasti, että paperikone 4:n jatko toisi yhtiölle 3 kertaa paremman tuloksen kuin mitä koneen lopettamisesta saadaan säästöä. Yhtiön johto ei vaan lottakautta korvaansa laskelmille Stora Enso on investoinut 2000-luvulla Varkauteen 200 miljoonaa euroa. Ylikapasiteetti ei ole meidän ongelmaamme. Yhtiölle riittää se, että tehtaalla tehdään tulosta. Toimitusjohtaja Karvinen on ajamassa Suomen metsäteollisuutta alas. Hesari luonnehtii Karvista nänkeiden aikojen hättäkseen patruunaksi. Suhonen jaksaa uskoa järjen voittoon. - Totta kai toivomme, että paperikone 3 saisi jatkaa.

Miksköhan Jyri Häkämästä sanotaan valtionyhtiöiden valtion (ulkomailla) ohjauksesta vastaavaksi ministeriksi?

Juhani Tanski

Tukimiljoonat eivät pelasta Kiljavan sairaalaa

Tuusulan kunnanhallituksen päätöksessä Kiljavan Sairaala Oy:n lisärahoituksesta 23.8.10 ei hävinnyt vain kunnanjohtaja, vaan erityisesti Kiljavan Sairaala Oy:n osakaskuntien kuntalaiset.

Mainitulla kunnanhallituksen päätöksellä viedään kuntalaisten varoja yksityisen sairaalayhtiön tukemiseen. Se on yhtälo, joka ei asiantuntijalautakunnan ja virkamiesten mukaan tule toimimaan.

Kiljavan Sairaala Oy:n upotetut osakaskuntien tukimiljoonat nyt ja tulevaisuudessa eivät tule räpelastamaan sairaalan toimintaa järkeväksi tulevaisuudessa. Tappiota toiminnasta on edelleen n. 21.000 euroa sairaalan toimitusjohtajan mukaan (K-U 25.8-10).

Syy on yksityisen sairaalayhtiön kalleus osakaskunnille kaikista kirjanpito- ja laskutustietojen huolimatta. Esim. hajautetaan toiminta kahdeksi yhtiöksi, millä saadaan hoidon hintaa muka halvemmaksi.

Perustettavalle Kiljavan Sairaalan kiinteistöyhtiölle maksetaan myös osakaskunnilta tukea, eivätkä ne maksut ja vastuut tällä näikkäilulla mihinkään osakaskuntien

Jori Porspakka työttömien mielenosoituksessa 2009

kunnilta katoa.

Kiljavan Sairaala Oy:n osakaskuntien lisääntyvä tukirahapumppaus Kiljalle vie kunnilta oman terveydenhoidon määrärahoja ja kehittämisen mahdollisuuksia niin valtavasti, että se tulee mahdollisesti vaikuttamaan Tuusulan kunnan talousarvion tekemiseenkin ensi vuonna (K-U 25.8-10). Kunnanjohtaja Joensivu).

Hämmästyttävä herättää Tuusulan kunnanhallituksessa olevien valtuutettujen valmius tukea kyseistä Kiljavan Sairaala Oy:tä lähitulevaisuudessa liki 1 miljonnalla eurolla, kun he ovat vähentäneet Tuusulan kuntalaisilta 2,5 % sosiaali- ja terveyspalveluja. Erityisesti Pohjois-Tuusulan

(Jokela ja Kellokoski) kuntalaiset ovat tahtomattaan joutuneet leikkausten uhreiksi peruspalveluissa. Yöpäivystysambulanssi lopetettiin Jokelasta n. 8.000 kansalaiselta ja nyt kesällä 2010 lopetettiin sosiaali- ja terveyspalvelut 5 viikoksi liki 10.000 kuntalaiselta.

Yksityisen sairaalan nävustamiseen käytettävät rahat riittäisivät n.3 kpl yöpäivystysambulanssin toimimiseen Pohjois-Tuusulassa, eikä terveys- ja sosiaalipalveluja olisi kesäisin lopetettava.

Jori Porspakka
porspakka@pp.inet.fi
040 5605008

Paperiteollisuuden historiaa ja nykyaikaa

Jäin 2005 eläkkeelle palveluani paperiteollisuutta 42 vuotta 4 kuukautta. Joitain näkemyksiä ja ajatuksia voinen esittää alasta, vaikka en asiantuntijaksi tunnustaudukaan.

Muutoksen tuulia oli jo ilmassa viimeisinä työvuosina. Tehtaitten omistukset alkoivat siirtyä ulkomaisille sijoittajille. Suurfirmat kuten Stora Enso ja UPM lähtivät maailmanvalloitusretkille. Tuloksesta suurtappiot ja häntä koipien välissä kotiin palaaminen jos elämellistä vertausta voidaan käyttää. Osoittautui kuinka helpoisia henkilöitä oli valittu suurten firmojen johtoon. Oikeistolainen maailmankuva sai kuvittelevan lännen olevan maapallon osaa, jossa kullon vuoleminen puulusikoillakin onnistuu.

Jo 10 vuotta sitten oli nähtävissä, missä paperinkin ainoat kasvavat markkinat tulevat sijaitsemaan eli Aasiassa, Venäjällä ja latinalaisessa Amerikassa. Setä Samuli on sotinut maailmalla itsensä kipeäksi, nyt jo sotien kiinalaisten velkarahalla.

Koskaan ei Juuso Waldenin aika palaa Jämsänkoskelle eikä muuallekaan. Ei kukaan paperitehtaalte töihin menevä väitä voivansa olla samassa firmassa eläkkeelle pääsyyssä saakka, Waldenin aikana se oli mahdollista. Tämä historiallinen totuus ei liene nykypolven tietoisuudessa, ei kaikkialla ollut ennen huonompaa kuin nykyä. Joillain sektorilla on tapahtunut parannusta, työperäiset asiat aina huonevat.

Ilmeisesti ennuute 10 vuoden kuluttua Suomen paperitehtaitten sijainnista vain rannikolla pitäne paikkansa. Paperirullien kuljetus sisämaasta satamiin on kallista, se myönnettäköön. Edellämäintun Juuson aikana työmiestä jopa

Paikallaan eivät paperityöläiset ole seisleet kuten Kemijärvi-liike osoitti. Kysye on kuitenkin työväenliikkeen yhteisestä asiasta

kunniotettiin Juuson porvareita ja norjalaisia. Nyt työmiehiä ja naisia tehtaalla on ainoastaan numero henkilökunnassa.

Silloin kun paperia voidaan myydä voitolla, koneet pyörivät aikansa. Ja kun tilanne huononee, pannaan väki pakkolomalle. Tämähän se on käytäntö useimmilla tehtailla. Kaikesta ei voida syyttää työnantajakapitalisteja. Kyllä demarien hallinnoima Paperiliitto on osasyyllinen. Olisi pitänyt aikoinaan laittaa kova kovaa vastaan eikä suostua kaikkeen työnantajien vaatimaan. SAK on myös osoittautunut paperitehtäin.

Työväenliikkeellä on tehokas taistelukeino yleislakko. Se on kuitenkin demarien ay-johdolle kauhistuttava sanakin. Saattaisivat teollisuuspamput suuttua ja sulkea vaalirahahan ja muut etuudet.

Eläkkeellä olevaa kiinnostaa lähinnä Ilmarisen pystyssä pysyminen ja eläkkeen tulo tilille määräpäivänä. Ahkerana ajattelijana ja kirjoittajana kuitenkin tulee nuorison tulevaisuus mieleen. Olen kaikille sukulaistuorille tähdentänyt, että työtä aikoinaan

etsiessään kiertävät kaikki paperi- ja sellutehtaat kaukaa, se on auringonlaskun ala.

Viimeisimmät uutiset Stora Enson ja norjalais- ja ruotsalais-firmojen yhdistymisestä lienevät tulleet julkisuuteen liian aikaisin. Ei savua ilman tulta. Jos fuusio toteutuu lienee Kaipolan sanomalehtipaperikoneen taru pian loppuvaiheessa.

Suuri raha fuusioituu, mutta heitä naurattane vasemmiston hajanaisuus. Nyt jos koskaan tarvittaisiin vasemmiston voimien yhdistämistä torjumaan äärioikeiston hyökkäyksiä. Kuitenkin edelleen toveri on toisen toverin pahin vihollinen, se on minua surettanut vuosien ajan. Pieni toivo on kuitenkin hyvä pitää elossa.

Ehkä työväenpuole kokoomuksen todellinen väri paljastuu äänestäjille ennen vaaleja. Se väri ei ole sinivalkoinen eikä vihreä, kyllä se taantumuksen musta on, kuten se on ollut koko kokoomuksen elon ajan.

Reino Welling,
Jämsänkoski

On jo kiire: Ilmastolaki vireille heti

Heikkoon ilmastopolitiikkaan kyllästynyt kansalaiset eri puolilta Suomea kokoontuivat eduskuntatalolle tapaamaan kansanedustajia syysistuntokauden alkajaisiksi 7-8. 9 "Polttava kysymys-ilmastolakikampanjan" järjestämässä Kansalaislobbaus-tapahtumassa. Tapahtumassa suomalaiset kertoivat henkilökohtaisesti kansanedustajille, että Suomen ilmastopolitiikka ei riitä nykyisellään torjumaan ilmastokatastrofia. Suomeen halutaan ilmastolakia, jolla hallitus sitoutuisi vähentämään päästöjä vähintään viidellä prosentilla vuosittain.

Tapaamispyyntö oli lähetetty kaikille kansanedustajille, ja siihen vastasi myöntävästi 40 edustajaa. Tiistaina 7.9 eduskuntatalon ympäristö muutettiin työmaa alueeksi rakentamalla installaatio, joka symboloi kansalaislobbarien suorittamaa ilmastopolitiikan peruskorjausta.

Kansalaislobbarit ovat vapaaehtoisia, ilmastomuutoksesta huolestuneita ihmisiä, jotka haluavat vaikuttaa Suomen ilmastopolitiikkaan. Vaalirahakohujen ja teollisuuden hiljaisen lobbaamisen vastapainoksi tarvitaan avointa ja läpinäkyvää kansalaisvaikuttamista.

Jotta Suomi tekisi oman osuutensa ilmastokatastrofin torjumiseksi, meidän on leikattava päästöjä vähintään 40 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.

Arvellaan, että maapallon lämpötilan nousun hillitseminen 2-3

asteeseen tulisi maksamaan n. 1 % koko maailman bruttokansantuotteesta vuodessa. Jos ei tehdä mitään ja eletään entiseen malliin, tulevat kustannukset nousemaan 5-20 kertaa suuremmiksi seuraavalle sukupolvelle.

Pankkien pelastamiseen on käytetty viime vuonna 5 % maailman bruttokansantuotteesta.

Päästövähenhennykset saavutetaan dramaattisilla satsauksilla energiatehokkuuteen ja energian säästöön sekä siirtymisellä uusiutuvaan energiantuotantoon.

Sähkön ja lämmön yhteistuotanto perustuu kokonaan bioenergiaan vuoteen 2050 mennessä. Liikenteessä siirryttävä mm. tie- ja lentoliikenteessä raitteille sekä sähköautoihin. Liikenteen määrä ei saa kasvaa nykyisestä.

Päästöjen vähentämisellä on kiire. Keinojen on oltava otettavissa käyttöön saman tien.

"Ilmastoturi" Hilkka Kuusinen Kansan äänen haastattelussa

Arkkitiehti Hilkka Kuusinen, miksi olet täällä eduskunnan portailla tänään?

Päästövähenhennyksen toteuttamiseksi pitäisi tehdä suuria ratkaisuja, joista tärkein olisi energiansäästö. Muistan kuinka öljyn hinnan noususta 70-luvun lopulla - oliko jotakin saatavuusongelma - niin silloin säästettiin julkisesta valaistuksesta ja ennen kaikkea rakentamisessa pienennettiin ikkunakokoja ja aloitettiin kehittää energiaa säästävää rakentamista. Sen jälkeen taas tuntuu, että säästämisen sijaan kulutus on lisääntynyt. Ydinvoimaloita on myyty kansalaisille halvan energian saannilla. Kulutuksen järkevä suuntaaminen ja energiansäästö ei näytä kulutuksen kasvuun perustuvassa talousmallissa olevan suosittu puheaihe.

Eikö meidän pitäisi odottaa, että muut maat sitoutuvat ensin alentamaan päästöjään?

Voisikohan Suomi olla tässä esimerkkinä eikä tilastojen hännillä? Meillä on niitä metsiä ja järviä, joita kannattaa suojata haposateilta.

Minkälainen on oma ihilijalanjäljesi? Miten asut ja liikut?

Positiivista siinä on, että käytän

julkisia liikennevälineitä, se, ei ole autoa, en juurikaan tee lentomatkoi, ostan paljon kierrätettyä, käytän samoja etupäässä kierrätyksestä hankkimiani kalusteita vuosikymmeniä, syön etupäässä kasvisruokaa. Negatiivista on, että minulla on kaksi asuntoa: omistusasunto Helsingissä ja vuokra-asunto maaseutukylässä - molemmat ovat kyllä hyvin vanhoja hirsitaloja eli rikierätyt.

Tykkäisitkö, että tulevaisuuden kesät Suomessa olisivat menneen heinäkuun kaltaisia?

Voi kuinka kaipaankaan vanhoja suomalaisia kesä; kevyttä kesäsadetta ja heleitä aurinkoa, en kestä heikuvaa paahdettua. - Sään äärimielit myös pelottavat.

Millainen Suomen ja maailman haluaisit olevan tulevalla sukupolvilla?

Vastustan ydinvoimaa ja Suomeen louhittavaa ydinjäteonkaloa lastemme tulevaisuuden takia. Toivoisin, että voisimme asua ekologisesti ja väljästi. Lapset tarvitsevat liikkumatilaa ja luonon ympäristöä. Helsingin uusia asuinalueita rakennetaan aivan liian ahtaiksi ja samalla täytetään jokien rakentamaton välialue. En pitäisi kahta asuntoa, jos kaupunkiasuminen olisi luonnonläheisempää. Niin varmaan ajattelee moni muukin.

Ilmastopalstat toimitti:
Antero Nummiranta

Kohti vaikeampia aikoja

Lamat seuraavat toisiaan aiempaa nopeammin. Niiden seuraukset jäävät nähtäväksi. Työllä on syntynyt todellinen rikkaus, johon ei kuulu virtuaalitalous. Se on pelkkää huuhaata, jolla kaiken maailman keinottelijat kasvattavat maailmantalouteen ilmakuplaa. Virtuaalirahalla pelaaminen on nykyaikana lamojen syntymisen surimpia syitä. Siksi lamojen sykli on lyhentynyt.

Nykyajan porvarillisten päättäjien puheissa on lempi aiheena työurien pidentäminen, että työvoima riittää ja että lapset ja vanhuksat voidaan elättää. Siksi myös julkiset menot on pidettävä kurissa ja kuntien määrää on supistettava. Ne eivät ole vaalipuheitä, vaan raakaa leikkausten ennakkointia, joilla pohjustetaan seuraavaa vaalikautta. Vaalipuheissa julistetaan ilosanomaa.

Mutta mihin olemme todella menossa? Onko yleinen suunta parempaan vai huonompaan?

Yhä useammat porukat esiintyvät eduskuntatalolla. Pian olemme siellä kaikki yhdessä? Tässä Pardian väki 20.10.09 vastustamassa valtiotyönantajaa henkilötyövuosien vähentämisaikoista

Oikeisto ja monet muutkin ovat sitä mieltä, että 2050 mennessä väestö ikääntyy ja työvoima vähenee ja väestön huoltosuhde kasvaa. Siksi työuria on pidennettävä. Ennusteen mukaan jokaista työikäisen sataa henkeä kohden lapsia ja vanhuksia olisi 76 - siis 21 nykyistä enemmän. Se tulee kalliiksi. Ennusteissa on tietoinen ja poliittisesti tarkoitusten mukainen virhe. Ennusteen mukaan 1945 jälkeen syntyneiden ja nyt elossa olevien pitäisi olla hengissä myös 2050, vaikka joka päivä heistä joku kuolee. Kun virhe korjataan ja otetaan huomioon eliniän piteneminen, yli 64 vuotiaiden määrä supistuu lähes puolella - 835 tuhannella! Sen jälkeen huoltosuhde on sama kuin nykyisin 55.

Tähän liittyy myös julkisten menojen kurissapitäminen, vaikka niiden tarve kasvaa. Kuvitellaan, että kuntien vähentäminen vähentää hallintokulujakin. Myös koulujen ja terveysasemien keskittämisen suurenna tehokkaimmiksi yksiköiksi pienentää kuluja. Sillä ei ole merkitystä, että ne etäännyvät pienten lasten, vammaisten ja vanhusten ulottumattomiin. Takaajatuksena siis pilkottaa luonnollisen poistuman kiihdyttäminen.

Nämä oikeiston tavoitteet perustuvat pörssikeynittelijöiden, yritysten, pankkien, vakuutus-

yhdistöiden ja yleensä suurituloisten jatkuviin pyrkimyksiin voittojen lisäämiseksi. Sitä palvelee myös verojen alentaminen. Kapitalistit haluavat voittonsa kehityksen suunnasta riippumatta.

Työministeriön äTyövoima 2025-selvitys on arvio talouden pitkän ajan kehityksestä. Sen perusteella voidaan tehdä kuvaus, siitä missä ollaan vuonna 2050. Kuten luonnollista, niin ministeriön selvitykseen sisältyy seikkoja, jotka piilottavat raadolliset lopputulokset.

Selvityksen tavoitteellisen kehityksen työvoimatase päättyy vuoteen 2030. Siinä on työikäisiä 83,1 prosenttia, joka 2050 olisi työvoimana 2 671 000. Se on 166 tuhatta nykyistä työikäisten ennustetta pienempi, joten nyt työvoimaa olisi 2 870 000. Työntien lähtökohdasta eivät ole todelliset vaan työvoimatutkimuksen luvut. Ne sisältävät suuren määrän tekemättömiä työtunteja, haamutunteja. Kun nämä ongelmat korjataan, saadaan ilmeinen kuva talouden kehityksestä.

Mikäli kokonaistuotanto, joka on eri asia kuin bkt, kehitty selvityksen mukaan reaalisesti ensin 2 sitten 1,7 ja lopuksi 1

prosenttia vuodessa, niin vuonna 2050 se voisi olla 522 miljardia euroa. Jos työn tuottavuus romahdtaa lähes puoleen entisestä, kuten selvitys ennustaa, silloin se kasvaisi 163 euroon tunnissa ja tuotantoon tarvittaisiin 3 202 miljoonaa tuntia työtä. Kun työvoimaa on käytössä 5 066 miljoonaa tuntia, työttömyyteen jää 1 860 miljoonaa tuntia, 36,7 prosenttia. Työurien pidentämiselle ei työn jättämisen puutteen vuoksi ole mitään tarvetta!

Virallisissa tilastoissa tämä kurjuus piilotetaan kätevästi työvoimatutkimuksella. Siinä 1 450 000 työllistä tekee päätöksiä viisi täyttä työkuukautta ja työttömiä on 125 000 henkeä ja työttömyysaste on 4,4 prosenttia. Mutta missään ei näy, että 1 575 000 hengeltä puuttuu työtä ja palkkaa seitsemän kuukautta! Kaiken tämän fiksit porvaritkin tietävät. He tietävät, että se alentaa palkkatasoa ja että tässä on kyse tavoitteetaseesta. Kun asioita tarkastellaan selvityksen perus- tai heikon kehityksen tasolla, näköalasta huonevat.

Jo nyt valtio ja kunnat ovat taloutensa kanssa lujilla. Velkaa tehdään. Velkaantumisen estämiseksi näin vaalien alla puhutaan varovasti menojen leikkaamisesta ja tuottavuustehokkuudesta. Jatkuvasti vihjaillaan menokurista,

kuntien yhdistämisestä, työurien pidentämisestä, tuloverojen helpotuksista, välillisten verojen nostosta jne. Kaikki nämä liittyvät talousnäkömiin ja ovat oikeiston tavoitteita kapitalistien voittojen kasvattamiseen tai vähintään turvaamiseen. Vaalien alla niistä puhutaan varovasti. Nyt vain valmistellaan alitajuisia yleisiä mielipidettä, että julmat säästö päätökset voidaan tehdä vaalien jälkeen.

Mikäli eduskuntapuolueet säilyttävät asemansa edes suurin piirtein, oikeiston tavoitteet muutetaan todellisuudeksi hokemalla taas vanhaa fraasia - ei ole vaihtoehtoa!

Edellisen laman aikoihin työllisyyden nimissä tehtiin suuri verouudistus. Pääoma- ja yritysveroja pienennettiin 44 prosenttia, progressiivinen osinkovero poistettiin kokonaan, mutta osa siitä on palautettu tasaverona. Tänä osinkojen veronalennus on keskimäärin 61 prosenttia. Viimeiset, hetki sitten tehdyt hurjat omaisuusveron ja kela-maksun poisto lisäsivät kapitalistien saalista lähes miljardilla eurolla. Verot alennettiin, vaikka ne ovat yhteiskunnan hyvinvoinnin edellytys.

Verojen alentaminen on syynä julkisen talouden ongelmiin. Se

on virhe, joka pitää korjata. Lisäksi julkista taloutta rasittaa työttömyys, tuhannen miljoonan työtunnin puuttuminen. Sanotaan, että maamme talous on riippuvainen viennistä, mutta unohtetaan, että vapaakaupan oloissa tuonti kasvaa viennin kasvaessa. Vain suurpääoman jättivoitot riippuvat viennistä. Ongelma on siinä, että suurriikaan vienti ei juuri lisää työllisyyttä, eikä työllistävää kotimarkkinatuotantoa. Suurriikaan vienti ei ole parantanut työllisyyttä edes 1990 tasolle, vaikka työvoima on lisääntynyt sadallatuhanella.

Vastaisuudessa lamat seuraavat toisiaan aiempaa nopeammin. Maalaamatta piruja seinälle tulevaisuus kulkee kohti huonompaa, kohti todella vaikeita aikoja. Siksi on koottava yhteen, yhdeksi voimaksi, nyt hajallaan olevan työväenluokan voimat taisteluun paremman toimeentulon puolesta, irtaantumiseksi lamojen syklä lyhentävästä virtuaalitaloudesta ja EU:sta työllistävän kotimarkkinatuotannon suojaamiseksi sekä itsensä elämisen eläkkeiden palauttamiseksi.

Kai Konturi

Sukupuolineutraali avioliittolaki

Vuonna 1903 Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen Forsan ohjelmassa todetaan: nUskonto on julistettava yksityisasiaksi. Kirkko on erotettava valtiosta ja kirkolliset sekä uskonnolliset yhdyskunnat katsottava yksityisiksi yhdistyksiksi, jotka itse järjestävät sisälliset asiansa. Uskonnon-opetus on poistettava kouluista. Ranskassa valtion ja kirkon ero tapahtui 1905.

Valtaapitävän yhteiskuntaluokan vallan merkinä kirkko on aina seisonut keskellä kylää. Onko oire tulevasta suurista muutoksista se, kun kirkon asema näyttää rakoilevan?

Suomessa kaksi valtiokirkkoa tulee erottaa valtiosta ja muuttaa yhdistyksiksi, jotka keräävät jäsenmaksunsa eivätkä peri kirkollisveroa. Kirkoilla ei tule olla julkisoikeudellista asemaa eikä erioikeuksia. Vapaaajattelijain liitto vaatii, ettei missään yhteiskunnallisissa toimissa edellytetä eikä harjoiteta uskonnollista toimintaa. Uskontokunnille jaettava rahallinen valtionapu on lopetettava. Uskonnon opetus on lakkautettava päiväkodeissa, kouluissa ja valtion yliopistojen teologisissa tiedekunnissa. Uskonrauha- ja jumalanpalveluskalorit on kumottava. Hautausmaatoimi on siirrettävä valtiolle ja kunnille.

Valtion tulisi ottaa koko avioliittoon vihkeminen eli siviili-

vihkeminen maistraatissa hoitaakseen. Jos pari haluaa kirkollisen vihkimisen, se on parin asia. Kun uskontokunnilla on vihkimisoikeus, tulisi se olla myös Vapaa-ajattelijain liitolla ja Humanistiliitolla. Vihkimisoikeus koskee toistaiseksi vain eri sukupuolten välistä liittoa.

Laki rekisteröidystä parisuhteesta tuli voimaan 1.3.2002. Lain mukaan kaksi samaa sukupuolta olevaa henkilöä voi rekisteröidä parisuhteensa ja saada lähes samat oikeudet ja velvollisuudet kuin avioliiton solmiva mies ja nainen. Rekisteröidystä parisuhteesta ei ole esimerkiksi mahdollisuutta adoptoida lasta yhdessä. Samansukupuoliset parit asetetaan laissa eriarvoiseen ase-

maan erisukupuolisten parien kanssa. Yhdenvertaisuusperiaatteen toteuttaminen edellyttää lainsäädännön olevan sukupuolineutraalia.

Kahden miehen ja kahden naisen on mahdollista avioitua Hollannissa, Belgassa, Espanjassa, Norjassa, Ruotsissa, Etelä-Afrikassa, Kanadassa sekä USAn Massachusettsissa ja Connecticutissa. Suomessa on muutettava avioliittolaki sukupuolineutraaliksi siten, että avioliitto on mahdollinen myös samaa sukupuolta olevien ihmisten välillä. Rekisteröidystä parisuhteesta annettu laki on kumottava.

Kun sukupuolineutraali avioliittolaki säädetään Suomessa, niin vapaa-ajattelijana mielestäni kaikki parit tulisi vihkii maistraatissa. Tämä valmistaisi kirkon erottamista valtiosta. Tarvittaessa lisätään henkilökuntaa ja työntiloja. Jos kirkko luopuu vihkimisestä kuten piispa Eero Huovinen peloteli, kirkko tuhoaa itsensä. Ilmeisesti kirkko vihkiisi erisukupuoliset parit, sillä kirkon jäsenet haluavat yleensä kirkkohäät. Jos kirkko on kehityksellisesti, se vihkiisi kaikki parit. Jos samansukupuolinen pari kuuluu kirkkoon, on kirkon velvollisuus antaa heille sama palvelu kuin erisukupuolisille pareille.

Sukupuolineutraali avioliittolaki on tärkeä, jotta tasa-arvo laajenee ja syrjintä vähenee. Kuitenkin työväenpuolueiden ensisijaiset tehtävät liittyvät esimerkiksi sosiaaliturvaan (muun muassa työttömät, köyhyysrajan alapuolella elävät, yksinhuoltajat, eläkeläiset), terveydenhuoltoon, sairaudenhoitoon ja koulutukseen unohtamatta vallankumouksen valmistelua.

Hannu Kautto

PETOS

Suomessa kaudella 1946-1990 syntyi 3 433 384 lasta. Vuonna 2008 heistä oli elossa ja asui maassa 1 778 776 henkeä.

Tilastokeskus julkaisi pitkän aikavälin väestöennusteen syyskuussa 2009. Ennusteen mukaan seuraavan 45 vuoden aikana maasta muuttaa pois 55 000 henkeä ja vuonna 2055 yli 64 vuotiaita olisi 1 733 776 henkeä.

Tätä ennustetta vallanpitäjät käyttävät perusteena vaatimuksille työurien pidentämiselle, työeläkkeiden leikkaamiseksi, eläkeiän nostamiseksi ja eläkemaksujen korottamiseksi. Jos ennuste olisi totta, yksikään vuosina 1946-1990 syntyneistä ja 2008 elossa olleista ei saisi kuolla! Kuitenkin joka päivä heistä joku kuolee ja iän karttuessa vauhti kiihtyy. Niinpä 2055 heistä on ehkä vain puolet elossa.

Tilastokeskuksen ennuste on tietoinen petos.

TAKUUELÄKE ON SILMÄNKÄÄNTÖTEMPPU

Seppo Ruotsalainen
3.9.2010
 Kirjoittaja on Valtiotieteen tohtori ja eläkkeellä oleva sosiaaliturvan erikoistutkija

Takuueläke tulee voimaan juuri vaalien alla

Takuueläke on tulossa voimaan vuoden 2011 maaliskuun alussa sopivasti huhtikuussa pidettävien eduskuntavaalien alla. Takuueläkkeen määräksi on määritetty eläkkeen voimaan tullessa 685 euroa kuukaudessa vuoden 2010 indeksitasossa. Jos eläkkeensaajan muut eläkkeet (työ- ja kansaneläke) eivät yllä tuohon tasoon, puuttuva osa maksetaan takuueläkkeenä.

Hallituspuolueiden ja mm. uuden pääministerin Mari Kiviniemen taholta takuueläkettä on kehitetty ja mainostettu vuolaasti ja se on kohotettu jopa istuvan hallituksen yhdeksi suurimmista ellei suurimmaksi sosiaalipoliittiseksi aikaansaannokseksi. Väite saattaa ironisessa mielessä jopa pitää paikkansa (niin kuristavia ovat hallituksen toimet olleet erityisesti pienituloista kansanosaa kohtaan), mutta tällä nsaavutuksella ei tosiasiaa ole aihetta elämöidä. Näyttää joka tapauksessa siltä, että varsinkin keskustapuolue yrittää tehdä takuueläkkeestä oman vaalivaltinsa.

Mikä takuueläke?

Hallitus yrittää luoda kuvaa, että takuueläke olisi muka koko kansaa kattava laaja ja ehdoton perusta ja pohja, jonka läpi kukaan eläkeläinen ei pääse putoamaan. Todellisuudessa takuueläke tulee olemaan jonkinlainen nykyisen kansaneläkkeen päälle liimattava järjestelmä, joka aiheuttaa heti lähtökohdassa kysymyksen, mihin tätä uutta sosiaaliturvan tulokasta oikein tarvitaan.

Tätä kysymystä ihmetteli professori Jouko Ylä-Liedenpohja blogissaan jo samana päivänä 3. syyskuuta 2008 kun Helsingin Sanomat kertoi pääministeri Vanhasen mielityksestä kyseiseen asiaan. Eikö kansaneläke ole jo takuueläke? ja Miksi muuttaa hyvää ja koettua kansaneläkejärjestelmää?, kyseli Ylä-Liedenpohja varsin aiheelliseen sävyyn.

Takuueläke koskee samoja edunsaajia kuin kansaneläkekin

Edellä mainitut kysymykset ovat tänään, jokseenkin tasan kaksi vuotta myöhemmin erityisen ajan kohtaisia. Tuleva takuueläke rajoittuu nimittäin ylivoimaisesti valtaosaltaan sen saman edunsaajajoukon pariin, jota nykyinen kansaneläkejärjestelmä jo koskee. Täysimääräinen kansaneläke on vuonna 2010 yksin elävälle henkilölle 584,13 euroa ja avo- tai avioliitossa asuvalle 518, 12 euroa kuukaudessa.

Tällä hetkellä täyden kansaneläkkeen voi saada henkilö, joka ei saa työ- tai muuta eläkettä. Tarkalleen ottaen myös pientä työeläkettä saava henkilö saa täyden kansaneläkkeen, mikäli ansioeläke ei ylitä rajatuloa, joka vuonna 2010 on 51,54 euroa kuukaudessa. Kun työeläke ylittää viimeksi mainitun rajatulon, kan-

seksustelu työurien pidentämisestä ja eläkeiän nostamisesta käy maassa kiivaana. Tähän keskusteluun on nyt sekoittunut myös kysymys ns. takuueläkkeen toteuttamisesta. Ratkaiseva aloite tähän asiaan tuli ns. Sata-komitean esitysten pohjalta, kun pääministeri Matti Vanhanen jokseenkin tasan kaksi vuotta sitten ilmaisi halunsa, että kaikille suomalaisille tulisi varmistaa takuueläke, jonka suuruus olisi vähintään 650 euroa kuukaudessa. Asialla oli siis sama mies, joka sittemmin keväällä 2009 sai Rukan hangilla päähänsä, että suomalaisten eläkkeelle siirtymisikää tulisi kohottaa kolmella vuodella ylöspäin.

Satoihin nousevat Helsingin leipäjonot jo niin Fleminginkadulla kuin Myllypurossakin. Omalla poliitikkallaan Hallitus niitä pidentää.

saneläkettä pienennetään summalla joka on puolet henkilön työeläkkeen määrästä (siis jokainen työ- tai ansioeläkkeen saatu euro pienentää 50 sentillä kansaneläkettä). Kun työeläke ylittää (v.2010) yksinäisellä henkilöllä 1207,38 ja avo- tai avioliitossa elävällä 1075,30 euroa kuukaudessa, kansaneläkettä ei makseta enää lainkaan.

Pelkkää kansaneläkettä saa tänä vuonna (2010) Suomessa noin 81 000 henkilöä. He ovat pääosin ihmisiä, joiden työuraa ovat lyhentäneet työttömyys, sairaudet, ptkätyöt, lasten syntyminen ja hoitaminen jne. Alle takuueläkkeen maksimisumman (685 euroa/kk) eläviä henkilöitä, täysimääräisen kansaneläkkeen saajat mukaan lukien on maassa noin 120 000. Eli tässä on pääpiirteissään se joukko, jonka perusturvan takuueläke kuulemma tulee nitakaamaan.

Takuueläke ei edusta laaja-alaista perusturvaa

Valtiolle takuueläke tulee maksamaan 119 miljoonaa euroa vuodessa, joten on selvää, ettei sillä summalla mitään yleistä perusturvaa toteuteta i toisin kuin hallituksen taholta pyritään vihjailemaan. Mikäli yhteiskunnan päättäjien tarkoitus olisi ollut kattavan kansanvakuutuksen toteuttaminen, se olisi voinut toteuttaa kaikille kansalaisille maksetun kansaneläkkeen pohjaosan päälle rakentuvalla järjestelmällä. Se että mainittu pohjaosa aikoinaan röyhkeästi poistettiin, osoittaa ettei päättäjien tarkoituksaan ole ollut (eikä ole) sosiaaliturvan pohjan vahvistaminen, vaan pikemminkin tuon pohjan murentaminen.

Uudistus olisi voinut toteuttaa nykyisen järjestelmän puitteissa

Takuueläkkeen nimellä toteutettava eläkejärjestely olisi voinut joksseenkin yksinkertaisesti hoitaa vallitsevan kansaneläkejärjestelmän puitteissa. Huomio kiintyy erityisesti nykyisen täysimääräisen kansaneläkkeen määrän (yksinäisellä 584 e/kk) ja luvutun takuueläkkeen määrän (685 e/kk) välisen eron pienuuteen. Suurella kohulla synnytetyn takuueläkkeen taso olisi voinut toteuttaa vuoden 2011 alusta vuosittaisen indeksitar-

kistuksen ja kansaneläkkeen tasokorotuksen avulla.

Tasokorotukseen olisi enemmän kuin aihetta jo pelkästään kansaneläkkeen edelleen jatkuvan, hyvin vaatimattoman tason johdosta (esim. Ruotsin ja Tanskan kansaneläkettä vastaavat etuudet ovat Suomen etuuksia tuntuvasti korkeammat). Kansaneläkkeisiin tehtiin edellinen 20 euron tasokorotus vuoden 2008 alussa, mutta historiassa ennen näkemätön kapitalismin talouskriisi on ajanut monet pieneläkkeiset täydellisen ahdingon partaalle.

Lisäksi (asia, johon prof. Ylä-Liedenpohjakin viittaa), mikään ei estäisi poliittikkoja ja päättäjiä soveltamasta kansaneläkkeiden indeksikorotuksiin samaa kaavaa kuin työeläkkeidenkin korotuksiin ts. yleisen ansiokehityksen huomioimista kansaneläkkeissä edes sillä viidesosalla (20%), jota työeläkkeiden taitetussa indeksissä inautitaan.

Näyttää siltä, että keskustan-kokoomuksen johtama oikeistohallitus väistää eläkejärjestelmää koskevat suuret ongelmat (laitettu indeksi, elinaikakerroin, etäitetty matala taso) ja kääntää huomion työuriin, eläkeiän nostoon ja nyt takuueläkkeeseen.

Takuueläke katoksi pienten eläkkeiden nousulle

Takuueläke sovitetaan yhteen muiden eläkkeiden kanssa. Se pienenee sen mukaan, miten paljon henkilö saa työ- ja kansaneläkettä. Jos eläketulot ovat vähänkin yli 685 euroa kuukaudessa, takuueläkettä ei voi saada. Väkisinkin tulee mieleen, että takuueläke on tarkoitettu lähinnä etteeksi ja kiinteäksi katoksi pienten eläkkeiden nousulle, eikä sitä ole tarkoitettu peruseläkkeeksi, joka myötäilisi joustavasti kansalaisten perustarpeita.

Epäilijä voisi sanoa, että samalla kun takuueläke on katto, se on myös lattia, jonka alapuolelle säilötään taloudellisesti kaikkein vaikeimmassa asemassa olevat kansalaiset. Lattian (katon) yläpuolella olevan toisen kerroksen väki ei ole alakertalaisia monessakaan tapauksessa paljoakaan paremmassa

asemassa. Heidän kohtalostaan takuueläke ei ota minkäänlaista vastuuta. Takuueläke on heitä kohtaan yhtä välipitämätön ja vastuuton kuin Vanhasen-Kattaisen Kiviniemen hallitus. Tämä toisen kerroksen ryhmä edustaa väkeä, jonka eläketulot liikkuvat 700 - 1200 euron välimaastossa kuukaudessa. Näitä henkilöitä, jotka saavat sekä kansaneläkettä että työeläkettä, oli vuonna 2009 noin 550 000.

European unionissa määritetty köyhyysraja on tällä hetkellä n. 900 euroa kuukaudessa. Henkilön katsotaan olevan köyhyysrajan alapuolella siinä tapauksessa, että hänen tulonsa eivät yllä vähintään 60 prosenttiin kansalaisten keskieli mediaanitulosta. Karkeankin arvion mukaan sadattuhannet suomalaiset elävät virallisen köyhyysrajan alapuolella. Tutkimusten mukaan erityisen vaikeassa asemassa ovat yli 75-vuotiaat naishenkilöt.

Takuueläkkeen kiemuroita

Kriittisiä kommenttejäkin takuueläkkeestä on kuultu. Eräs ongelma on, että takuueläkkeeseen oikeutetun on itsensä haettava eläkettä Kelalta. Huolen aiheena ovat pienituloiset, jotka eivät osaa hakea heille kuuluvaa etuutta. Tähän on kiinnittänyt huomiota SAK:n sosiaalipoliittinen asiantuntija **Katja Veirto** (HS 1.8.10). Lisäksi on pieni ryhmä ihmisiä, jotka eivät periaatteellisesti syystä halua hakea etuuksia. Ehkä ihmiset eivät halua anoa almuiksi kokemiaan etuuksia.

Kansaneläkelaitokseen on odotettavissa todellinen hakemusten ruuhka helmikuussa 2011. On lausuttu jo epäilyksiä, pystyykö Kela selviytymään ruuhkasta. Taustalla kummitelee koko ajan kysymys, kannattaako tällainen revohka tilanteessa, jossa asia olisi hoidettavissa nykyisen eläkejärjestelmän puitteissa. Koko homma alkaa viitata siihen, että kyse täytyy olla jostakin muustakin kuin muutaman kymmenen euron lisäyksestä nykyisten kansaneläkkeiden tasoon.

Miksi tällainen vieras lisäelementti tuodaan järjestelmään juuri kun on päästy puhumasta,

että eläkejärjestelmää tulisi selkeyttää? Sosiaali- ja terveysministeriön tiedotteen mukaan takuueläke otetaan huomioon myös tulona eläkkeensaajan **asumistukea** myönnettäessä. Toisin sanoen takuueläke pienentää asumistukea. Sama koskee myös **toimeentulotukea**. On olemassa vaara, että näiden etuuslajien osalta takuueläkkeen mukanaan tuoma käytäntö tulee olemaan eläkkeensaajalle epäedullisempi kuin vallitsevassa kansaneläkejärjestelmässä.

Miten käy kansaneläkejärjestelmän?

Peruskysymyksenä säilyy: mikä on takuueläkkeen tarkoitus ja mikä on sen suhde vallitsevaan kansaneläkejärjestelmään? Tässä yhteydessä on syytä palata vielä edellä puheena olleen professori Ylä-Liedenpohjan jo kaksi vuotta sitten esittämään kysymykseen: onko kyseessä hanke säätää kaikille 650 euron (nyt siis 685 euron SR) minimi työeläke? Professori vastasi kysymykseensä huudahuksella: Silloinhan kansaneläkejärjestelmä voitaisiin lopettaa tarpeettomana!

Henkilökohtaisesti en usko kyseisen minimi työeläkkeen mahdollisuuteen, mutta sen sijaan kyse voi hyvinkin olla nykyisen kansaneläkejärjestelmän syrjäyttämisestä vanhuuseläkejärjestelmänä - tai ainakin sen merkityksen ratkaisesta pienentämisestä.

Oleennaista uuden takuueläkkeen sisäntuomisessa on eläkkeen hakemuskäytännön monimutkaisuus sekä eri etuuslajien uudelleen järjestely. Uhkana on tarveharkinnan lisääntyminen, toisin sanoen se, että eläkkeensaajan tulot ja menot tullaan syynäämään entistä tarkemmin. Uuden elementin tuominen sosiaalipolitiikan kenttään merkitsee yleensä ja talouslaman aikana erityisesti pyrkimystä menojen karsimiseen, siis etuuksien pienentämiseen ja niiden myöntämisen vaikeuttamiseen.

Vastaava ilmiö koettiin 1990-luvulla, jolloin (vuoden 1993 työmarkkinaratkaisun yhteydessä) työttömyysturvan piirissä vaikeutettiin **peruspäivärahan** saamisen ehtoja ja otettiin uutena elementtinä käyttöön tarveharkintainen **työmarkkinatuki**. Viimeksi mainitun seurauksena joudumme edelleen lukemaan sellaisia otsikoita kuin **ITyömarkkinatuen tarveharkinta vie ihmisarvoniö** - kuten nimimerkki Äiti vailla ihmisarvoa kirjoitti Helsingin Sanomien mielipidesivulla 8.8.2010.

Oleennainen kysymys kuuluu, halutaanko toimeentulotuen käytöön otolla murtaa jollakin tavoin nykyisen kansaneläkkeen myöntämisperusteita siten, että kansaneläkettä (esim. täysimääräistä kansaneläkettä) ei myönnettäisikään automaattisesti sillä perusteella, että henkilö ei saa muuta eläketuloa, siis ansio- tai työeläkettä. Onko siis kyseessä peruseläketurvan saamisen ehtojen kiristäminen? Näitä kysymyksiä lienee lupa esittää, sillä siinä määrin epäselviä näkökohtia näyttää takuueläkkeeseen liittyvän.

...jatkuu sivulle 9

Ydinvoimapäätöksen perustelut huijausta

Eduskunta teki 1.7. periaatepäätöksen kahden uuden ydinvoimakäsitön rakentamiseksi. Luvat annettiin Teollisuuden Voimalle, joka suunnittelee voimalaa Eurajoen Olkiluotoon ja Fennovoimalle, joka kaavailee voimalaa ties minne. Ydinvoimapäätöksen yhteydessä oli löysää puhutta uusiutuvan energian tukipaketista. Siihen sisältyivät lupaukset, jotka annettiin Olkiluoto 3 -hankkeesta päätettäessä ja jätettiin täyttämättä. Jos Suomi toteuttaa uusiutuvan energian velvoitteet ja energiatehokkuusavoitteet, ei lisäydinvoimalle ole tarvetta. Ydinvoimapäätöstä perusteltiin sähkön saatavuuden turvaamisella, sähkön hinnan kohtuullisuudella, omavaraisuuden turvaamisella, sähkön tuotannon ympäristövaikutusten hyväksyttävyydellä, ydinvoiman työllistävällä vaikutuksella ja joskus jopa turvallisuudella ja energiavarojen uusiutuvuudella. Tarkastellaan näitä väitteitä tarkemmin.

Mielenosoittajat sulkiivat valtatie 8:n 15 minuutiksi. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski etualalla polkupyöränsä kanssa.

1. Sähkön tarve

Työ- ja elinkeinoministeriö teki selvityksen energiatarpeesta vuoteen 2030 asti. Vuosikulutus on nyt noin 80 TWh, vuonna 2020 mennessä 90 ja olisi vuonna 2030 liki 100 TWh. Näiden laskelmien perusteella elinkeinoministeri Mauri Pekkarinen arvioi ydinvoiman lisätarpeen olevan korkeintaan yhden yksikön verran. Laskelmat heitettiin maalisuussa paperikoriin, kun metsä- ja metalli teollisuuden lobbaajat vetivät histaamaan omiin toiveisiinsa perustuvan arvion. Teollisuusneuvos Arto Lepistö (TEM) on myöntänyt, että hallituksen energiapaketin pohjana olleen sähkönkulutuksen nouseen korottaminen teki tilaa kahdelle uudelle ydinvoimalalle (YLE, 16.5.).

Ilmastotieteen mukaan vuonna 2020 päästöjen tulee olla 35-40% pienemmät kuin v. 1990, muuten ilmasto alkaa säädellä itseään vahvistava noidankehä. Päästöjen vähentäminen on järkevää hoitaa energiatehokkuudella sekä uusiutuvan energian lisäämisellä, korvaamalla suoraan sähkölämmitystä pellettikattiloilla ja täytestehoisilla lämpöpumpuilla, siirtymällä tehokkaampiin kodin-sähkölaitteisiin ja lisäämällä bioenergian ja tuulivoiman käyttöä. Uusiutuvan energian osuuden nostaminen merkitsee fossiilisen energian - hiilen, öljyn, maakaasun ja ydinvoiman - käytön vähenemistä.

2. Edullinen hinta

Ydinvoima on voimakkaimmin tuettu energiantuotannon muoto. Ydinvoimayhtiömme on vakuutettu vain murto-osasta siitä vahingosta, jonka ydinvoimaonnettomuus aiheuttaisi. Suomessa ydinvoimavastuulaki rajoittaa ydinvoimayhtiöiden vastuun 198 miljoonaan euroon. Useissa maissa ydinvoimayhtiöt ovat yhteisvastuullisesti vastuussa ydinonnettomuudesta ja maksimikorvaussummat voivat nousta useisiin miljardeihin. Näihin maihin ei ydinvoimaa rakenneta. Vakuutusyhtiöt eivät katso mielekkääksi sitä bisnestä. Suomessa ydinvoimaloiden yhteisvastuulaki on hyväksytty, mutta sitä ei ole saatu voimaan. Suomessa toimiva ydinvoimayhtiö saa massiivisen tulonsiirron veronmaksajilta alennettujen va-

kuutusmaksujen muodossa.

Ydinvoiman rakentamisessa yritysten pääoma olisi sidottuna taloudellisesti riskialttiisiin reaktori-hankkeisiin. Tuulivoimaa voidaan esim. professori Peter Lundin (TKK) mukaan rakentaa 20 % Suomen tuotannosta ilman, että tulee ongelmia vesivoimalla tuotettavan säästövoiman kanssa. Tuulivoiman ja aurinkoenergian hinta on laskenut Euroopassa jo alle ydinsähkön hinnan, jonka hinta on nousussa. Laskelmissa tulisi huomioida myös ydinvoiman purkamisen ja siivoamisen kustannukset. Vesijäähdytteisten voimaloiden purkukustannus on lähes kaksinkertainen rakentamiskustannuksiin verrattuna.

3. Omavaraisuus / kotimaisuus

Paavo Lipponen ja monet muut ydinlobbarit vaativat Suomeen 3 uutta ydinvoimalaa energiaomavaraisuuden vuoksi. Ydinvoimaloidemme omavaraisuusaste on lähes nolla: uraani on louhittu, rikastettu ja kuskattu ulkomailta. Fortumin Loviisan voimaloiden Venäjältä ja TVO:n Olkiluodon voimaloiden valtaosin Kanadasta ja Australiasta. Polttoaineeksi TVO:n uraani on valmistettu Espanjassa, Saksassa ja Ruotsissa. Ulkomailta tulee myös TVO:n uuden voimalan uraani. Loviisan voimalat ovat Neuvostoliitosta, Olkiluodon Ruotsista. Olkiluotoon rakenteilla oleva kolmas voimala on saksalais-ranskalainen. Rakentamiseen osallistuvista yli 2 400 yrityksestä suomalaisia on alle 800. Polttoaineen kotimaisuusaste on 0. Yhdessä asiassa ydinvoimaloiden kotimaisuusaste on korkea. Kaikki voimaloiden ydinjätteet, myös korkea-aktiiviset polttoainejätteet, jäävät tänne.

Kotimaista sähköntuotantoa voidaan lisätä uusiutuvilla energianlähteillä kuten tuulivoimalla ja biomassalla nopeammin, työllistävämmin ja turvallisemmin kuin ydinvoimalla.

4. Ympäristö ja terveys

Ydinvoimaa markkinoidaan hiili-dioksidista vapaana ja puhtaana energiana. Se ei ole puhdasta, kun huomioidaan koko tuotantoketju louhimisesta jätteisiin. Ydinvoimaloissa tuotettu kilowattitunti

tuottaa keskimäärin 66 grammaa hiiliidioksidia - enemmän kuin uusiutuvaa energiaa. Ydinvoimala päästää ilmaan hiiliidioksidiaakin vaarallisia aineita, jotka aiheuttavat mm. leukemiaa ympäristön ihmisille erityisesti lapsille.

Valtaosa Suomen kasvihuonekaasupäästöistä tulee muualta kuin sähköntuotannosta, esimerkiksi lämmityksestä. Energia-teollisuus ry:n arvion mukaan 6. ja 7. ydinvoimala vähentäisivät kasvihuonekaasupäästöjä vain muutamalla prosentilla.

Uraanin louhinta aiheuttaa ympäristö- ja terveysongelmia. Jopa 85 % uraanin radioaktiivisuudesta säilyy louhintajätteissä. Radioaktiivisuuden puolitumiseen jätkeosaissakin menee jopa satojatuhansia vuosia. Myös voimaloiden ydinjäte on tuhansien vuosien ajan vaarallista ihmisille ja ympäristölle. Sen loppusijoitusta ei ole kyetty ratkaisemaan..

5. Työllistävyys

Pääomavaltainen energian tuotannon vaihtoehto on työvaltainen hajautettu uusiutuva tuotanto. Turvallisilla energiaratkaisuilla voidaan saada usean reaktorin verran sähköä ja kymmeniä tuhansia työpaikkoja. Se edellyttää, että ydinvoiman kustannukset huomioidaan täysimääräisinä ja ympäristölle lasketaan arvo.

TVO:n ja Fennovoiman hankkeiden toteuttaminen heikentää työllistävän uusiutuvan energian kuten bioenergian ja tuulivoiman kehittämismahdollisuuksia ja käytönottoa. Uusiutuvan energian lisääminen vahvistaa merkittävästi myös alan yritysten vienninäkymiä. Kysyntä ja teknologiat kehittyvät nopeasti mm. puun polton sekä aurinko- ja pientuulivoiman sektoreilla. Meillä olisi mahdollisuus nousta maailman kärkeen uusiutuvien energioiden alalla. Luvanhakijat ovat työllistämisarvionsaan varovaisia. Olkiluoto 3:n kotimaisuusasteeksi lupailtiin etukäteen 50 %, mutta osuus jäänee alle 25 %.

6. Turvallisuus

Maanpuolustuskursseilla pahin rauhan aikainen uhka on yleensä räpikäaikainen maankunnallinen tai

valtakunnallinen sähkökatkos pak-kaskauden aikana. Noin 40 % maamme ydinsähkön tuotannosta haikaillaan keskitettäväksi Olkiluotoon. Jos Olkiluodossa sattuisi onnettomuus ja sähköntuotanto loppuisi tai linjat olisivat poikki, sähkökatkos aiheuttaisi vakavia ongelmia. Ydinvoiman alasajo maailmalla jatkuu nykyiseen tahtiin ydinvoimaloiden valmistajat katoavat saman tien. Voimalat ovat pulman edessä: Onko huoltoa ja varaosia saatavissa, joutuuko voimalan ajamaan alas, jolloin sähköverkkoon ei saada riittävästi virtaa.

7. Uusiutuvuus

Uraani on uusiutumaton luonnonvara, joka loppuu nykyisellä käytöllä 50-100 vuodessa. Uraani on vain siirtymäkauden energialähde. Uraanin hinnan kohotessa on uraanimalmin etsintä viime vuosina kiihtynyt Suomessaakin. Buumi on kuitenkin hiipumassa. Suomessa kanadalainen kiinteistöjalostus-yhtiö Cooper Minerals Inc on luopunut kaikista hankkeistaan ja ranskalainen valtionyhtiö Areva toimii minimibudjetilla.

Onnistunut Olkiluodon saarto -tempaus

28. elokuuta kello 06 Euroajoella Olkiluodontien ja Valtatien 8:n risteyskseen kerääntyi ydinvoiman vastustajien mielenosoitus. Poliiseja paikalla oli kuin Vilkkilässä kissoja. Suomen ensimmäinen ennalta ilmoitettu blokkaus alkoi; poliisi talutti ydinvoiman vastaisen työn pioneerin, Ulla Klötzerin, valtatieen sivuun.

Parinsadan ihmisen joukko osoitti mieltä ydinvoimaa vastaan ja sulki päivän aikana Olkiluodon ydinvoimalaan johtavat tiet. Tielle virteltiin tiesulkuja, jotka toteutettiin 2-200 ihmisen voimin. Poliisi otti asian vakavasti ja pystytti tiesulkuja. Satakunnan Kansan mukaan koko Porin ilmatila suljettiin päivän ajaksi.

Tunnelma oli lämminhenkinen ja iloinen. Olki-luodontien ja valtatie 8:n välisessä risteyskässä kannettiin banderoilleja, piirreiltä liiduilla katuhiin, pelailtiin, esitet-

Lopuksi

Antti Pesonen vaatii Pohjalaisessa 4.5.10: nYdinvoiman lisärakentaminen pitää käsitellä uudelleen eduskuntavaalien jälkeen, sillä Suomen nykyinen hallitus ja eduskunta ovat korruptoituneet... On kestänyt, että mm. ydinvoimayhtiöiden tukemat ministerit ja kansanedustajat jakavat rakennuslupia rahoittajilleen. Ei pahoitella ole paljon lisättävää. TVO soveltaa ja Fennovoima aikoo soveltaa sähköntuotannon ns. Mankala-mallia: firmat myyvät osakilleen sähköä omakustannushintaan. Veroikeuden professori Jaakko Ossa totesi keväällä Kaupalehdessä, että Mankala-malli on nykyinsäädännön näkökulmasta laiton. Jos malli kielletään, Fennovoimahanke päättyy ja Olkiluoto 4 menee mientämättämyssyn. Fennovoimalla ei ole tietoa voimalan eikä arvauksistaan jätteen sijoituspaikasta. Ehkä sille tulisiikin myöntää vain ikiliikukajatehtaan rakennuslupa.

Hävisimme ottelun ensimmäisen erän, mutta taistelu jatkuu.

Juhani Tanski

Riisiä vai ohraa?

ilmastoasiat ruokapöydässämme

Atria on tuottajien omistama ruuantuotantotiedas, entinen pohjalaisten Itikka. Atrian sika-tuotteet eivät enää kelpaa Venäjälle liian suurien antibioottijäämien takia. Kotimaassa maksa- ja kaalilaatikot kyllä kelpaavat. Eineslaatikoihin käytetään ulkomailta tuotua riisiä, koska kotimaista tuotantoa ei ole.

Mitä ripahaad riisissä ja onko sille vaihtoehtoa?

Riisin viljely on merkittävä ilmaston lämpenemistä kiihdyttävä ruuan tuotantomuoto. Riisiä viljellään etupäässä vesitammalla peltoja. Osa pelloista on ollut alun perin luhtasaita ja ruovikoita, osa kiveä maata. Maan ollessa veden peitossa tapahtuu mätänemistä, josta syntyy metaania. Metaanin kasvihuonevaikutus on yli 20 kertaa hiiliidioksidia voimakkaampi.

Riisiä tarvitaan etelässä niiden omaan käyttöön, koska lämpenevä ilmasto pienentää satoja. Pakistan on ollut maailman kolmanneksi

Kuvassa kaksitahoista ohraa. Perinteisempää nelitaho-ohraa ei enää löytynyt pystystä Varsinais-Suomen pelloilta. Riisin tilalla ohraa varmasti voisimme käyttää monessa ruokalajissa.

suurin riisin viejä, mutta tulvat ovat tuhonneet sadon ja pellot.

Atria voisi ottaa käyttöön kotimaista ohraa riisin korvikkeeksi maksalaatikot tuotannossaan. Eipen maku vain parani ja ohraa kannattaisi viljellä muuhunkin käyttöön kuin kaljatehtaiden mal-lasohraksi. Jos tarjontaa ja kunnan valistusta on tarjolla, markkinoita kyllä riittää.

Näin lupaa yhtiön oma ympäristöjulistus: nVälittömien ym-

päristövaikutusten vähentämisessä Atrian keskeisiä näkökohtia ovat veisiot kuormitus, raakaaine- ja tuotehäviki, pakkausten ympäristöominaisuudet, kuljetusten ympäristövaikutukset sekä energian ja vedenkulutus". Siispa hyvät tuottajasoikaat, tehkää isämaalinen ympäristöteko ja siirtykää riisistä kotimaiseen ohraan!

Tauno Tirttilä
Hummppila

GM-viljely uhkaa viljelijän riippumattomuutta

GMO:lla tarkoitetaan geeniteknikalla muunnettua mikrobia, kasvia tai eläintä (genetically modified organism). Geneettinen muunnos saadaan aikaan, kun soluun viety vieras DNA kiinnittyy osaksi elion perimää.

Geenimuuntelun tavoitteena on yleensä muunneltavan organismin olemassa olevien ominaisuuksien parantaminen tai kokonaan uusia ominaisuuksia koodaavien geenien liittäminen eliöön. Muuntelulla pyritään esimerkiksi parantamaan kasvien säikestävyyttä tai vastustuskykyä tuholaista ja torjunta-aineita vastaan. Esimerkkeinä mainittakoon *Bacillus thuringiensis* -bakteerin (Bt) geenin siirtäminen kasviin, jolloin kasvin solut saadaan tuottamaan tuholaismyrkyä sekä glyfosaatti-nimistä torjunta-ainetta kestävä rapsi.

Toinen merkittävä muuntelun tavoite on lisätä elion tuotantoa tai satoa. GM eliöiden proteiinituotantoa voidaan muokata niin, että ne saadaan tuottamaan jotakin ihmiselle hyödyllistä yksittäistä ainetta. Näin mahdollistetaan esimerkiksi erilaisten lääkeproteiinien tuotanto eläinsolussa. Nämä sovellukset ovat jo aktiivisessa käytössä esim. rokotteiden tuotannossa.

Geenitekniikka nopeuttaa kasvinjalostusta. Perinteisellä jalostuksella monia kasvisukupolvia ja vuosia kestänyt jalostusohjelma voidaan geenitekniikalla toteuttaa usein yhden kasvisukupolven kuluessa. Geenitekniikkaan perustuva jalostus on myös tarkkaa, sillä sen avulla voidaan siirtää vain halutun ominaisuuden tuottava geeni, kun perinteisessä risteytysjalostuksessa siirtyi kerralla yleensä kymmeniä tuhansia gee-niä, joista joidenkin vaikutukset saattavat olla jalostuksen tavoitteiden kannalta kielteisiä.

GM-soijan ja -maissin viljely

Geneettisesti muunneltujen eliöiden (GM-organismit) hyödyntäminen lisääntyy kovaa vauhtia. Geenitekniikan avulla pyritään parantamaan kasvinjalostuksen täsmällisyyttä ja tuottamaan esim: tehokkaammin lääkkeitä. Samalla kuitenkin maataloustuotanto joutuu yhä voimakkaammin suuryritysten talutusnooraan. Tämä uhkaa sekä yksittäisten viljelijöiden mutta myös kokonaisten kansakuntien riippumattomuutta.

Ruokapula ei vielä uhkaa maailmaa. Viljaa tuotetaan perinteisin menetelmin tarpeeksi. Kuva entisen DDR:n alueelta Thyringenistä. GM-viljely on keino lisätä suurviljelijöiden voittoja.

aloitettiin laajamittaisesti vuonna 1996 Yhdysvalloissa. Vuonna 2006 GM-kasvien viljelypinta-ala ylitti 100 miljoonan hehtaarin rajan. Suomessa GM-kasvien viljely on testausvaiheessa. Amflora-perunan viljelykokeet on aloitettu vuonna 2010 Perunantutkimuslaitoksella.

GM-tuotteiden terveysriskit

GM-tuotteisiin liittyvät terveysriskit ovat hallinneet geenimuuntelusta käytyä keskustelua. Usein esille nousee 1980-luvulla myrkytys- ja kuolemantapauksia aiheuttanut GM-tuote, Yhdysvalloissa valmistettu Ltryptofaani -ravintolisä. Ltryptofaani tappoi 37 ihmistä, mutta myrkytysoireiden aiheuttajaa tai sen syytä ei kuitenkaan saatu selvälle.

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen EFSA mukaan tämänhetkistä ruoan turvallisuusasioista on riittävästi tietoa, jonka mukaan nykyisten GM-tuotteiden turvallisuus voidaan arvioida. Tällä hetkellä kansainvälisillä markkinoilla olevat GM-ruoat ovat läpäisseet riskiarvioinnit

ja ne eivät todennäköisesti aiheuta riskiä ihmisten terveydelle.

Ympäristöriskit

Geenimuunneltujen kasvien käyttöön liittyy myös ympäristöriskkejä. Viljelykasviin siirretty geeni voi esimerkiksi siirtyä luonnossa viljeillä kasvaviin kasvikantoihin, jolloin voisi syntyä ns. äsuperrikkaruohoja, joilla olisi kilpailuetua luonnonkasveihin verrattuna. Vaikka muuntogenejä siirtyisikin rikkaruohoihin, ne eivät saisi niistä välttämättä etua, koska viljelykasvit eivät ole kilpailukykyisiä pellon ulkopuolella, koska tuhansia vuosia kestänyt jalostus on tehnyt ne riippuvaisiksi viljelyolosuhteista. Tämä toimii ainakin GM-soijan ja i maissin osalta, jotka eivät ole levinneet luontoon. Kesällä 2010 Pohjois-Dakotassa tehdyssä tutkimuksessa havaittiin GM-rapsin karanteen laajalti tiensavalle, ja tutkijat katsoivat huolen GM-kasvien leviämisestä luontoon olevan aiheellinen. Eri asia on, onko resistentillä rapsilla kilpailuetua tienvarressa, jollei tiensaviasia käsitellä

Juha Kieksi

sillä myrkyllä, jolle se on vastustuskykyinen.

Luontoon leviämisen ohella resistenssiriski saattaa kasvaa. Jos viljelykasvi saadaan geenimuuntelun avulla tuottamaan jatkuvasti tuhohyönteisiin tehoavaa myrkyä, tuhohyönteiset voivat helpommin kehittyä sille kestäviksi, jolloin niiden torjunta vaikeutuu. Kasvien jalostaminen torjunta-aineita kestäviksi voi lisätä torjunta-aineiden käyttöä ja samalla niiden jäämiä elintarvikkeissa.

GM-viljely syrjäyttää muut tuotantotavat

Muunneltu perimä voi myös sekoittaa (kontaminaatio) muuntelemattomiin kasveihin tai siemeniin esimerkiksi pölytyksessä tapahtuvan risteytymisen takia. Vastuukysymykset ovat tällaisissa tapauksissa epäselviä. Voi käydä esimerkiksi niin, että luomuviljely tulee mahdolltomaksi laajoilla alueilla sen vuoksi, että alueet ovat äsaastuneet GMO:lla.

Ääripään esimerkki löytyy Kanadasta, jossa rapsia viljellyt Percy Schmeiser tuomittiin oikeudessa Monsanto-yrityksen kehittämän muuntogeenisen rapsin (Roundup Ready) patentin loukkaamisesta. Monsanto osoitti, että osa Schmeiserin istuttamista ja myymistä siemenistä oli Roundup Ready-siemeniä. Ne olivat levinneet Schmeiserin satoon viereiseltä pellolta, jossa niitä kasvatettiin, mutta oikeuden päätöksen mukaan vastuu oli Schmeiserin.

GMO sitoo viljelijät suuryhtiöiden määräysvaltaan

Kaikkein merkittävin uhkakuvu GM-aineksen käyttöön liittyy siihen, että GMOjen yleistymisen myötä viljelijät ja merkittävä osa maapallon ruokahuollosta jää yleensä amerikkalaisten suuryritysten määräysvaltaan, jotka toimivat kiinteässä yhteistyössä Yhdysvaltain hallituksen kanssa.

Esimerkiksi tutkija-aktivisti Vandana Shiva on nostonut esille suuryhtiöiden, kuten Monsanto, tavoitteet patentoida viljelykasvien siemenet. Se, joka omistaa siemenet, hallitsee koko ruoantuotannon perustaa. Kylvösiementen kauppa on viime vuosikymmeninä keskitynyt voimakkaasti. Kaikista maailmassa myydyistä kaupallisista siemenistä Monsanto on 20 % markkinaosuus.

GMO:n kaupallinen potentiaali perustuu suurelta osin patenttien pohjalta myytyihin lisensseihin ja niiden käytön valvontaan. Sopimusehdot voivat määritellä esimerkiksi, että siemeniä ei saa

uudistaa itse. Joissakin tapauksissa siemenet on tehty lisääntymiskyvyttömiksi, jolloin viljelijän on ostettava uudet siemenet joka vuosi. Patenttijärjestelmä vaikeuttaa myös geenimuunneltujen organismin riippumattomuutta tutkimusta, koska kaikkeen tutkimukseen on saatava patentinhaltijan lupa ja joskus patentinhaltija kieltää valmistuneiden tutkimustulosten julkaisun.

Geenimuunneltujen lajikkeiden viljely tulee usein kalliiksi myös siksi, että niiden viljelystä tarvitaan tiettyä torjunta-ainetta tai muita kemikaaleja, joiden tuotanto on yleensä saman suuryrityksen hallussa kuin siemenetkin.

Riippuvuuden lisäksi gm-kasvien tuotanto on aiheuttanut sosiaalisia ongelmia. Esimerkiksi Argentiinassa ja Brasiliassa maatyöläisten työttömyys on kasvanut voimakkaasti gm-soijan viljelyn alkamisen jälkeen. Glyfosaattia kestävä gm-soijan ruiskutukset on helpompi suorittaa, joten soijaplantatseilla on tarvittu aiempaa vähemmän työvoimaa. GM-soijan viljely on myös syrjäyttänyt muiden ravintokasvien viljelyä ja on johtanut ruuan omavaraisuuden laskuun sekä aliravitsemukseen.

GM-viljely ei auta maapallon nälkäongelman torjunnassa

Maailman ruoantuotanto on kasvanut viime vuosikymmeninä ennenakemättömä vauhtia - nopeammin kuin väestö. Tällä hetkellä ruokaa tuotetaan yli 11 miljardin ihmisen tarpeisiin. Siitä huolimatta nälkäisten määrä ei ole maailmassa ratkaisevasti vähentynyt, vaan monissa maissa jopa kääntynyt nousuun. Aliravittu on arviolta yli miljardi maapallon väestöstä. Kriisiin on useita syitä, jotka eivät liity tuotanto-ongelmiin. Aliravitsemuksesta kärsivillä ihmisillä ei ole varaa ostaa ruokaa. Poliittisilla teoilla kuten ruokamarkkinoiden keinotellon hillitsemisellä ja maailman maatalouskaupan uudistamisella voitaisiin ratkaisevasti vaikuttaa maailman nälänhätään.

Tieteen kehittymistä ei voi pysäyttää eikä geenitekniologian käyttö ole automaattisesti paha asia, jos ihmisten ja ympäristön turvallisuuden varmistamisesta huolehditaan puolueettomalla tutkimuksella. Keskeistä on myös se, että tämän tyyppisen teollisuuden on oltava yhteiskunnallisessa valvonnassa sen vuoksi, että koko maailman ruoantuotantoa ei voi jättää muuttaman suuryrityksen ja eritoten USAn mielivaltaan. Maailmalla on hyviäkin esimerkkejä geenitekniologian koko kansakuntaa palvelevasta käytöstä riippumattomissa valtioissa. Esimerkiksi Kuuba on aktivoitunut alan tutkimuksessa ja omistaa jo useita satoja alan patentteja, mukaan lukien maailman ainoan rokotteen erään tietyn bakteerin aiheuttamaan aivokalvontulehdukseen.

Lisätietoja mm.
www.bioteknologia.info
www.gmovapaa.fi
www.vigipedia.org

KÄ/Juha Kieksi

Takuueläke on silmäkääntötempujatkoa sivulta 7

Perusturva (kansan-eläkejärjestelmä) vaarassa

Syntyä vaikutelma, että takuueläkkeen toteuttaminen ja sisällyttäminen puoliväkinen eläkejärjestelmään, jossa sitä ei edunsaajan (eläkeläisten) näkökulmasta itse asiassa tarvita, on jatkoa jo pitkään havaittavissa olleelle kansaneläkejärjestelmän alasajolle.

Tällaisia järjestelmän murtamistoimenpiteitä oli erityisesti kaikille kansalaisille tarkoitettun kansaneläkkeen pohjaojan pois-taminen vuosina 1996-2001. Tällä operaatiolla vietin samalla pohja kansalaisten laaja-alaiselta perusturvalta samoin kuin mahdollisuudelta rakentaa kaikkia kansalaisia koskeva kansanvaikutusperiaatteelle rakentava eläke- ja sosiaaliturvajärjestelmä.

Toinen oikeiston käyttämä keino on ollut kansaneläkejärjestelmän rahoitusperustan murentaminen, josta viimeisin ja tärkein esimerkki on ollut tämän vuoden (2010) alusta toteutettu työnantajan kansaneläkemaksun pois-taminen. Tuo 800-900 miljoonan

euron vuotuinen aukko valtion kassaan kaventaa nimenomaan perusturvan rahoitusmahdollisuutta ja sitä yritetään nyt paikkailla energiaveron huimalla korotuksella. Sosiaalipoliittisesti voidaan luonnehtia hävettömyyden huipuksi menettelyä, jossa ensin viedään rahoituspohja taloudellisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten sosiaaliturvalta ja sitten pakotetaan nuo samat ihmiset maksamaan tuon petoksen hinta.

Niin sanotun takuueläkkeen toteuttaminen kertoo siitä, että nyt ollaan ulkopuolisten toimijoiden toimesta käymässä lisääntyvässä määrin käsiä kansaneläkejärjestelmän sisäisiin rakenteisiin ja vyörytyksen ensimmäisinä kohteina ovat jälleen kaikkein heikoimmassa asemassa olevat ja puolustuskyvyttömimmät ihmiset, kansaneläkettä ja pientä työeläkettä saavat henkilöt.

Heidän eläketurvaansa nhoitamaa otetaan ulkoineen, vieras elementti (takuueläke), jolla sote-ketaan vakiintunut eläkkeiden ja

sosiaaliturvaetuksien myöntämiskäytäntö. Tilalle on vaarassa syntyä uusi käytäntöjen ja tulkintojen viidakko, josta eivät ole selvillä edunsaajat enempi kuin uuden järjestelmän puuhamiehettään. Siihen, mikä tulee olemaan voimassa olevan kansaneläkejärjestelmän ja uuden takuueläkejärjestelmän keskinäissuhde, on tarkempaa tietoa tuskin kenelläkään.

Takuueläkkeen voimaan tulo on sijoitettu taitavasti juuri tulevien eduskuntavaalien alle. Sadan euron korotus täysimääräiseen kansaneläkkeeseen saattaa ilahduttaa monia pieneläkeläisiä ja luoda kuvaa istuvan hallituksen hädistyksestä eläkepolitiikasta. Jälkivaikutukset pientä eläkettä saaville kansalaisille ja kansaneläkejärjestelmälle yleensä saattavat olla varsin ikävät.

Nyt jos koskaan eläkeläisten on noudettava ajamaan omaa asiaansa. Nykyhallitus sitä ei aja i taiti sitten ajaa sammutettuihin lyhdyin.

Moottoripyörällä Tšernobyli

Itäpyörät kiinnostavat

Ensimmäisen moottoripyörän ostin v-59. Se oli Jawa 250 vuodelta 57. Pyörä kaikkein on vuosienvarrella ollut kymmenkunta. Nyt tallissa on kaksi rekisterissä olevaa ja muutama nroprojehti. Kuulun mm, Veteraanimoottoripyöräklubiin, jonka toimintatarkoitukseen kuuluu vanhojen moottoripyörärien vaaliminen. Itse olen lähinnä vaalinut näitä entisiä itäpyöriä.

Ajatus Matkasta Tšernobyliin syntyi ajan kanssa.

Prätkäharrastajat kiertelivät paljon. Eräs kaveri ajoi Yksinään Vladivostokkiin ja takaisin. Asui teltassa ja vain jonkun kerran hotellissa. Mittariin matkan aikana tuli 15 000 km. Eli mukana on tällaista seikkailijapörkkää. Yksi ryhmämme jäsen kävi vuoden -76 mallin MZ:lla toissa kesänä Irbitin moottoripyörätehtaalla, jossa valmistetaan edelleen kuuluisia Ural-moottoripyöriä.

Kaveriporukassa syntyi puhetta, että jonnekin on jälleen lähdeävä ja ajatus Tšernobylistä syntyi. Viime syksynä alkoikin muodostua porukka ja matkan valmistelut aloitettiin. Matkan kohteista itse Tšernobyliin tarvittiin lupa, joka tuli anoa Ukrainan sisäministeriöltä. Lisäksi Valko-Venäjälle tarvitaan viisumi. Olimme omatoimimatkalaisia. Lupakirjoja ja viisumeita lukuun ottamatta kaikki asiat hoidimme itse. Kiovaan ja Minskiin oli etukäteen varattuina hotellit.

Erilaista liikennekulttuuria

Matka alkoi Vuosaaresta laivalla Gdyniaan, josta lähdimme ajamaan kohti Kiova läpi Puolan, jossa ajoimme kolme päivää.

Meitä oli neljä moottoripyörää. Niistä kaksi 76-mallista ikäks ja puolikasta MZ-sivuvaunu-pyörää. Yksi 80-luvun lopun kaks ja puolikas MZ, sekä aivan uudenmallinen Jawa. Kulupelimme herättivät huomiota

Missä vain pysähdyttiin, uteliaina itäpyöräihailijoita oli paikalla, niin nuoria, kuin jo iäkkäämpiäkin

paikallisissa ja aina kun pyähdymme jonnekin, niin yleioä riitti.

Puolassa liikenne on melkoista ävillän lännenä touhua ilman minkäänlaista näkyvää liikennevalvontaa. Ajotyyli oli sen mukaista. Tiet olivat huonoja ja merkkejä liikenneonnettomuuksista oli paljon. Liikennettä Venäjällä monet suomalaiset pitävät hurjana, mutta se ei ole mitään Puolaan verrattuna.

Puolasta ajoimme Ukraina, jossa liikenne oli hieman rauhallisempaa ja tietkin vähän parempia. Maanteillä oli näkyvää nopeuden valvontaa. Kaupungeissa nopeusvalvonta näytti ontuvan ja niissä ajettiin aika suruttomasti. Pahat puheet kertoivat (rekkakuskit), että jotkut poliisimiehet keräävät ylinopeutta ajavilta itselleen ätäscurahoja. Meillä ei kuitenkaan ollut minkäänlaisia vaikeuksia, ävirkavallanä kanssa. Ehkä rekkakuskeilla voi olla ongelmia, koska siellä oli aika paljon 40-50 km nopeusrajoituksia, joihin isojen raskaiden rekkojen on vaikea mukautua.

Ainoa vakavampi ongelma tuli Ukrainassa Jawan kanssa, kun sen takapyörän pinnat alkoivat katkeilla. Vakuutusyhtiön kautta saatiin apua ja löydettiin korjaamo. Meillä oli kiire Tšernobyliin, joten hajonnut pyörä jätettiin sinne. Jatkettiin loppumatka n. 250 km

Kiovaan kolmella pyörällä.

Tšernobyli - asuttu kaupunki

Torstai-iltana ajettiin Kiovaan ja perjantai-aamuna tuli hotellin pihasta pikkubussi sovitusti hakemaan meidät retkelle Tšernobyliin, jonne Kiova oli vähän yli 100 km. Ennen Tšernobyliä tultiin tarkastusasemalle, jossa tarkastettiin paperit. Tšernobyliin mukaamme tuli paikallinen opas. Hän selitti meille lyhyesti, mitä kaupungissa on tapahtunut, mikä on säteilytilanne tänä päivänä ja millaisella alueella siellä kuljetaan yms. Tšernobyli on kaupunki, joka tyhjennettiin, mutta tällä hetkellä siellä ihan selvästi asutaan. Ikkunoissa on verhot. Talot ja kadut ovat kunnossa ja bussiliikenne kulkee. On baareja ja kauppia, mutta liikenne on hiljaista. Talojen pihossa näkyy siellä täällä yksityisautoja. Ajoimme Tšernobylistä n. 10-15 km, jossa tarkastettiin asiakirjat uudestaan. Saavuimme kaupunkiin nimeltä Pripjat. Sen läheisyydessä sijaitsivat ydinlaitokset. Tähän nätomityöläisille rakennettu Pripjat on täydellinen autiokaupunki.

Rajoitettua oleskelua, mutta työt jatkuvat

Oppaan mukaan Pripjatn kaupungissa sai oleskella 2 tuntia sekä yhden tunnin voimaa-alueella. Katsoimme kohteet tällä ätunnin alueella. Siellä oli 24 vuotta sitten käytössä neljä voimalaa. Rakenteilla olivat

Monet Kansan äänen lukijat tuntevat Seppo Aaltosen. Hän työskenteli mm. KTP:ssä järjestösihteerinä. Näinä vuosina monikaan Sepon järjestötovereista Seppo kertoo kuitenkin harrastaneensa pitkään moottoripyöräilyä, vaikka harrastajat liikkuvat paljon ja tutkivat maailman ihmeitä. Viime kesänä Seppo Seppo Kansan äänen haastattelemana kertoo matkastaan ja sen kuluessa

viides ja kuudes voimala. Kaikki nämä laitokset siellä ovat edelleen olemassa. Kierreltyämme ja kuvattuamme voimalaitosalueita ajoimme aivan tämän onnettomuusvoimalan viereen. Tähän on tehty muistomerkki. Tällä alueella sai olla yhden minuutin, koska sen suojakuori vuotaa säteilyä. Säteilysaotaa emme tienneet. Meille selvisi, että siellä rakennustyöt ovat koko ajan käynnissä ja onnettomuusvoimalan ympärille rakennetaan uutta kuorta. Sinne oli rakennettu aivan uusi teollisuushalli, jossa ilmeisesti on mm, betonitehdas, jossa valmistetaan suojauksen vahvistamiseen tarvittavia osia ja tarvikkeita. Kolme alasajettua voimalaa tarvitsevat myös koko ajan huoltoa. Joidenkin tietojen mukaan alueella on noin 3 000 työntekijää päivittäin suorittamassa tätä jälkihoitoa. Myös toinen alueelle aiemmin kulkenesta ratakiskoparista on nyt kunnostettu.

Pripjat-täydellinen autiokaupunki.

Vähän ennen lähtöämme näytettiin luonto-ohjelma, jossa mainittiin eläinten vallanneen Tšernobylin alueen. Tämä voi osittain pitää paikkansa, koska siellä maaseutu tyhjennettiin. Evakuoitu alue on sätelettä n. 40 km, jonka keskipisteessä sijaitsee tämä Pripjatn kaupunki. Alue on kuitenkin Polisin maakunnalle tyypillistä karua aluetta, jossa varsinainen maaseutu-asutus on ollut aika vähäistä. Pellot kasvoivat täällä metsää, havu- ja lehtipuuta. Alueella oli kuitenkin mm. 20000 lehmää, joten sinne jäi paljon rakennuksia, karjatiloja yms.

tyhjiilleen. Eläimet valloittavat niitä elinpaikoiksi. Siellä on turvassa, kun ei ole pelkoa metsästäjistä yms. häiritsejistä. Sanotaan, että eläimet ihmistä paljon lyhyemmän elämänsä kuluessa eivät paljoakaan kärsi korkeammasta säteilytasosta. Pripjatn kaupunki, joka rakennettiin atomivoimaloiden kylkeen oli hyvin nykyaikainen. Nyt se on aavekaupunki. Siellä kasvuvoima on vallannut entiset rakennukset, torit, aukiot ja valtatiet. Vesi ja pakkasen tekevät tuhoaan rakennelmissa, joten kaupunki tulee luhistumaan muutaman vuoden kuluessa. Se on aito esimerkki siitä, mitä kaupungille tapahtuu, kun se jätetään 24 vuodeksi ilman hoitoa.

Onnettomuuden kruunasi vetyräjähdys

Onnettomuus laitoksella tapahtui 26.4.1986 aamuyöllä. Silloin laitosta huoltoseisokin yhteydessä ajettiin alas ja samalla suoritettiin laitoksen käyttöön liittyvää koetta. Sen yhteydessä jäähdytysvesi kuumeni liikaa muodostaen höyryä. Reaktori yritettiin pysäyttää, mutta kuumuus ja höyrnpaine ehivät rikkoa polttoainesauvoja ja jäähdytysvesi pääsi yhteyteen polttoainesauvoissa käytetyn zirkoniumin kanssa, jolloin syntyi vetyä, joka sitten räjähti. Hidasteena käytetty grafiitti syttyi palamaan nostattaen kilometrien korkeuteen säteilevän savusumun. Halli hajosi ja nosturit tippuivat alas. Tapaus sattui aamuyöstä eikä väkeä ollut työssä. Siksi alkuvaiheessa räjähdyksessä kuoli vain kaksi ihmistä.

Pripjat'n kulttuuripuiston kuten koko kaupungin on vallannut sankka metsä. Rakenteet ovat luhistumisvaarassa. Kaupunki on esimerkiksi mitä tapahtuu asutukselle ilman hoitoa.

bylissä, "atomikaupungissa"

in työskenteli mm. toimitsijana SKP:n Uudenmaan piirissä sekä myöhemmin järjestötovereista ei tuntenut hänen mieltymystään moottoripyöräharrastukseen. pyöräilyä, vaikka siinä välissä oli vähän hiljaisempia kausia. Moottoripyöräilijä Seppo kavereidensa kanssa teki matkan Tšernobyliin. Artikkelissa ja sen kuluessa tehdyistä huomioista.

Taustalla onnettomuusvoimala. Tällä alueella saa oleskella vain minuutin. Pelastustöissä voimalan päälle heitettiin helikoptereista saven, dolomiitin, hiekan ja lyijyn seosta, jossa oli booria neutronien adsorboimiseksi. Menetelmä toimi. Avoin säteily suljettiin. Pelastustöitä on arvosteltu, mutta asiantuntijapiireissä pelastajien toimet ovat saaneet kiitosta. Voimalasta vasemmalla pelastustyöntekijöiden muistomerkki.

Onnettomuuden jälkeiset välittömät pelastustyöt

Uuden vetyräjähdyksen estämiseksi sammutustyössä ei voitu käyttää vettä. Pripjatön ja Tšernobylin palokunnat saivat tulipalot sammutettua aamuyöllä. Itse reaktorin sammuttamiseen käytettiin helikoptereita, joista tiputettiin booria, joka sieppaa neutroneja niin ettei ketjureaktio jatkuisi. Itse palo sammutettiin tukahduttamalla, peittämällä se hiekalla, dolomitilla ja savella, johon oli sekoitettu lyijyä. Palomiehä, helikopterilentäjiä ja muita henkilökuntaa kuoli onnettomuuden jälkeisinä päivinä säteilyvammoihin. Siinä vaiheessa onnettomuusalueella oli katastrofaalinen tilanne, kun edelleen ydinreaktion jatkuessa polttoaine alkoi sulamaan ja valumaan laitoksen pohjan alapuolelle, jossa oli jäähdytysvesisäiliöitä.

Vesi piti poistaa, sillä sulan polttoaineen pääsy vesisäiliöihin olisi merkinnyt uutta vetyräjähdyistä. Leningradin ja Moskovan metronrakennustöyläiset porasivat tunneleita voimalan alle ja rakensivat polttoaineen alapuolelle betonilaatan. Ilman betonilaattaa sula polttoaine olisi painunut suoraan maaperään, jossa prosessi olisi jatkunut hallitsemattomana edelleen. Nyt prosessi jatkui edelleen ydinpolttolaitteissa, joka lepää betonirakentajien rakentaman betonilaatan päällä. Onnettomuusvoimala on myös peitetty betonilla, joten sula ja aktiivinen polttoaine lepää tällä hetkellä ribetonisarkofagissa t. betonibunkkerissa.

Lohduttomia arvioita

Käynti Tšernobylyssa muutti suhtautumistani ydinvoimaan.

Näitä asioita ei vielä kyetä hallitsemaan. Jo nyt 24 vuoden kuluttua onnettomuudesta onnettomuusvoimalan ympärille rakennettu nsarkofagio osoittaa rapautumisen merkkejä, josta syystä suojakuorta vahvistetaan. Kestää 20000 vuotta ennen kuin ydinpolttoaine nsarkofagissa sammuu, elleivät tiede ja tekniikka sitä ennen löydä keinoa tehdä asialle jotain. Ehkä tiede kehittyy niin, että ydinvoima kyetään ottamaan täydellisesti hallintaan. Mutta nyt tilanne on se, että polttoaine npannaan palamaan, tuottaamaan lämpöä ja npsakatö jää jäljelle. Sanotaan, että meillä on kova kallio, johon voimme haudata ydinjätteet. Emme kuitenkaan täysin tiedä, millainen tilanne esim. kallioiden sijoitetuissa ydinjätevarastoissa on seuraavan 20000 vuoden kuluessa. Ei voi myöskään ymmärtää sitä, että meillä Suomessa aletaan oikein narakalla rakentamaan ydinvoimaloita. Onko se todella tarpeellista? Pitäisi järjjen sanoa, että jotain muuta tulisi kehitellä sen sijaan, että rakennetaan koko systeemi näiden varaan.

Kotimatalle Valko-Venäjän kautta

Palasimme hakemaan Jawan korjaamolta, jossa mestari oli tehnyt hyvää työtä. Korjaamo oli tavallinen nyrkkipaja, jossa olivat aivan tavalliset käsityökalut ja sorvi -60 luvun alusta. Siellä vielä löytyi käden-taitajia. Korjaamo reissu ei kovin paljon pidentänyt matkaamme, kun löysimme sopivan rajan-ylityspaikan Valko-Venäjälle, josta Minskiin oli hyvä reitti.

Valko-Venäjä poikkiesi edukseen

Keski-Puolassa alkoi elonkorjuu (lähdimme matkaan 10.7.10). Puolassa pisti silmään se, että maatalous on edelleen hyvin pienviljelijävaltaista ja koneet ovat vanhoja pääasiassa 60- 70-luvun koneita. Työtä tehdään aika yksinkertaisilla koneilla. Ukrainassa tilanne muuttui. Oli isoja aukeita pelloja ja pelloilla

Seppo Minskiin traktoritehtaan edustalla, jossa hän 35 vuotta sitten kävi kursseilla oppimassa Belarus-traktoreiden teknologiaa.

isommat koneet. Tosin sielläkin oli aika iäkäästä kalustoa. Töitä kuitenkin tehtiin ja elonkorjuu oli täydessä vauhdissa. Kun tultiin Valko-Venäjälle, niin siitä voi sanoa, että tiet olivat hyvät. Liikenne oli mukava. Pelotyöt olivat myös käynnissä, siellä jopa kynnettiin jo peltuja. Näkyi vielä perinteisiä suuria valtiontiloja, jossa suuret leikkuuimurit kulkivat nauranao pelloilla ja meininki oli aika tehokkaan näköistä. Pellot olivat hyvin hoidettuja ja ympäristö oli siistimpää kuin missään muualla matkan aikana näkemissämme kohteissa.

Edelleen niin Ukrainassa kuin Valko-Venäjälläkin näkee hoidettuja Leninille omistettuja muistomerkkejä. Tämä kuva Ukrainasta

Jo 35 vuotta sitten ollessani kursseilla Minskiin traktori-tehtaalta saattoi todeta, että se poikkiesi edukseen vaikkapa Leningradiin ja Moskovaan verrattuina. Turistina on vaikea muutamassa päivässä tehdä isoja johtopäätöksiä, kun samassa paikassa ei olla kovin kauan. Kyllä mielestäni ihmiset olivat tyytyväisiä. Tavaraa oli kaupoissa ja marketeissa. Minskissä iltaimeninki oli kuten Helsingissä. Terasseilla oli porukkaa.

Ulkomainen pääoma ei juhli Valko-Venäjällä

Ymmärtää hyvin miksi läntiset tiedotusvälineet tehtailevat juttujaan Valko-Venäjistä. Siellä lähti käyntiin samanlainen kova kapitalismi kuin Venäjälläkin. Sitten Lukatschenkon ryhmä sai ohjat käsiinsä ja pani suitset sille hommalle. Ja siinä lienee se suuri ristiriita näille läntisille kapitalisteille. Siellä asiat sujuvat kohtalaisen hyvin, eikä läntinen pääoma ole saanut siellä haluamaansa jalansijaa. Puolassa oli tietysti kohdalla aina kyltti, jossa ilmoitettiin, miten paljon EU on antanut rahaa tiehankkeeseen. Ukrainassakin näkyi pari kertaa vastaavanlainen kyltti. Ydinvoimalaitoksen kyljessä oli kyltti, että EU osallistuu korjausrakentamiseen. Samahan oli Baltian maissa, jossa EU rahoittaa lähes kaikkia tiehankkeita. Mutta Valko-Venäjä tekee kaiken omillaan ja kuitenkin tiet ovat muihin entisiin sosialistimaihin nähden hyvässä kunnossa.

Baltian kautta kotiin

Valko-Venäjältä ajettiin Latvian itäistä reunaa Eettiin. Siinähan ne maisemat muuttuvat jälleen muistuttamaan Puolaa. Pellot ja kylät ovat pienempiä ja työskennellään vanhoilla koneilla. Välissä oli vaihe, että näissä Baltian maissa omatoiminen maatalous valtion toimien johdosta lähes tukahdutettiin. Suomesta on lähtenyt sinne porukoita, jotka viljelevät maata suurissa yksiköissä. Jollain tavoin pärjäävät. Tulee mieleen, että olisivat voineet itsekin viljellä ja jatkaa omien osuustoiminta- ja valtiontilojen toimintaa. Valittiin kuitenkin kovan kapitalismin tie. Metsiä ryöstettiin ja valtiontilat ryöstettiin. Näkyi kuitenkin, että joitain entisiä osuustoiminta- ja valtiontilojen maita on säilytetty yhtenäisenä, mutta uusien isäntien hallinnassa..

Matka kesti tasan kaksi viikkoa. Ajokilometrejä kertyi 3300 ja ajettiin noin 300 km päivässä. Aina löytyi joku sopiva majapaikka pikkuhotelli tms. Minskissä ja Kiovassa oli ennakoon varattu majapaikka. Jawan ongelmia suurempia vaikeuksia ei meillä ollut. Kaikki pelasi suunnitelmien mukaan joten reissusta jäi mukavat muistot ja konkreettista tietoaakin karttui jonkin verran.

Seppo Aaltosen
haastattelusta toimitti
Heikki Männikkö

Palokuntalaisten muistomerkki Tšernobylyssä. Sadat palokunnat pumppasivat alueen pohjaveden pinnan alemmaksi. Toinen vasemmalta kävi vaarallisissa olosuhteissa ryhmänsä kanssa voimalan alla avaamassa alapuolisten vesisäiliöiden venttiilit niiden tyhjentämiseksi

Afganistanin rikollinen sota

Yhdysvallat perusteli hyökkäystään myös ihmisoikeuksia polkevan talebanhallinnon ja sille läheisen al-Qaida-järjestön kulkutamisella. Al-Qaidan johtajaa **Osama bin Ladenia** syytettiin syyskuun 11.päivän iskujen suunnittelusta. Olemattomalle huomiolle valtamediassa jäi se, että al-Qaida on todellisuudessa CIA:n ja Pakistanin tiedustelupalvelun ISI:n yhteisluomus, ja että bin Laden taisteli aikoinaan Yhdysvaltojen palkkalistoilla Neuvostoliittoa vastaan Afganistanissa. Tekopyhää vaikutelmaa vahvistaa vielä sekin, että kylmän sodan jälkimaailmassa Yhdysvallat uumisti silmänsä Pakistanin tiedustelupalvelun tukeman talebanhallinnon ihmisoikeusrikkomuksilta, koska islamistivaltio palveli Yhdysvaltojen senaikaista geopolittisia etuja.

Osama bin Ladenista, tuosta myyttisestä hahmosta, ei ole saatu ainoatakaan havaintoa kahdeksaan vuoteen. Useat asiantuntijat arvioivatkin, että hän on kuollut mahdollisesti jo vuonna 2002. Tämä ei kuitenkaan ole estänyt salaperäisten nauhoitusten putkahtamista julkisuuteen aika ajoin. Bin Laden-nauhoitusten julkistaminen Yhdysvaltojen johdon kannalta otollisella hetkellä, kuten vaalien alla, on syönyt näiden nauhoitusten jo ennestään vähäistä uskottavuutta.

Talebanhallinnosta voi olla montaa mieltä, mutta kiistämätön tosiasia on, että se onnistui valtakaudellaan saamaan aisoihin Afganistanin huumeviljelyn ja -tuotannon. Taleban näet kielsi unikon viljelyn vuonna 2000, minkä seurauksena oopiumin tuotanto putosi yli 90 prosenttia. Yhdysvaltojen ja liittouman syrjäytettyä talebanin vuonna 2001 myös huumeuutuanto räjähti huimaan kasvuun. YK:n mukaan oopiuminviljely kasvoi vuonna 2002 edellisestä vuodesta 657 prosenttia. Afganistanin kansainvälisen luokan huumebisnestä pyöritetään yhä tänä päivänä Yhdysvaltojen istuttaman nuk-

Yhdysvallat hyökkäsi Afganistaniin lokakuussa vuonna 2001 kostona 11.9.2001 tapahtuneista terrori-iskuista New Yorkiin ja Pentagoniin. Vaikka väitetyt syylliset iskuihin olivat pääasiassa saudiarabialaisia, päätti George W. Bushin hallinto iskeä Afganistaniin. Asiaan vaikutti epäilemättä suuresti se, että Saudi-Arabia on Yhdysvaltojen tärkeä liittolainen Lähi-idässä, ja että sen rooli Yhdysvaltojen talouden tukipylväänä on erittäin merkittävä.

Britanniassa on voimakkaasti vastustettu Afganistanin sotaa

kehallituksen suojeluksessa.

Afganistan sijaitsee Yhdysvalloille strategisesti erittäin tärkeällä alueella monesta syystä. Maa on monien energiareittien risteysasema, minkä lisäksi se on yksi Venäjän ja Kiinan tuntumassa sijaitsevista Yhdysvalloille tärkeistä tukikohtaimista. Huomautettakoon tässä yhteydessä, että Iran sijaitsee Afganistanin ja Irakin välissä, joten Yhdysvaltojen Iraniin kohdistaman voimistuvan painostuksen syitä ei tarvitse kaukaa hakea - maa on njuuttuva linkki Yhdysvaltojen hallitsemassa ketjussa.

Salaiset asiakirjat paljastivat sotarikokset

Internetsivusto Wikileaks paljastukset Yhdysvaltojen ja sen johtaman liittouman suorittamista siviilien murhaamisesta ja muista

sotarikoksista Afganistanissa ovat kuumentaneet tunteita viime aikoina. Wikileaks julkaisi heinäkuussa kymmeniätuhansia sivuja Afganistanin sotaa koskevia salaisia asiakirjoja.

Yhdysvallat tuomitsi välittömästi Wikileaksin teon väsuutuotomana. Samaan kuuroon liittyi hiljattain myös muodollisesti sananvapauden puolustajana esiintyvä Toimittajat ilman rajoja-järjestö. Yhdysvaltojen hallinnon reaktio tuskin yllättä ketään, mutta harva kommentaattori puuttui Toimittajat ilman rajoja-järjestön käsittämättömään kannanottoon.

Sen mukaan Wikileaks olisi pitänyt salata haltuunsa saama materiaali, joka paljastaa Yhdysvaltojen ja sen kumppanien tekemät sotarikokset. Siinäpä oiva linjaus nsananvapauden puolustajalta! Wikileaks pitikin järjestön

kannanottoa täysin oikeutetusti äidioottimaisena.

Sattumaako lienee, että vain vähän aikaa näiden tapahtumien jälkeen maailmalle levisi uutinen Wikileaksin perustajaan, australialaiseen **Julian Assangeen** kohdistuvasta raiskausepäilystä ja pidätysmääräyksestä (21.8.). Ruotsin valtakunnansyyttäjän viraston langettama pidätysmääräys sai suurta huomiota osakseen valtaviran tiedotusvälineissä. Myöhemmin samana päivänä valtakunnansyyttäjä perui kuitenkin pidätysmääräyksen, koska epäily oli perusteeton. Imagohaitta oli kuitenkin jo ehtinyt tapahtua. Ruotsin syyttäväviranomaiset ilmoittivat lisäksi, että yhä on näolemassa epäilyä ahdistelusta. Assange itse pitää koko jupakkaa Yhdysvaltojen juonena Wikileaksia vastaan.

Mitä tekee Suomi?

Suomen hallitus ei ole tehnyt mitään uudelleenarviointia osallistumisesta Afganistanin sotaan edes Wikileaksin paljastusten jälkeen. Aiemmin tehtyä päätöstä joukkojen lisäämisestä 50 sotilaalla ei olla perumassa. Suomen kokoomusvetoinen ulkopoliittinen johto pitää Yhdysvaltojen kanssa kaveeraamista tärkeämpänä kuin sota- ja ihmisoikeusrikkoksiin puuttumista.

Suomi on jo vuosia määrätietoisesti muuttanut aseistustaan Nato-yhteensopivaksi. Viimeisinä esimerkkinä tästä on miljardiluokan satsaus Hornet-hävittäjien muuttamiseen rynnäkkökoneiksi. Vaikka Suomi ei virallisesti myönnä pyrkivänsä Naton jäseneksi, kaikki merkit viittaavat kuitenkin siihen suuntaan. Poliittisen eliittimme harjoittamaa Nato-hivutusta ei tunnu millään lailla jarruttavan edes se, että enemmistö kansasta vastustaa kaikkien mielipidetiedustelujen mukaan jäsenyyttä sotilasliitossa.

Suomi kasvatti hiljattain joukkojensa määrää Afganistanissa 50 sotilaalla, vaikka monet muut maat ovat harkitsemassa jopa vetäytymistä maasta. Maamme johdon ratkaisuihin näkyy hyvin kokoomuslaisen ulkopoliittikan kädenjälki: Yhdysvaltoja on miellyttävä hinnalla millä hyvänsä. Eduskunnan vasemmistopuolueista Sdp hyväksyi nuristen joukkojen kasvattamisen nsosana kansainvälisen yhteisön yhteistä panosta. Vasemmistoliitto vastusti päätöstä, mutta ei sen jälkeen ole mitenkään profiloitunut Afganistanin sodan vastustajana.

Koko vasemmiston pitää tiivistää rivinsä vaatimuksissaan: Suomi ulos Afganistanin rikollisesta sodasta! Kansan tahdon vastaiselle lähentymiselle Natoon on tultava loppu! Ellei näihin vaatimuksiin vastata, on vaadittava ulkoministeri **Alexander Stubbin** eroa tehtävästään epäpätevästä.

TOMMI LIEVEMAA

Suomi osana laajaa sotilasliittoumaa, osa 1

20.08.2010

Janne Rahikainen

Varjohallitus vie Suomen sotaan

Välirauhan aikana Suomi, valtiollisena toimijana, rikoi räikeästi allekirjoittamansa rauhansopimuksen, jonka se oli allekirjoittanut Neuvostoliiton kanssa. Suomen valtio epäonnistui totaalisesti edustuksellisesti parlamentarismissaan, joka on yksi tärkeimmistä toimintatavoista, johon Suomenkin demokratia perustuu, kun sen sisälle muodostui varjohallitus eli sotakabinetti. Valtio on aina vastuussa sen valtarakenteista ja toimijoistaan. Jos valtion rakenteissa tapahtuu sellaisia virheitä jotka rikkovat sen keskeisimpiä demokraattisia toimintatapoja on se velvollinen saattamaan rikokseen syyllistyneet edesvastuuseen. On tietenkin ymmärrettävää, että vakavien kriisien aikana kaikista rauhanaikana määritellyistä demokraattisista toimintatavoista ei ole mahdollista pitää kiinni. Välirauhan aikana toiminut varjohallitus kumosi edustuksellisen demokratian liittäessään suomen valtion, ja sen kanssa, natsi-Saksan sotilaalliseen hyökkäykseen Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liittoa vastaan.

Äskettäin kuulimme uutisen, että Suomi "päivittää" Hornet-hävittäjensä ohjuksilla hyökkäysaseiksi, kun niiden tarkoitus tähän saakka on ollut "puhtaasti puolustuksellinen". Hornetit varustetaan Nato-yhteensopivalla täsmä-aseistuksella, joka käytännössä sitoo asevoimamme NATO-voimien kanssa yhdeksi hyökkäysarmeijaksi. Tähän liittyen julkaisemme Janne Rahikaisen asiaa tutkivan artikkelin

Kaikkien, tuohon hyökkäykseen osallistuvien tahojen, yhteiset tavoitteet oli sekä taloudelliset että poliittisideologiset ja siten rikoksena yhdenvertaiset. Toki tavoitteiden ja toteutusten mittasuhteissa oli huomattavia eroja mutta nämä erot olivat mahdollisia.

Länsimaista kulissidemokratiaa

Nykyäänkin Suomessa toteutetaan edustuksellinen parlamentarismi on pelkkää tragikoomista näytelmää, joka muodostaa valtiollisen vallan kulissin, jonka taakse kätkeytyy todellinen talouspoliittinen valta. Tämän talouspoliittisen valtaeliitin esille tuominen on erittäin hankalaa, koska se ei ole samalla tavalla kiinteä ja konkreettinen, kuten välirauhanaikainen sotakabinetti. Tästä huolimatta on mahdollista havaita selviäkkin viitteitä siitä, kuinka taloudelliset edut ohjailevat poliittista valtaa kulissien

takana. Voimme havaita näitä talouseliitin ohjailemia tuloksia poliittisina päätöksinä, jotka ovat näpauksia tosiasioita jo ennen, kun ne tuodaan, jos tuodaan ollenkaan, parlamentaarisen kulisssidemokratian käsiteltäväksi. Tällaisia ovat päätökset kuten Suomen liittäminen EU:hun ja EMUun. Monissa muissa tapauksissa voidaan väittää edustelaitoksen äänestyksen ollen pelkkä tyhjänpäiväinen mahdollisuus. Monissa tapauksissa on jopa selvästi toteen näytettävissä, että poliittisia päätöksiä tai lakeja edellytävissä valmisteluissa on toimittu vallitsevia sääntöjä ja toimintatapoja rikkoen, jotta näpauksia tosiasioita voitaisiin varmistaa tapahtuvaksi. Eräs toimintatapa, jota nykyäänkin käytetään toteuttamaan valtaeliitin etujen mukaisia päätöksiä, määryksiä ja lopulta sitovia päätöksiä, on teettää hallinnolliset ja toiminnalliset uudistukset virkamies-

työnä, jolloin tapahtuneet tosiasiat eivät tule koskaan edustelaitoksen käsittelyyn ennenkuin ne ovat jo näpauksia tosiasioita. Tästä on kyse nyt, kun Suomea ollaan taas liittämässä sotilaspoliittiseen liittoumaan, jolla on osittain samoja ideologisia tavoitteita kun natsi-Saksalla. Nato turvaa kapitalistisen yhteiskuntarakenteen ja sen taloudellisten etujen edellytykset.

On sanoinkuvaamattoman pöyristyttävää havaita, miten Suomeakin, ja sen kansalaisia, ollaan kahlitsemassa suuren sotatarviketeollisuuden taloudellisten etujen maksajaksi sekä USA:n talouspoliittisen ideologian toteuttajaksi. On suoranaista rikos, että valtiotamme ollaan liittämässä osaksi USA:n, NATO:n ja EU:n sotilaallisia rakenteita. Tämän seurauksena maamme väestö on jätetty mahdollisten talous- ja suurvaltapolitiittisten konfliktien pelinappuloiksi.

Suomen poliittinen johto syyllistyi rikokseen rauhaa vastaan

Suuri kysymys on, ketkä ja millä valtuuksilla ovat liittämässä Suomea ja sen kansallisia voimavaroja

jälleen sotilaspoliittisiin liittoumiin, jotka voivat muodostua kohtalokkaiksi maamme turvallisuudelle. Puolustusvoimamme ollaan liittämässä osaksi läntistä sotilaspoliittista liittoumaa. Tämä prosessi on toteutettu määrätietoisesti virkamiestyönä, ilman mitään poliittista vastaväittelyä. On järkevää väittää, että virkamiehistö toimisi oman tahtonsa mukaan. Suomen liittäminen läntisiin sotilasliittoumiin on poliittisen ja taloudellisen eliitin tahdon seurausta. 1990-luvun alusta lähtien on kaikessa hiljaisuudessa maamme puolustusvoimia ajettu yhteensopivaksi NATO:n sotilaallisten järjestelmien kanssa niin, että Suomen sotilaallinen puolueettomuus on todellisuudessa enää pelkkää valettä. Vuosina 1945 ja 1946 Suomessa tuomittiin poliittisia toimijoita, jotka olivat syyllistyneet maamme liittämiseen osaksi natsi-Saksan hyökkäyssotaa. Suomen poliittista johtoa syytettiin ja lopulta tuomittiin Lontoon sopimuksen (allekirjoitettiin 8.8.1945) määritelmän mukaisesti rikoksesta rauhaa vastaan, joiksi määriteltiin hyökkäyssodan suunnittelu, valmistelu, aloitus ja käynti. Suo-

Jatkuu sivulla 13

Kapitalismin kriisi iski euroon Kreikan kautta

Tässä kreikkalaiset mielenosoittajat huutavat: "Alas Karamanlisin hallitus".

Kreikan talouden kesäntentissä valvontatrikon (EU, EKP, IMF) tarkastajat vierailivat maassa ja tutkivat tilanteen. Heitä kiinnostui se, miten tarkalleen Kreikan hallitus noudattaa valvojien asettamat vyönkiristystoimenpiteet. Testi suoritetaan kolmen kuukauden välein. Sen lisäksi valvojat saattavat yllättäen pistäytyä maassa tai siellä toimivissa eri laitoksissa, ja vaatia kirjanpidon avaamista ja tarkastamista. Joissakin tapauksissa kuten esim. Islannissa, IMF ylläpitää omaa valvontatoimistoaan Reykjavikin keskustassa.

Troikan syynissä tällä kertaa on ollut Kreikan valtion budjetti, miten valtion yritysten loppuunmyynti edistyy, miten ylimääräisten verojen perintä etenee, kuten myös sovitut veropäätökset yrityksille, sairaaloiden tappiolliset taseet ja eläkerahastojen tyhjien kassojen rahoittaminen. Kreikan korkea inflaatio on myös huolestuksen aihe. Kreikassa hintataso tänä vuonna on noussut 5,4 prosenttia mm. arvonnäköveron nostamisen vuoksi. Vuoden loppuun mennessä inflaatio ennustetaan nousevan kaksinumeroiseksi luvuksi. Pahimmassa tapauksessa sovitut tukilainapaketit voidaan evätä koko-

naan, ja pakottaa Kreikka ryhtymään velkasaneeraukseen. Yhtenä vaihtoehtona pidetään Kreikan julistautumista maksukyvyttömäksi, jolloin maa on virallisestikin vararikossa. Talousministeri Papakonstantinou on toistuvasti kieltänyt huhut siitä, että ollaan jo täysillä painamassa vanhaa valuuttaa, l. drakhmia.

Kaikki myydään ja yksityistetään

Valtion omaisuutta myytävänä on osakkeita valtioteist, Ateenan lentokentästä, rautateistä, sataamista, postista, telestä, vesilaitoksista, uusista Ateenan metron linjoista, julkisesta energialaitoksesta, kahdesta kasinosta, hotelleista, veikkauksilaitoksesta (sikälinen RAY) jne. Tämä lista on avoin, siihen hallitus voi lisätä kohteita mielimäärin. Kreikan terveydenhuolto on kirjaimellisesti koormassa.

Terveydenhuolto vaarassa

Monet sairaalat ovat vailla tarpeellisia välineitä tai lääkkeitä juuri siksi, että velkojansa eivät enää myy niille muuta kuin käteistä. Sairaaloita vaaravyöhykkeellä on ainakin kahdeksan kappaletta Ateenassa ja vastaava määrä Thessalonikissa. Maaseudulla tilanne on vielä dramaattisempi. IMF:n yllä-

tystarkastus kesäkuun alussa päätyi siihen, että työntekijät heittivät valvojat kadulle. Ateenalaisissa sairaaloissa joudutaan sulkemaan kokonaisia osastoja käteisvarojen puutteen vuoksi. Kapitalismi vaarantaa kansan terveyttä kirjaimellisesti.

Varustelumenoiesta pidetään kiinni

Kreikan kansantaloudessa on kuitenkin osa-alueita, joilla ei mene niin huonosti. Tukholman kansainvälisen rauhaninstituutin mukaan Kreikka on viidennellä sijalla maailmassa aseiden osissa. Kapitalismin globaalista talouskriisistä huolimatta viime vuonna asekaupan liikevaihto on noussut 1,53 tuhanteen miljardiin dollariin. Kasvu on huimaa 5,9 prosentin luokkaa. Varustelussaan vuosina 2005-2009 järjestyksessä eniten tuhlasivat Kiina, Intia, Etelä Korea, Yhdistyneet Arabienemiraatit ja Kreikka. Vihreiden johtaja europarlamentissa Daniel Cohn-Bendit kertoi, että Ranska ja Saksa kiristivät Kreikkaa siinä yhteydessä, kun sille myönnettiin apulainapaketti. Ranska suostui auttamaan vasta sen jälkeen, kun Ateena vakuutti, että sovitut asetilat ranskalaiselta teollisuudelta toteutetaan alkuperäisen suunnitelman mukaan. Cohn-Benditin mukaan Sarkozy oli sanonut: "Me olemme valmiit suorittamaan ase-

osalliset summat auttaaksemme teitä, mutta teidän on kunnioitettava edellisen hallituksenne tehtyjä sopimuksia. Sopimukset koskevat 2,5 miljardin euron suuruista ranskalaisen fregattien kauppaa. Sen lisäksi Kreikan on ostettava helikoptereita, lentokoneita ja saksalaisia sukellusveneiä.

Edessä irtaantuminen eurosta?

Lontoon Times-lehti kertoi (1), että joukko brittiekonomisteja neuvoo Kreikan hallitusta luopumaan eurosta ja tyytymään velkasaneeraukseen. Velka Kreikassa nousee

300 miljardiin euroon. Lontoon kauppa- ja taloustutkimusten keskus (CEBR) on varoittanut Kreikkaa, ettei se voi selviytyä ilman valuuttansa devalvaatiota. Siihen taas ei ole edellytyksiä ilman omaa valuuttaa. CEBR:n johtaja McWilliams neuvoo, että ennen sitä Kreikan pitää muuttaa velkansa drakhamapohjaiseksi. Muuten valuuttansa devalvoimisen yhteydessä velka kasvaa yhden yön aikana 120:stä 140:en prosenttiin bkt:sta. Times-lehden mukaan euron hylkääminen Kreikan toimesta olisi kohtalokasta saksalaisille ja ranskalaisille pankeille, joille Kreikka on monta miljardia euroa velkaa. Kaikesta huolimatta McWilliamsin mukaan Kreikan poislähteminen euroalueelta on miltei vääjäämätöntä. "Kysymys on ainoastaan siitä, milloin se tulee tapahtumaan", hän ilmaisi. Hän myös lisäsi, että Kreikan esimerkkiä seuraa muitakin euroalueen maita. Samaa mieltä hänen kanssaan on myös mister Bundesbank, Carl Otto Pöhl.

Euroalueen kriisi

Kapitalismin kriisi iski euron sydämeen Kreikan kautta. Se kävi niin, koska Kreikan talous oli heikoin kohde ja siihen oli helppoa iskeä. Kriisi ei kuitenkaan johdu Kreikasta. Itse asiassa olemme vaiheessa, jolloin kriisi on jo levinnyt koko Etelä-Eurooppaan. Välimeren euroalue kävelee tällä hetkellä yhä jalkaa Lehman Brothersin kanssa. Samanaikaisesti tämä aiheuttaa euroytimelle Saksan ja Ranskan akselille suurta hajaannusta. Spie-

gel-lehden mukaan, EKP ostaa suuria määriä Kreikan velkakirjoja erityisesti ranskalaisilta pankeilta, jotka haluavat niistä eroon. EKP on tähän asti ostanut ranskalaisilta pankeilta arvottomia arvopapereita yli 30 miljardin euron edestä. Tämä on saanut saksalaiset pankit nousemaan takajaloilleen nimittäin Saksan lainsäädäntö kielteä sellaisen. Spiegelin mukaan saksalaiset ovat tölähtäneet myös siksi, että osa riskeistä siirtyi heidän hartioille, kun he osallistuvat EKP:n budjettiin 27 prosentilla. Näin ollen, EKP:sta on tehty historian suurin roskapankki ja Saksasta äkäatopaikka. Protektionismin tuulet puhaltavat tästäkin syystä Euroopassa. Ennen kuin EKP ryhtyi ostamaan Kreikan velkakirjoja, markkinat noteerasivat näille n. 30 prosentin arvonalennusta, mikä ajan myötä laskee vielä enemmän. Ja jos Kreikka saa EU:lta saneerausapua, markkinoilla pian voi olla liikkeellä oma EU-obligaatiota nimettynä vaikka Olli Rehnin mukaan.

Ei makseta

Euroopan kansojen on ehdottomasti kieltäydyttävä maksamasta kustannukset kapitalismin kriisistä. Tämä ei ole työtätekevien ihmisten ottamaa velkaa. Ei makseta - ei makseta - iskulauseen taakse on yleiseurooppalaisella tasolla heti laitettava pystyyn liike.

Dimitris Mizaras

(1) <http://business.timesonline.co.uk/lo/bussiness/economics/article7140270.ece>

Eksorsismi - dialektisen vallankumouksen symboli kirkon portailla

Suomi-Kaukasian ystävyyssseuran mielenosoitus herätti laajaa huomiota tiedotusvälineissä

Venäjällä oli 3.9.2010 Solidaarisuuspäivä taistelussa terrorismia vastaan. Pohjois-Ossetian Beslanissa kunnioitettiin vuoden 2004 traagisten tapahtumien uhrien muistoa. Terroristien kaappaaman koulun No 1 uhrina kuoli silloin neljättäsataa henkilöä, joista enemmistönä olivat lapset. Surutillaisuuksia oli nytkin kaikkialla Venäjällä. Terroristit eivät kunnioittaneet surua: he isivät jälleen surupäivänä.

Suomi-Kaukasian ystävyyssseuran järjestämässä tilaisuudessa Helsingin tuomiokirkon portailla 3.9. ilmaistiin voimakas protesti terrorismia vastaan. Tuomiokirkon portaiden tuntumaan oli saapunut noin kymmenen toimittajaa ja saman verran muuta yleisöä. Todellinen yleisö oli huomattavasti laajempi: monta tuhatta lukijaa tutki asiaa koskevaa tiedotusta internetissä. Internetissä käytiin kiivasta keskustelua.

Kirkkoherra Juha Molari suoritti eksorsismin terroristien saatannallisen hengen karkottamiseksi, jotta Beslanin lasten tuhoutumisen tähden kukaan ei rohkenisi pitää terroristeja vapaustaiste-

ljoina ja Jumalan taistelijoina. STP ry:n eduskuntavaaliehdokas Abdullah Tammi esitti myös vaatimuksen, jonka terroristien verkkosivustoa Kavkaz Center tulisi sulkea Suo-messa.

Eksorsismi oli Helsingin tuomiokirkon portailla toimitettu dialektisen vallankumouksen symboli. Marxilaisen ajattelun mukaisesti ihmisen ajattelu ja historia kehittyvät dialektisesti vallankumousten kautta. Suo-messa ajattelun ja historian kehitys ovat pysähtyneet: hiljaa on hyväksytty ihmishenkien halveksivat teot. Vainenemistä vastaan pitäisi näyttää avoimesti ristiriitaa.

Suo-messa media on ollut myötäkärkää terroristien tiedotuskanavan kanssa, joka toimii jopa suomalaisin voimavaroin. Suomalaiset oikeistopoliitikot ja vihreät ovat ilmoittaneet sananvapauden nimissä hyväksyttäväksi terroristisivuston tappohuudot Venäjää vastaan. Suomenmuksalaiset sanomalehdet reagoivat tälläkin kertaa puolustavasti Mikael Storsjön, Heidi Hautalan ja Kavkaz Centerin hyväksi.

KÄToim.

Suomi osana laajaa sotilasliittoumaa, osa 1

Jatkoa sivulta 12

messä toiminut varjohallitus (sotakabinetti) syyllistyi käytännössä kaikkiin edellä mainittuihin rikoksiin. Lontoon sopimuksen pohjalta syytettiin myös Nyrnbergin oikeudenkäynnissä natsi-Saksan poliitista ja sotilaallista johtoa yllämainitun rikosnimikkeen lisäksi myös sotarikoksista eli rikoksista ihmisyyttä vastaan. Olisi mitä suurimmassa määrin suotavaa, ettei Suomessa eikä muuallakaan, jouduttaisi enää ikinä käymään vastaavanlaisia oikeudenkäyntejä katasrofaalisten poliittisten päätösten seurauksena.

Suomen liittäminen läntisiin sotilaspoliittisiin liittoumiin voi hyvinkin muotoutua yhdenvertaiseksi rikokseksi kuin oli maamme liittäminen natsi-Saksan sotilaspoliittiseen liittoon. Molemmissa tapauksissa on kyse määrätietoisesta poliittisesta kehityksestä, jolla on taloudellisia etupyyteitä sekä ideologisia tavoitteita eikä mistään ajopuuteorian mukaisesta tahdottomasta tai tiedostamattomasta prosessista. NATO on sotilaspoliittinen liittouma, jonka eräs keskeisimmistä olemassaolon perusteista on sama, mikä oli natsi-Saksan Neuvostoliittoon hyök-

käyksen syitä eli kapitalistisen yhteiskuntarakenteen turvaaminen sekä sen etujen varmistaminen.

Hallitus heikentää pääkaupunkiseudun ilmapuolustusta

Suomen sitominen NATO:oon tulee lähivuosina johtamaan jälleen kahden merkittävän asejärjestelmän hankintaa. Länsimaisen sivistysvaltion demokratia paljastuu traagiseksi farssiksi, kun edustuksellinen kullisiparlamentarismi suostuu näpöhtäneenä tosiasiana asejärjestelmähankinnat, joiden seurauksena Suomen asevoimat on todellisuudessa kiinteä osa NATO:n sotilasorganisaatiota.

BUK-M1 (Ito 95 BUK-M1) on alueellinen ilmatorjuntaohjajärjestelmä, joka hankittiin Suomeen 1996 ennen kaikkea pääkaupungin puolustukseksi. Tuolloin tuo asejärjestelmä oli yksi maailman tehokkaimpia ilmatorjuntaohjajärjestelmiä, jonka väitetiin jopa olevan suorituskyvyllään ylivoimainen verrattuna palveluskäytössä oleviin läntisiin vastaaviin tuotteisiin. 11.3.2008 MTV.fi nettisivuilla ilmatorjunnan tarkastaja eversti Ahti Lappi totesi BUK-M1:n olevan eräs uusimmista koko

maailmassa ja ettei länsimaissa ole vielä kukaan tätä uudemmaa. 6.3.2008 Suomen Kuvalehti väitti pääkaupunkimme ilmatorjunnassa olevan vakavia puutteita, koska BUK-M1 aluetorjuntaohjuksia voitaisiin häiritä ulkopuolelta. 2.4.2009 yle.fi tiesi kertoa, että hallitus vahvistaa todennäköisesti lähiaikoina uusien alueilmatorjuntaohjusten hankinnat. Tällä kaupalla olisi tarkoitus korvata olemassa oleva asejärjestelmä yhdysvaltalaisilla Amraam ilmatorjuntaohjuksilla. Ja 29.4.2009 Suomen hallitus päätti hankkia uudeksi it-ohjusjärjestelmäksi Norjalais-Yhdysvaltalaisen NASMS 2:n.

Erikoiselta kuulostaa väite, että Bukit aiotaan romuttaa. On täysin järjenvastaista, että tekemisillä ominaisuuksiltaan ehkä jopa ylivertainen asejärjestelmä romutetaan. Tällainen päätös saa valvutuneen kansalaisen vaatimaan selvitystä, jossa tulee selkeästi saatava esille kaikki, mikä on johtanut kyseiseen ratkaisuun. Raportti tulee saada niiltä asianomaisilta, jotka ovat tällaisen päätöksen takana.

Jatkuu seuraavassa numerossa

Väärennetty sota - kuinka Jugoslavia tuhoettiin

jatkoa edellisestä numerosta

Monikulttuurisen Bosnian haave

Diana Johnstone kyseenalaistaa maailmalle levinneen mielikuvan tavoitteesta säilyttää monikulttuurinen Bosnia. Hänen mukaansa serbit ja kroaatit eivät halunneet alistua USA:n tukeman **Alija Izetbegovićin** johtaman islamilaispuolueen puolueen (SDA) valtaan, koska he epäilivät sen monikulttuurisuuden sijasta pyrkivän perustamaan Bosnia-Hertsegovinaan puhtaan islamilaisen valtion. Hän perustelee kantaansa mm. seuraavilla seikoilla:

SDA:n esitti helmikuussa 1991 seuraavat linjaukset Bosnian itsenäisyyden saavuttamiseksi: **1)** myönteisen kansainvälisen julkisuuden saaminen Bosnia-Hertsegovinalle, **2)** sisäministeriön ottaminen (poliisit) muslimien hallintaan ja **3)** muslimien sotilaallisen organisaation luominen.

Bosniaan saapui v. 1992 tuhansia nypyiä sotureita mm. Kuwaitista, Saudi-Arabiasta ja Egyptistä. Värvättyjen riveissä taisteli Afganistanin veteraneja ja algerialaisen GIA:n jäseniä. Noin 4 000 muslimitaistelijaa liitettiin Bosnian armeijan 3. armeijakuntaan. Elokuussa 1992 perustettu Al Mujahed joukkoosasto oli armeijakuntansa parhaiten aseistettu osasto. Se saavutti v. 1995 muslimien isoimmat voitot. Islamilaisuuden nousua Itä-Eurooppaan ja Neuvostoliittoon tukemaan v. 1987 perustettu TWRA vastasi aseiden salakuljetuksesta Bosniaan. Nämä miehet tuskin vaalivat monikulttuurisuutta.

Bosnian tiedotusministeri Senada Kreĝo kertoi kesäkuussa 1993 toimittajille, että sodassa on

kuollut 200 000 ihmistä. Kyseinen luku vakiintui varmistuksista tiedotusvälineissä tapettujen lukumääräksi. Punaisen Ristin analyytikot arvioivat kuolleiden kokonaismääräksi v. 1992/95 Bosnia-Hertsegovinan sodassa olleen 20 000/30 000 henkeä. Ruotsalaisen SIPRI:n vuosikirja v. 1996 arvioi kuolleiden yhteismääräksi 30 000/50 000.

Kun militaristit heittäytyivät humanisteiksi

Kosovon sota aloitti uuden aikakauden v. 1998 kansainvälisen oikeuden ja kansallisen suvereniteetin mitätöimisessä. USA:n valtaeliitti nimesi itsensä omaloitteisesti ihmiskunnan pelastajaksi. Se monopolisoi itselleen hyvän ja pahan määrittelyn. Viholliseksi leimatun valtion, poliittisen johtajan tai kansan demonisoinnista jalostettiin USA:n ja sen liittolaisten suorittamien hyökkäyssotien hyväksymisen psykologin perusta.

Naton johto oivalsi, että Jugoslavian operaation yhteydessä se voisi kyseenalaistaa YK:n ympärille rakennetun kansainvälisen oikeusjärjestelmän ja korvata sen roolin omilla sotilaallisilla ja oikeudellisilla ratkaisuilla. Onnistumisen kokemus pyhitti tämän toimintalinjan käytön myös Afganistanissa ja Irakissa. Sotilasliitto koki, ettei sota ollut enää ihmiskunnan vitaisuus, koska valituneiden länsivaltojen käsissä se oli oikea keino suojella ihmisoikeuksia ja rangaista pahoja valtioita. Sotilasliitto Naton toimenkuvaan kuuluvat nykyisin olennaisena osana 1 siviilejä tappavat ja kansanryhmiä toisiaan vastaan usuttavat 1 humanitaariset väliintulot. Pahamaineisen Kylmän sodan aikana tällaiset sotilasoperaatiot eivät olleet mahdollisia. **Jugoslavian pommittami-**

nen oli vasta alkua

NATO aloitti USA:n presidentti **Clintonin** siunauksena Jugoslavian 78 päivää kestäneen ihmunanitarisen pommittamisen 24.3.1999. Tuhansia siviilejä sai surmansa ja maan infrastrukturi tuhoutui. Nato oikeutti tekonsa Kosovon Racakin joukkomurhalla. Maakunnan ruskohiiliesiintymillä saatua olla myös osuutta asiaan. Tämä oli käännekohta USA:n sotilaallisen ylivalan laajentamisessa. Vastaavia invasioita jenkit olivat harjoittaneet aikaisemmin lähinnä Latinalaisessa Amerikassa. NATO hyökkäsi ensimmäisen kerran maahan, joka ei uhanut sen ainoatakaan maalisvaltiota. Operaatio tapahtui täydessä ristiriidassa Pohjois-Atlantin sopimuksen periaatteiden kanssa sekä välittämättä hitustakaan YK:n turvallisuusneuvoston valtuutuksesta ja kansainvälisestä oikeudesta. Kansainvälisen oikeuden silmissä Naton yksipuolinen sota Jugoslaviaa vastaan oli laiton. Serbia ei uhanut kenenkään kansallista etua. Näin luotiin ennakkotapaus aloittaa hyökkäyssota vahvemman osapuolen omiin moraalisiin perusteisiin vedoten.

Suomen ulkoministeriön mediakatsouksen 26.1.2004 mukaan: nBerliner Zeitung kirjoitti v. 2000 maaliskuussa, ettei **Racakissa ollut kyse joukkomurhasta**, sillä sen hallussa olevan suomalaisten ruumiintutkijoiden julkistamattomien 40 ruumiinavauspöytäkirjan kopiosta ei löydy todisteita väitteelle, että Racakissa olisi surmattu lähellä ampuen rauhallisia kyläläisiä. Lehti kertoi, että ensimmäiset epäillyt Walkerin suorittamasta Racakin tapahtumien lavastamisesta esittivät ranskalaiset toimittajat **Renau Girard** (Le Figaro) ja **Christopher Chattle** (Le Monde), jotka olivat paikalla Racakissa 15.1.1999,

eivätkä nähneet siellä mitään joukkomurhaan tai verilöylyyn viittaavaa. He sanoivat heti tunteensa, ettei kaikki ollut kunnossa, kun Walker 12 tuntia myöhemmin toi mahtipontisesti paikalle nömätö toimittajansa ja osoitti heille niverilöylyn jäljet 1 ruumiit, jotka itse asiassa olivat UCK:laisia, jotka olivat saaneet surmansa taistelussa Serbian poliisivoimia vastaan.

Nato korjasi muhkean sadon

Sotilasliitto Nato korjasi lokakuussa 2002 muhkean sadon, kun siihen hyväksyttiin Prahasa seitsemän uutta jäsenvaltiota: Liettua, Viro, Latvia, Bulgaria, Romania, Slovakia ja Slovenia. Nato täydensi itseään vielä v. 2009 Kroatialla ja Albanialla. Karttaa katsoessa tajuua, että koko Balkan ja sen lähialueet on natonisoitu ja Venäjä samalla saarrettu. Kreikka ja Turkki kuuluvat sotilasliittoon jo entuudestaan. Puola, Tšekki ja Unkari liittyivät Natoon v. 1999. Ukrainalaiset ymmärsivät jotain, he pääsivät liivahtamaan toistaiseksi 28-jäsenisestä sotilasliitosta. Venäjän saartorengaassa on Suomen menävä aukko.

Naton 13. artiklan mukaan Nato-sopimuksen oltua voimassa 20 vuotta sopimuspuoli voi lakata olemasta sopimuspuoli vuoden kuluttua siitä, kun se on antanut irtisanomilmoituksensa Amerikan Yhdysvaltojen hallitukselle, joka ilmoittaa muiden sopimuspuolten hallituksille kunkin irtisanomilmoituksen talletuksesta.

Suomen poliittinen eliiitti ymmärtää ajan hengen

Martti Ahtisaari esitti 2.6.1999 rauhanehdotuksen Jugoslavian presidentti **Slobodan Miloševićille**. Kyseessä oli uhkavaatimus, jossa vaihtoehdoksi Belgradin ehdotomalle antautumiselle suotiin vain

Serbian tuhoaminen Naton toimesta.

Tuo samainen Milošević oli noussut valtaan läntisten pankkien ja USA:n hallituksen tuella siksi, että hän oli talousliberaali ja poliittinen konservatiivi. Hänellä uskottiin olevan arvovaltaa toimeenpanna EU:n ja USA:n haluat talousuudistukset Jugoslaviassa.

Suomen valtioneuvoston selonteko (VNS x/2009) määritteli sotilaallisen voiman käytön joustavasti ja tarveharkintaisesti. Se oli sisäistänyt Jugoslavian hajotussodan opetukset. nSotilaallista voimaa käytetään edelleen valtioiden välisissä kiistoissa ja sisäisissä kriiseissä. Sotilaallisen voiman käytön tarkoitusperinä voivat perinteisen alueiden valtuuksen ohella kuitenkin yhtä lailla olla kansainvälisen yhteisön arvojen turvaaminen tai humanitaariset päämäärät.

Yleinen mielipide näyttää unohtaneen Nürnbergin oikeusistumen julistuksen: nSota on perimmiltään paha asia 1 niinpä hyökkäyssotaan ryhtyminen ei ole vain kansainvälinen rikos, vaan se on korkein kansainvälinen rikos, ja se eroaa muista sotarikoksista yksinomaan siinä, että se käsittää itsessään sodankäynnin koko paaluuden.

Irti NATO:sta- Suomalaiset sotilaat pois Afganistanista

Matti Laitinen

Lähteet: Jugoslavia ja NATO 1 narrien sotaretki; Diana Johnstone, Like 2007; Suomen ulkoministeriön mediakatsaus 26.1.2004, BBC-Timeline of Nato, Kominform, Venäjän ääni ja Tiedonantaja.

Nobel-palkinto ja Kosovon ennakkota paus

Irakin sodan aloittajana tunnettu Britannian entinen pääministeri Tony Blair muistelmissaan kehuu Martti Ahtisaarta, jonka kanssa Blair on tehnyt yhteistyötä Kosovon ja Pohjois-Irlannin konfliktien selvittämisessä.

Suomen ex-presidentti Martti Ahtisaari on saanut vuoden 2008 Nobel rauhanpalkinnon. Suomen ulkoministeri Alexander Stubb luonnehti tapahtumaa nhistorialliseksi päiväksi Suomen kannalta. Useat länsimaiden johtajat Stubbin tavoin iloitsivat Ahtisaaren palkitsemisen johdosta.

Venäläiset poliitikot suhtautuivat Ahtisaaren Nobel-palkintoon kriittisesti. Tunnettu poliitikko Vladimir Zhirinovski oli hyvin suorasanainen kommentissaan ja

kuvailli tapahtunutta pilkaksi ja Lännen mielivallaksi, koska Ahtisaari ituhosi Serbian.

Venäjän ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Konstantin Kosatshev totesi, että päätös myöntää rauhanpalkinto Ahtisaarelle on politisoitu, joka asettaa kyseenalaiseksi Nobel-palkinnon auktoriteetin.

Kosovon serbit tuomitsivat Ahtisaaren toimet konfliktin selvittämisessä väittäen, että Ahtisaari on edesauttanut tilanteen kehittymistä epävakaiseksi. Kosovon serbien klaanin johtaja Momir Kasalovitsch on vakuuttunut, että Nobelkomitean päätös Ahtisaaren palkitsemisesta on kansainvälisen oikeuden loukkausta.

Kosovon yksipuolinen itsenäisyysjulistus on ihmeen selvästi jakanut maailman. Yh-

dysvallat vasalleineen ovat kiirehtineet tunnustamaan nuden valtion. Kyseinen ennakkotapaus on hyvin vaarallinen, koska se ei perustu YK:n päätöksiin ja siksi rikkoo kansainvälisiä lakeja horjuttamalla maailmanjärjestystä ja turvallisuutta. YK:n turvallisuusneuvostossa länsimaat jäivät selkeään vähemmistöön Kosovon kysymyksessä: 5 maata (USA satelliitteineen) - itsenäisyyden puolesta ja 10 maata - vastaan.

Yhdysvallat on toistuvasti osoittanut välipitämättömyyttä YK:n (siis kansainvälisen yhteisön) päätöksistä kohtaan: Jugoslavian pommittukset alkoivat ilman YK:n mandaattia, kuten myös Irakin sota. Seuraukset ovat nyt selvästi nähtävillä. USA oli yliarvioinut mahdollisuuksiaan.

Kosovon esimerkki on avan-

nut uuden aikakauden: YK:n arvovalta karsitaan ja maailmassa tulee vallitsemaan ohjattu kaaos, joka nojaa voiman käyttöön. Monet politiikan tutkijat arvioivat, että Kosovon yksipuolinen itsenäisyysjulistus luo ennakkotapauksen, joka laukaisee itsenäisyysjulistuksien ketjureaktion. Nyt meillä on jo esimerkkeinä Abkhasia ja Etelä-Ossetia.

Potentiaalisia tapauksia on huomattavasti enemmän. Jos esim. Palestiina (joka tavoittelee suvereniteettia jo 60 vuotta) päättää julistautua itsenäiseksi, hyvin moni maa varmasti tunnustaa sen. Entä Pohjois-Irlanti, Skotlanti, Baskimaa, Korsika? Eräät USA:n osavaltiot, kuten esimerkiksi Texas, ovat eri muodoissa pyrkineet itsenäisyyteen. Jotkut maat saattaisivat tunnustaa ko. osavaltiot itsenäisiksi valtioiksi.

Kosovo on käytännössä USA:n oma osavaltio keskellä Eurooppaa, koska juuri Kosovossa on Yhdysvaltojen suurin Euroopassa sijaitseva tukikohta Bondsteel. Eli ei ole vaikeaa arvata, kenen projektia Ahtisaari oli ajamassa Serbian kustannuksella. Ahtisaaren Yhdysvaltojen intressien hyväksi tehtyä työtä palkittiin.

Entä jos muut suurvaltat seuraavat esimerkkiä ja alkavat rakentaa omia tukikohtia ympäri maailmaa muiden valtioiden kustannuksella välittämättä kansainvälisistä sopimuksista? Ahtisaaren Kosovo-projekti on synnyttänyt vaarallisen ennakkotapauksen asettaen kyseenalaiseksi kansainvälisen oikeuden. Onko se hyvä syy palkita?

Evgenia Hilden-Järvenperä

Suomi-Korea seuran 40-vuosisjuhla

Suomi-Korea - Seuran 40-vuotis-juhlassa vaadittiin rauhaa Korean niemimaalle

Korea-seuran juhlaan saapui runsas joukko Korean ystäviä. Eturivissä vasemmalta; Vaasan Korean Ystävien puheenjohtaja Pentti Suksi, lähetystösihtteri Kwak Chol Ho, Suurlähettiläs Ri Hui Chol ja seuran puheenjohtaja Antti Siika-aho

Korea-seura järjesti 40-vuotis-juhlaansa torstaina 2.syyskuuta Helsingissä. Paikalla tilaisuudessa oli yli 70-päinen joukko seuran jäseniä, Korea-asiantuntijoita ja yhteiskunnallisia vaikuttajia.

Tilaisuutta kunnihoiti läsnäolollaan Korean demokraattisen kansantasavallan (Pohjois-Korea) Suomen suurlähettiläs Ri Hui Chol.

Tervehdyspuheessaan suurlähettiläs Ri kiitti Suomi-Korea-Seuraa aktiivisesta ystävyyss- ja solidaarisuustyöstä. Tätä hänen

mukaansa osoitti esimerkiksi seuran 1990-luvulla organisoimat ruoka- ja avustustoimitukset Pohjois-Koreaan, joka tuolloin tulvien seurauksena kärsi vakavasta energia- ja elintarvikepuutuksesta. Seuran tuolloisen avun Ri näki osoituksena todellisesta ystävyydestä. Tervehdyspuheessaan hän samoin selosti maansa tämän hetkistä tilannetta ja huomautti heidän nyt pyrkivän jatkuvaan talouskasvuun ja elintarvikeongelmien pysyvään ratkaisuun. Samoin Suurlähettiläs Ri vaati USA:ta hyväksymään Pohjois-Korean tarjouksen Korean

sodan päättävän lopullisen rauhansopimuksen allekirjoittamisesta sekä amerikkalaisjoukkojen poistumista Korean niemimaalta.

Juhlapuheessaan Suomi-Korea - seuran puheenjohtaja Antti Siika-aho katsoi Korean demokraattisen kansantasavallan tarjoavan nyt suomalaisille lukemattomia mahdollisuuksia, joita kuitenkin ei ainoa osata hyödyntää. Syyksi tähän Siika-aho näki puutteellisen ja osittain virheellisen Korea-tiedon, jonka vuoksi esimerkiksi suomalaiset yritykset eivät löydä tietään Pohjois-Koreaan. Ratkaisuksi tähän hän esitti, että Suomen pitäisi uudelleen lähettää maahan edustaja tai aggregoida maasta kunniakonsuli. Siika-ahon mielestä näin voitaisiin saada parempi käsitys Pohjois-Korean olosuhteista ja maan suomista mahdollisuuksista.

Tilaisuudessa juhlaesitelmän pitänyt Koillis-Aasian kauppayhdistyksen varapuheenjohtaja, lähetystöneuvos Markku Heiskanen kertoi Korean niemimaan ydinaseettomuuteen pyrkivän kansainvälisen tutkijajärjestön (Nuclear Weapons Free Zone for Northeast Asia) työstä, jossa hän ja Presidentti Urho Kekkosen entinen läheinen avustaja Risto Hyvärinen ovat mukana. Hänen

mukaansa projekti on edistynyt Etelä- ja Pohjois-Korean välistä vuoropuhelua, sillä molemmat maat ovat projektissa edustettuina. Niin ikään hän kertoi nyt jäissä olevasta Rautainen silkkitie-projektista, jonka tavoitteena on saada toimiva rautatieyhteys Etelä-Koreasta Pohjois-Korean, Venäjän ja Suomen kautta Eurooppaan.

Esitelmässään Heiskanen vaati lopullista rauhansopimusta Korean niemimaalle, joka virallisesti päättäisi Korean sodan. Hän kui-

tenkin muistutti tämän tapahtuvan askelittain ja sen edellyttävän kansainvälistä yhteistyötä.

Suomi-Korea-Seuran juhlassa luovutettiin myös Pohjois-Korean parlamentin myöntämiä ystävyydenmitaleita. Mitälin saivat **Reino Welling** Jämsänkoskelta, **Heikki ja Kaija Sipilä** Helsingistä, **Paavo A. Junttila** listä ja **Reino Niskanen** Helsingistä.

KÄ/toimitus

Tilaisuudessa jaettiin mitaleita ansioituneille Korean ystäville; vasemmalta Reino Welling, Reino Niskanen, Heikki Sipilä ja Kaija Sipilä. Kuvasta puuttuu Paavo A. Junttila. Mitalistienä kuituksesta vastasi Hilma Lievema.

Ruotsin vaalit

Ruotsin lain mukaan vaalit on pidettävä syyskuun toisena sunnuntaina. Samana päivänä valitaan valtiopäivät, maapäivät ja kunnan valtuustot. Kaikilla valtiopäiväpuolueilla on tavoitteenaan hallituksikeipsy. Se sävyttää myös vaalikampanjoita. Kansalla on vaikeuksia erottaa oppositiotiota hallituksesta. Mitään varsinaista vaalikysymystä ei ole nostettu valtiopäiväpuolueiden taholta. Pienpuolueet ovat nostaneet esille peruskysymyksiä. Eräs niistä on, että rahaa tulisi ottaa sieltä, missä sitä on, siis kapitalisteilta.

Ruotsin valtiopäiväpuolueista elävät vaarallisesti äänikynnysrajalla Kristillisdemokraatit, Keskustapuolue ja Vasemmistopuolue. Ne ovat jonkin verran 4 % riman yläpuolella gallupeissa. Ruotsidemokraatit, Junilista ja Piraattipuolue ovat kärkeillä. Heikoimmilla näistä näyttäisi olevan kristillisdemokraatit. Piraattipuolue sai EU-vaalissa niin paljon ääniä, että se riittäisi lähes kahteenkymmeneen valtiopäiväpaikkaan.

Vaalikysymysten puute voisi nostaa jonkun uuden puolueen valtiopäiville. Tähän mennessä Kansanpuolue näyttää saaneen kapitalisteilta eniten rahaa ja heillä oli muutama viikko ennen vaaleja

enemmän ulkomainoksia, kuin muilla puolueilla yhteensä.

On jo sanottu, että jos vaaään kieleksi nousisi uunatsistinen Ruotsi-demokraati, niin sitä ei oteta mukaan hallitusneuvottelu-kuvioihin. Suomen tiedotusvälineissä on spekuloitu, että sellaisessa tilanteessa suuret puolueet yllä blokkirajojen muodostaisivat hallituksen. Minun näkemykseni mukaan, jos vihreät saisivat ennustusten mukaan suurimman voiton, niin ne todennäköisesti menisivät porvarihallitukseen mukaan.

Mielestäni todennäköisintä on, että piraattipuolue pääsisi valtiopäiville ja kristilliset saattaisivat pudota. Piraattipuolue saattaisi mennä mukaan sosiaalidemokraattien johtamaan hallitukseen tai ainakin antaa tukensa sosiaalidemokraattien vähemmistöhallitukselle.

Kaikki riippuu kuitenkin ei pelkästään edustajien määrästä, vaan myöskin puolueiden määrästä seuraavilla valtiopäivillä.

Itse otan osaa vaalityöhön 12.9.2010 minulle tutussa vaalilukalaissa Gubbängenin koulun edessä ja varmaan lukijat arvaavat, että edustan Ruotsin Kommunistista Puoluetta, jolla on aina ollut selvät sävellet.

Wäinö Pietikäinen

Latvia pitää pintansa kv. rahoituslaitosten painostusyrityksistä huolimatta

Latvian perustalaillinen tuomioistuim puolusti latvialaisten oikeutta sosiaaliturvaan näin vastustaan kv. rahoituslaitosten budjetti- ja kululeikkauksia vaatimuksia. Latvian eläkeläiset tekivät kantelun eläkkeittänsä jäädyttämisestä. He katsoivat sen olevan perustuslain vastaista. Latvian Eduskunta puolusti eläkkeiden jäädyttämistä vetoamalla kansainvälisiin talous-

ja rahoituslaitosten. Oikeusistuim katsoi kuitenkin IMF:n ja Maailman Pankin vaatimusten olevan ristiriidassa paitsi maan oman perustuslain myös YK:n sosiaalisten oikeuksien kanssa. Eduskunta vaadittiin palauttamaan eläkeläisille rahat. Opiksi meille! Ensinn on saatava Suomeen perustuslaillinen oikeusistuim.

Cheonanin tapaus vaarantaa Korean niemimaan vakautta

Oletko Barack Bush? Kansalaiset ovat raivoissaan Etelä-Korean ja USA:n sotaharjoituksista rinnastaen Barak Obaman Korea-politiikan Bushin kauden toimintaan.

Maaliskuussa Korean Län- tselä merellä sattuneen sotakorvetin Cheonanin uppoaminen on kiristänyt alueen turvallisuuspoliittista ilmapiiiriä jo kuukausien ajan. Etelä-Korea ja USA syyttävät tapahtuneesta edelleen Korean demokraattista kansantasavaltaa, mutta kieltäytyvät yhä jyrkästi kansainvälistä yhteisöä tutustumasta laivan hylkyyn ja esitettyihin ätödis-teisiin.

Ruotsi ei tuominut Pohjois-Koreaa

Etelä-Korea perusti syytöksenä KDKT:n osallisuudesta palkkaamansa änkansainvälisen tutkimuskomission tutkimuksiin. Tutkimuskomission jäsenethän muodostivat asiantuntijat Etelä-Korean lisäksi USA:n, Australian, Iso-Britannian ja Ruotsin sotateknisistä instituutioista. Nämä maat, joista neljä osallistui Korean sotaan katsoivat

siis Pohjois-Korean syylliseksi.

Kesäkuussa kävi kuitenkin ilmi, että Etelä-Korea on salannut komission yli 400-sivuisen tutkimus-selvityksen ja julkisti vain viis-sivuisen kannanoton, jossa pohjoinen katsotaan syylliseksi tapahtuneeseen. Tätä viisisivuista raporttia ei Ruotsi suostunut allekirjoittamaan. Kysymyksiä herättää, mitä ristiriitaista itse salaisessa raportissa ja tässä viisisivuisessa kannanotossa on, jos sitä eivät kaikki komission osapuolet voineet allekirjoittaa. Selvää ainakin on, että Etelä-Korea valvoi tarkasti komission työtä ja päätti etukäteen kohteet, joihin se (komissio) sai tutustua.

YK:Ita ja naapurimailta ei tuea

Etelä-Korea yritti alusta lähtien saada Kiinan ja Venäjän tuomitsemaan KDKT Cheonanin upottamisesta. Venäjä lähetti tutkimustiimin maahan, mutta elokuussa julkis- vuotaneen raportin mukaan Venäjä päätyi uskomaan miinan upottaneen aluksen. Venäjän tiimi nosti esille

useita yksityiskohtia, jotka Etelä-Korean oma tutkimuskomissio oli jättänyt täysin huomiotta.

Niinikään Kiina ei ole painostuksesta huolimatta osoittanut KDKT:aa syylliseksi, vaan epävirallisesti todennut USA:n ja Etelä-Korean kiristävän Itä-Aasian sotilaallista tilannetta perusteet-tomilla syytöksillään.

Sotaharjoitukset romuttavat toiveet tilanteen selvittämisestä

Läpi kesän USA ja Etelä-Korea ovat järjestäneet Korean niemimaalla suuria sotaharjoituksia, joiden tarkoituksena on lähettää ääniä KDKT:lle ja painostaa sitä tunnustamaan osallisuutensa Cheonanin uppoamiseen.

Useat perättäiset sotaharjoitukset ovat hermostuttaneet mm. Kiinan, joka on ilmoittanut ottavansa ne hyvin vakavasti ja niiden uhkaavan alueen vakautta.

Vielä jokin aika sitten oli toiveita laajemmän kansainvälisen tutkimuksen aikaansaamisesta Cheonanin tapauksen tiimoilta. Samalla esimerkiksi Pohjois-Korea ehdotti useaan kertaan sotilaallisia konsultatioita ja neuvotteluja. Sotaharjoitusten ja lisäpakotteiden myötä on nyt ajaututtu tilanteeseen, jossa on hyvin vaikea enää käyttää kylmää järkeä tai selvittää puolueettomasti totuutta Keltaisenmeren tapahtumista.

Ainoa realistinen tie Korean niemimaan ja Itä-Aasian vakautteen on viime kädessä Korean sodan päättäneen aseleposopimuksen korvaaminen lopullisella rauhansopimuksella. Se selkeyttäisi tilanteen Koreassa ja ehkäisi jatkuvat sotilaalliset vastakkainasettelut, jotka tämä aseleposopimus on mahdollistanut.

KÄ/antti Siika-aho

Ylen pilkkomisesta

Yleisradion hallituksen puheenjohtajan Kari Neilimon mielestä Ylen pilkkominen olisi yksi vaihtoehto tulevaisuudessa. Neilimon mielestä konsernimallia, jossa tytäryhtiöt (esimerkiksi Ylen tuotanto ja Svenska Yle) omistaisi emoyhtiö Yle, toisi johtamiseen lisää täsmällisyyttä. Tytäryhtiötä (Nyky päivän haastattelu) olisivat esimerkiksi Ylen tuotanto ja ruot-sinkieliset toiminnot. Neilimo uskoo Ylen jatkossa hankkivan tuotantoa entistä enemmän ali-hankkijoilta ja luopuvan omaisuudesta kuten Helsingin Musiikkitalon osuudesta.

Ylen toimitusjohtajan Lauri Kivisen mukaan Neilimon mainitsema Ylen osien yhtiöittäminen ei ole ensisijainen lähtökohta. Ilähdemme liikkeelle ensisijaisesti sisällöllisistä asioista. Siitä, mitä kannattaa tehdä ja missä ja miten. Etsimme sisäisiä synergioita. Tehoja sisällön tuottamiseen. Kivisen mukaan Ylessä löytyy tehotomuuksia sekä henkilöstön että tekniikan käytössä. Hänkin pitää mahdollisena, ettei Yle omista musiikkitaloa 10 vuoden kuluessa, vaikka Ylen orkesteri soittaisi edelleen talossa.

Ylen hallintoneuvoston puheenjohtaja Kimmo Sasi (kok) arvioi, että Ylen toimintoja voitaisiin ulkoistaa. Kokoomuksen Verkko-uutisissa Sasi ei täsmennä, mistä toiminnoista olisi kyse. Sasin mukaan asiasta on hallintoneuvostossa käyty alustavia keskusteluja ja sitä pohditaan Ylen hallituksessa. Sasi ei ole muodostanut omaa kantaansa asiasta.

Aluksi tulee mieleen, että kasinopellet luovat ensin pikkuyhtiötä, jotka on sitten helppo myydä pilkkahinnalla yksityisille. Kokoomuskonnat pääsevät vauhtiin, Yle hajotetaan toimintamaksiksi ja pikkupuljutt annetaan kaupallisille toimijoille. Saamme sitten 30-50 euroa kuussa maksavia kanavapaketteja, paljon uusintoja

ja yhdysvaltalaisista valmiiksi nau-rettua hömppäsarjaa.

Vaikuttaa siltä, että Neilimon, Sasin ja Kivisen esiin-tymiset ilmaisevat, että Ylen linjaukset on tehty. Neilimon johtama hallitus pilkkoo Sasin johtaman hallintoneuvoston tuella Ylen. Kivisen tehtävänä on näyttellä Ylen etua ajavaa toimitusjohtajaa.

Liikenne- ja viestintävaliokunnan puheenjohtaja Martti Korhonen (vas) tyrmää Neilimon esityksen, sillä se on Korhosen mukaan ristiriidassa Suomen lainsäädännön kanssa. Laissa julkisen palvelun tehtävät on annettu vain Yleisradiolle. Ylen ylin päättävä elin on eduskunnan nimeämä hallintoneuvosto. Korhosen mukaan Yleä tulee kehittää koko kansan monipuoliseksi, kattavana ja itse-näisenä palveluna. Suomi tarvitsee yhtenäisen ja vahvan Ylen kaupallisen median vastapainoksi.

Hallintoneuvoston jäsen Pia Viitanen (sd) näkee keskustelussa oikeistolaista henkeä. Liiketaloudellinen toiminta supistaisi Ylen toimintaa. Varapuheenjohtaja Elsi Katainen (kesk) muistuttaa Ylen julkisen palvelun tehtävästä, jota hallinnon muutos ei saa vaarantaa. Ovatko jotkut aluelevisiöt ja maakuntaradiot vaarassa? **Neilimo perusteli ehdotustaan** taloudellisella tehokkuudella. Ylen tytäryhtiöiden taloutta olisi helpompi valvoa. On muistettava, että Yle ei ole kaupallinen liike-yritys, vaan kaikkien suomalaisten julkinen palvelu, jonka riittävä rahoitus on turvattava. Koska Yle on eduskunnan alainen, voidaan Ylen linjaa tarvittaessa muuttaa. Kaupallisiin kanaviin ei voi vaikuttaa. Ylen ohjelmien merkittävä etu kaupallisten kanavien ohjelmiin verrattuna on, ettei joudu ohjelmatuntia kohti katsomaan mainoksia vartittunin.

Hannu Kautto

VALLILA.. VALLILA.. VALLILA..

Matti Laitiselta ilmestyi viime huhtikuussa omakustanteena runoteos nimeltään Vallila. Laitinen on aikaisemmin kirjoittanut viisi romaania, joissa on ollut mukana vahvasti yhteiskunnallisia kannanottoja. Siinä sivussa hän on myös kirjoittellut runoja, joita hän on menestyksellä esittänyt erilaisissa juhlissa ja kokoon-tumissa. Hänet on myös pal-kittu v. 2004 Helsingissä stadin slangia käsittelevässä kirjoituskilpailussa.

Nyt Matti Laitinen on laitanut yksiin kansiin runojaan vuosilta 2000 i 2010. Vallila-kirjaan on koottu 19 runoa tältä ajanjaksoilta. Laitinen on itse tahtanut kirjansa alusta lop-puun, kannesta kanteen. Tässä hän onkin onnistunut erin-omaisesti. Lopputulos on tyylikäs.

Laitinen lähetti runokir-jansa myös Päätaloinstituutin vuoden 2010 Möllärimestari i kilpailun runosarjaan. Kilpai-luun otti osaa yhteensä 33 runokirjaa. Laitisen kirja sai kilpailussa kunniamaininnan. Arvostelussa todettiin, että: nVirkistävän erilaisia, yhteis-kunnallisia runoja Arvo Tur-tiaisen ja Nazim Hikmetin hen-gessä, mutta Laitisen äänellä. Laveaa, eepistä tekstiä. Jois-sakin runoissa pilkahtelee esiin riimiä. Vähemmässä määrin ne toimisivat ironian merkkeinä, mutta nyt riimiä on hiukan liikaa. Henkilöistä kuten Castrosta kirjoitetuista runoista nyky-lu-

Matti Laitiselta ilmestyi uusi runoteos "Vallila". Tätä ennen Matti on kirjoittanut viisi romaania. Kuvassa Matti. Hän toteaa, että poliittisen runon perinne Suomessa ei ole kuollut.

kija etsii ironiaa, ne eivät muuten ole oikein tätä päivää. Sen sijaan esimerkiksi runot Leningrad, Kevät ja Tarjalle ovat hienoja lukukokemuksia. nMitä meteeme vallankumouksella / jos emme rakasta niitä / joita varten se on?ö

Matti Laitinen hyväksyy raadin arvion muutoin paitsi, että ien ymmärrä, mitä ironisoitavaa Fidel Castron merkittävässä elämäntyössä pitäisi olla.

Laitisen runot ovat vapaa-muotoisia, mutta iskeviä, poliiti-tista runoa parhaimmillaan. Nii-den erityinen vahvuus on hieno ympäristön ja elämän havain-nointi sekä erinomainen kyky pelkistää asioita, kyky tuoda yhteiskunnalliset epäkohdat melkein pä kepin nokassa esiin.

On siis aivan turhaa puhua, että aikanaan niin vahva poliittisen runon perinne olisi Suomesta kuollut. Matti Laitisen Vallila-kirja on perinteen olemassa-olosta mitä parhain esimerkki.

Valitettava tosiasia vain on, että nykyinen porvarillinen media ja kustantajat kiertävät aidon vasemmistolaisen runou-den kaukaa. Todellisuutta pal-jastavat runot eivät taida niiden mielestä olla oikein muodissa. Ne eivät myy, koska porvarilliset kustantajat eivät halua niitä kustantaa ja markkinoida.

Matti Laitisen Vallila-runokirjaa voi tilata Matlita itseltään sähköpostitse: matti.laitinen@pp5.inet.fi Kirjan hinta on 10 euroa + postimaksu 1,05 euroa.

Reijo Katajaranta

Medi(a)ni

Hei! Olen kohta 39-vuotias reservin ylliuutnantti ja kotoisin Pohjois-Savon sydänmaalta, Siilinjärveltä. Teen töitä ihmisten parissa, ihmisille. Kansalaiset ja var-sinkin ne 1752 Facebookissa mi-nusta pitävää ihmistä ovat erit-ytyisen lähellä sydäntäni. Minä johdan puoluetta, jolla on arvoja. Minä pidän arvoista. Tällä hetkellä varsinkin vihreistä (enkä tarkoita luontoarvoja). Harrastuksikseni luettakoon ainakin metsästys ja lenkkeily. Maraton on yleinen harrastus puolueessani. Minä olen siinä paras. Ainakin Arkadianmäen piirikunnallisissa. Metsästys on jalo laji enkä voi tajuta, kuinka joku voisi olla sitä vastaan, vaikkakin varsinkin Atlantin toisella puolella poliitikkojen metsästyretket ovat olleet jopa hengenvaarallisia.

Minulla on vahva suhde suoma-laiseen mediaan. Meidän media, minun mediani, kuuntelee, mitä minulla on sanottavanaani. Minä en usko mihinkään käsit-teihen. Mediaani on matemaati-kkojen juttuja. Ja vaikka minun lyhyen matematiikan numeroni ol lukiossa ainoastaan kuusi, niin en koe, että se estäisi minua käsit-telemästä vartionvarainminis-terion tason rahavirtoja. Nyt minulla ja medialla on mennyt huonommin. Media teki jotain mistä minä en pitänyt.

Se oli ihan tavallinen ja harmiton kömmähdyks. Kenelle

tahansa sattuu niitä, mutta minulle toisaalta keskimääräistä vähem-män. Ajattelin, että kaksi biljoonaa on niin iso luku, että suomalaiset eivät edes ymmärtäisi sitä. Venäjä, tuo ainainen kiusankappale. Silloin kun minä opiskelin Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteel-lisessä tiedekunnassa asiat olivat vielä mallillaan ja Venäjän talou-delle sai naureskella vapaamuotoisesti tupakkaringissä. Nyt media petti minut. Ja minä en unohtanut vastata samalla mitalla.

Venäjä, Venäjä, Venäjä. Poistu minun elämästäni. Jos sinua ei olisi, niin minun ja median välit olisivat edelleen kunnossa. Nyt jouduin kostamaan. Tämä Ylen toimittaja, jonka savustin ulos. Kuka hänestä piitta. Hänhän oli vain avustaja. Pieni hinta siitä, että media oli viety pois käsistäni. Pieni hinta siitä, että minun ei tarvitse ku-martaa venäläisille. Eivät hekään kumarru minulle, vaikka olenkin yksi Euroopan kansanpuolueen varapuheenjohtajista.

Toivon, että minun ja median ystävyys palaa ennalleen ja minä olen se, joka saa taas päättää. En ole koskaan pitänyt nrikinäinen puhelino-leikistä. Se ei sovi minulle ja medially. Toivon, että välimme palaavat ennalleen jo ennen ensi vuotta, ettei vaalisloganiksemme muutu nTekomme ovat silmän-lumetta.

-Penni-

Sosialistinen realismi nivoo yhteen todellisuuden ja maailmankuvan

Voiko 2000-luvulla olla sosia-listista realismia? Näin kysyy taatusti itseltään jokainen, joka kesän aikana on käynyt tutus-tumassa Marjut Lehtisen ja Hannu Raineston taidenäyt-telyyn nSosialistinen realismi Suomessa 2000-luvulla. Kesä-kuun lopulta lähtien Tampe-reen Lenin-museossa esillä ollut näyttely on herättänyt monien mielenkiinnon ainutlaatuisen teemansa vuoksi.

Näyttelyn toinen taiteilija Mar-jut Lehtinen katsoo, ettei näyt-telyn tyyliisuunta ole ristiriidassa nykyajan kanssa: -sosialistista realismia saattaa löytää tällakin vuosisadalla ja taidemuotona se on vastaus vallitsevaa järjestelmää kohtaan, hän kuvaa. Lehtisen ja Raineston mukaan näyttely ites-sään syntyi hulesta nykyisiä oloja vastaan ja sosialistinen realismi taidesuuntana ilmentää tekijöidensä ideologista näkemystä uusoi-keistolaista politiikkaa harjoittavan EU-Suomen todellisuudesta.

Monet luulevat sosialistisen rea-lismin kuuluvan historian ro-mukoppaan. Hannu Rainesto kui-tenkin tyrmää tämän; hänen mie-lestään todellisuuden moninaisuutta kuvatessaan sosialistinen realismi käyttää hyväkseen keinoja ja tyylien monivaihteisuutta, fantasian mahdollisuuksia eli inhi-

Hannu Rainesto esittelee näyttelyn avajaisissa näyttelyn teoksia. Hannu tyrmää ajatuksen, että sosialistinen realismi kuuluisi viedä historian romukoppaan.

millisen mielikuvituksen koko skaalaa. Siksi se hänen mukaansa onkin elävä ja kehittyvä taidemuoto. Hän kuvaa sosialistista realismia kokeilevaksi, tutkivaksi taiteeksi, joka luonnollisesti edellyttää työ-väenluokan maailmankatsomuksen omaamista ja kykyä havaita por-varillisen yhteiskunnan perus-teellinen ristiriita.

Näyttelyssä esillä olevat tytöt totisesti ilmentävät sitä, miten Rainesto ja Lehtinen edustamaansa tyyliisuuntaa kuvaavatkin. Maa-laukset kuvaavat esimerkiksi suo-malaisen oikeusjärjestelmän raadoli-suutta ja vanhusten kohtelua Suomessa, mutta esillä on myös teoksia Stalingradin taistelusta ja

Uralilla laukkaavasta puna-armeijasta. Teoksista on selkeästi havait-tavissa tekijöidensä tahto tehdä taidetta maailman muokkaamiseen eikä pelkästään sen kuvaamiseen.

Itseään varten Lehtinen ja Rai-nesto eivät töitänsä kuitenkaan ole tehneet. Molemmat toivoivatkin niiden herättävän ihmiset ajattelemaan ja Lehtinen tuumiikin, voisivatko työt saada muutkin taiteilijat innostumaan heidän ilmaisemistaan kannanotoista.

nSosialistinen realismi Suomessa 2000-luvulla i näyttely on avoinna Lenin-museossa 12. syyskuuta saakka.

KÄ/AS

KUUMA KESÄ 2010

Jelena ja Sergei Skvortsov Suomessa kommunistien Liiton seminaarivieraina

Kesä 2010 on viimein päätynyt. Keski-Venäjälle se oli todellakin kaikkein kuumiin säähavaintojen 130 vuoden historian aikana (tahdossaan esittää esimiehilleen jotain miellyttävää hovisäätieliljät jopä väittävät, että se oli kuumin ei vain viimeisten 130 vuoden aikana, vaan myös viimeisen vuosituhannen aikana, mikä on tietienkin täyttä hölyn pölyä, erityisesti kun aikakirjoissa on kuvattu kovempiakin juttuja). Virallisten tietojen mukaan epätavalliseen kuumuuteen tuhoutui neljännesosa sadosta, mutta vieläkin suurempaa sekä aineellista, että ekologista ja jopa poliittista vahinkoa aiheuttivat mittavat metsäpalot.

Kokonaisuudessaan herra Putin vertasi viime kesää petägenegien i paimentolaisten tui koiraan tunnukseen pitäneiden ritarien keski-ajan hyökkäyksiin ja jopa Suureen Isänmaalliseen sotaan, mikä on tietienkin asian selvää paisuttelua. Mutta kaikesta huolimatta vain virallisten tietojen mukaan tulipaloissa kuoli välittömästi yli viisikymmentä ihmistä ja paloi poroksi tuhansia taloja. Kulovalkeiden ja turvapälojen savupilvet levittäytyivät koko Keski-Venäjälle, tavoittivat pohjoisessa Suomen ja etelässä ukrainalaisen Harkovan kaupungin, mikä sai aikaan todellisen ekologisen katastrofin. Huonon näkyvyyden vuoksi suljettiin lentokenttä, useiden viikkojen ajan kymmenet miljoonat ihmiset hengittivät hengenvaarallista käryä, joka ei itsestään poistu ihmisten keuhkoista. Ihmisten terveydelle aiheutettiin valtavaa vahinkoa, jota lääkärit eivät pysty tarkasti arvioimaan, koska asianomaiset ihmiset eivät vielä koskaan ole olleet niin pitkäaikaisia. Yksi asia voidaan kuitenkin todeta varmasti-päivinä, jolloin Moskovassa dominoi savupilvi, pääkaupungin kuolleisuus lisääntyi kaksinkertaisesti.

Mitä tulee taas tulipalojen aiheuttamaan aineelliseen vahinkoon, niin hätätiläministeriö arvioi sen arvoksi 12 miljardia ruplaa (noin 300 miljoonaa euroa). Riippumattomat ympäristöjärjestöt, joiden mielestä viranomaiset ovat supistaneet tulipalojen pinta-alaa noin kymmenkertaisesti, ovat sitä mieltä, että ainoastaan metsää on palanut 375 miljardin dollarin (noin 300 miljardin euron) arvosta. Molemmat osapuolet eivät ole selvästi otaneet laskelmissaan huomioon Ögörovon asutuksessa palaneen Laivastotukikohdan omaisuutta Koloman kaupungin lähellä Moskovassa läänissä. Eräiden tiedotusvälineiden levittämien tietojen mukaan, joita puolustusministeriö ei ole kumonnut, vahingon arvo oli peräti 200 miljardia ruplaa (5 miljardia euroa). Toisaalta kuinka pieni on kuitenkin maailmamme. Ollessani 1980-luvun

alussa Neuvosto-armeijan upseerina joukko-osastomme suoritti töitä mainituissa tukikohdassa ja vierailin siellä useita kertoja.

Ja kuitenkin olisi väärin verrata kesän onnettomuuksia petägenegien suorittamiin hyökkäyksiin ja muihin tapahtumiin. Tämänkertaisen katastrofin ovat johtaneet eivät niinkään valvomat tomat ulkoiset tekijät, kuin itse venäläisviranomaisten harjoittama politiikka. Sen vahvistaa yksi tavallinen esimerkki: naapurissa Valko-Venäjällä, missä säätöolosuhteet olivat suunnilleen samankaltaiset ja turvesoita ja metsiä melkein yhtä paljon kuin koko Keski-Venäjällä, minkäänlaisista savua ei ollut - syyttäneet tulipalot sammutettiin muutassa tunnissa. Sama tilanne toistui myös Ukrainassa, jota Venäjän johto esittelee mielellään poliittisesti epävakaa tilanteen aiheuttaman muka epäkompetenttien hallinnon malliesimerkkinä.

Tämänkertainen ekologinen katastrofi Venäjällä luotiin, voidaan sanoa, omin käsin. Se on suoraa seurausta viime vuosikymmeninä toteutetusta luonnonsuojelulainsäädännön äliberalisoinnista. Avainkohtana tässä yhteydessä oli vuonna 2006 hyväksytty uusi metsälaki, jonka mukaan metsäpalojen estämisen ja sammuttamisen tehtävä siirrettiin metsän vuokraajille ja paikallisviranomaisille. Liittovaltion hätätiläministeriö, jonka sotilaita koko ajan vilahteli TV-uutisissa, huolehti periaatteessa vain asutuskeskuksien tulipaloista, kun taas metsä, tämän ministeriön ministerin herra Goigun lukuisten lausuntojen mukaan ei kuulu hänen hippikuntaansa. Kenelläkään ei ollut kokemusta, varoja eikä haluaakaan ryhtyä hoitamaan kyseistä tehtävää. Toisaalta taas hävisi valtiollinen metsänvartiasto. 75 000 metsävarvartijan tilalle jäi 12 000 tarkastajaa, jotka ehivät laatia ainoastaan selontekoja (muuten luonnonsuojelluksen näkökohdan lisäksi tällä ongelmalla on myös puhtaasti sosiaalinen näkökohta: yli 60 000 perhettä menetti käytännöllisesti katsottuna toimeentulonsa i voiko metsässä realistisesti löytää mitään muutakaan työtä?). Tosi-asiansa hävitettiin Venäjän lentometsävarvartiosto eli hallinto, joka ennemmin huolehti metsäpalojen sammuttamisesta ilmasta käsin i tälle hallinnolle jätettiin ainoastaan metodistiset ja seurantatehtävät.

Itse asiassa ei ole ketään eikä mitään metsäpalojen sammuttamiseksi. Esimerkiksi hätätiläministeriön käytössä, jolla kuten tuli jo todettua, ei ole asian kanssa mitään tekemistä, on tällä hetkellä koko maassa yhteensä 4 (neljä) palosammutuslentokonetta-afibiaa Be-200. Yhdestä näistä koneista myös Putin levitti vettä tuleen. Vertauksen vuoksi todettakoon, että Kana-dassa on satakunta asianomaista

lentokonetta. Myös asiantuntijat lähtivät työpaikoiltaan, vaikka metsä- tai turvapälojen sammuttaminen on monimutkainen insinöörioperaatio, jonka toteuttamisessa vain ihmiset lapioidensa kanssa eivät riitä. Yleisesti ottaen valtiollisella tasolla luotiin kaikki edellytykset katastrofia varten.

Nyt kun erilaisten laitojen mahdottomien voimanpönnöksien tuloksena (muuten ekologit väittävät, että pääosaa metsä- ja turvapälojen sammuttamisessa näytteli ei kiittävä hätätiläministeriö, vaan metsänvartioston riipeet ja vapaaehtoiset), joita auttoi suuresti itse luonto (Moskovan läänissä sää viileni elokuun jälkipuoliskolla kuun alkupäiviin verrattuna 15 i 20 astetta ja alkoivat sateet) luonnonsuojelupalojen alue supistui jonkin verran ja viranomaiset saattoivat helpottuneesti vetää henkeään. Mutta ei sen enempää i tuskinpa he voivat mitään erityisemmin juhlia. Tulipalojen tuloksena viranomaista kärsivä valtava poliittisia tappioita. Monet ihmiset heräsivät tulipalojen savussa i Internet on pullollaan kriittisiä huomautuksia.

Viranomaisille alistettujen sosiologistien palvelujen bravuri-selostuksista huolimatta, joista selviää, että kansa arvioi muka myönteisesti viranomaisten toimia, hallituksen ja henkilökohtaisesti herra Putinin arvovalta on näiden viikkojen aikana kärsinyt entistä enemmän kolauksia. Itse asiassa tätä eivät kiellä jopa eräät hovisosiologit, mutta toisaalta he esittävät sellaisia ehdottomia lukuja, ettei tavallaan ole syytä minkäänlaisen huoleen. Mitä siitä, että Putinin luottamus laskee muutaman prosentin, jos lopputuloksena hänen kannatuksensa on 43 - 78 (!) % (muuten näin suuri ero tiedoissa eli melkein kaksinkertainen herättää jo sinänsä epäilyksiä). Mutta todellinen suhte Putinin kuitenkin pääsi valloilleen, kun ilmeisesti ensimmäisen kerran viimeisten kymmenen vuoden aikana hänellä oli ennalta valmis-

telematon tapaaminen väestön kanssa eli Nizhnyi Novgorodin läänissä poroksi palaneen kylän asukkaiden kanssa.

Sen asemesta, että he olisivat osoittaneet uskollisuuden tunteitaan sen johdosta, että korkea vieras oli kiihuttanut heidän apuun, kyläläiset esitivätkin hänelle vaatimuksiaan hyvin jyrkässä muodossa. Tietenkään tätä vähähdystä ei esitetty TV:ssä, mutta jollain ihmeen tavalla se kulkeutui Internetiin, joka tavoittaa nykyään noin puolet kaikista Venäjän asukkaista. Tämän lyhyen vähähdysten tuloksena myytti Putinin muka korkeasta kannatuksesta on alkanut viimein luhistua. Sosiologistien kyselyjen väärennetyjä tietoja epäilevät nykyään myös eräät hyvin kaukana Venäjän todellisuudesta olevat ulkomaiset kirjeenvaihtajat, jotka ennemmin uskoivat näihin tietoihin ehdottomasti.

Täytynee todeta, että vahinkoa virkaa tekevä pääministerin arvovalle on aiheuttanut ei ainoastaan objektiivinen todellisuus, vaan myös itse herra Putinin mainostempaukset. Hyvin kielteisesti otettiin vastaan hänen omituinen matkansa kalliilla moottoripyörällä ja tapaaminen humalaisten baikereiden kanssa, joihin väestön valtaenemistö suhtautuu kielteisesti. Muuten tämä tapaus tapahtui 24. heinäkuuta, kun savupilvi oli jo peittänyt Keski-Venäjän taivaan. Epämiellyttävän vaikutuksen teki useisiin ihmisiin (tai itse asiassa lähes kaikkiin, jotka vain lukivat jutun) myös Putinin ylimielinen vastaus erälle bloggerille, joka valitti, että neuvostoaikeihin verrattuna palokuntaa ei käytännöllisesti katsoen maaseudulla enää melkein olekaan ja pyysi palauttamaan hänelle palokellon.

Viimein vähemmän onnistuneeksi tempaukseksi muodostui myös kuuluisa lento palavan metsän yllä, kun herra Putin kaikkien yllätykseksi istuutui kakospilotin paikalle ja laski kaksi vesikuormaa palavaan tuleen. Osuiko hän maaliin vai eikö osunut - siitä ei

ole tietoa, mutta Internet täytti välittömästi piikittelevistä kommentista siinä hengessä, että epäonnistuttuaan tehtävissään Putin teeskentelee nyt aktiivisuutta TV-kameroiden edessä. Muuten erotuksena venäläisestä eliitistä, joka on edelleen vilpittömästi sitä mieltä, että väestöä voidaan manipuloida loputtomasti ja muuttaa propagandan avulla musta valkoiseksi, en anna sellaiselle PR:lle kovinkaan suurta merkitystä.

Viime kädessä todellisuutta on mahdotonta paeta. Kuten eräs USAn presidentteistä on sanonut, nvoidaan lyhyen aikaa petkuttaa kaikkia, voidaan aikaa pettää monia, mutta kaikkia ei voida huiputtaa ikuisesti. Viranomaisten ilmiäyntyä avuttomuus taistelussa metsäpaloja vastaan sovituu tässä mielessä mainiosti yhteen talouspolitiikkansa lohduttomien tulosten kanssa. Jopa virallistenkin tilastotietojen mukaan alkukesästä lähtien Venäjän BKT:n supistuminen on jatkunut ja siten keskustelut muka alkaneesta talouden elpymisestä eivät pidä paikkaansa. Muuten tätä tosiasiata ei voida puolustella tulipaloilla, koska virallisesti BKT:n supistuminen alkoi jo ennen tulipaloja.

Pitkittynyt talouslama kärjisti suhteita Venäjän johtoportaan - erimielisyydet ovat havaittavissa paljain silmin. Toisaalta lupenevat väestön tietyn osan yhä vielä säilyvät toiveet ntiktisten taloudellisten vaikeuksien nopeasta lopumisesta. Kansan kärsivällisyys alkaa loppua. Protestiaktiivisuus eritelly osoittaa, että viime kuukausien aikana luonnonsuojellustuksista huolimatta tämä aktiivisuus oli säilynyt huomattavasti korkeammalla tasolla kuin tavallisesti kesäaikaan. Näin ollen kaikista sääennusteista riippumatta kulkeva poliittinen syksy Venäjällä lupaa olla kuuma.

Sergei Skvortsov Nkp:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Mielenosoitus Viron apartheidia vastaan

Suomen antifasistinen komitea (SAFKA) järjesti mielenosoituksen Viron apartheidia vastaan kesäkuun 23. päivänä yhden sen jäsenistä, Abdullah Tammen saatua 10 vuoden maahantulkikiellon Viroon. Abdullah Tammi on Suomen Työväen puolueen edustustavaaliedhokas. Tammen maahantulkikielto Viroon astui voimaan 8.4.2010. Viron ulkoministeriö on perustellut päätöstään muun muassa sillä, että Tammi on avoimesti kritisoinut Viron yhteiskuntajärjestelmää. Tammi on julkisuudessa kutsunut Viroa apartheid-valtioksi.

Abdullah Tammen saamaa maahantulkikieltoa on pidetty varsin rajuna toimenpiteenä Viron ulkoministeriön taholta. Tammella on poika Virossa. Suomen ulkoministeriö on kirjelmöinyt Virolle Tammen maahantulkikiellosta tuloksetta.

Tammen tukimielienosoitus pidettiin Viron suurlähetystön edessä tarkoituksella Viron Voiton päivänä 23. kesäkuuta. Samaan aikaan sattumalta viereisellä tontilla, Itäisellä puistotiellä Yhdysvaltain suur-

lähetystö juhli ennenaikaisesti omaa kansallispäiväänsä. Noin kahdenkymmenen safkalaisen mielenosoittajan joukko sai iskulauseilleen ñApartheid, apartheid - alas Viron apartheid - varsin arvovaltaisen kuulijakunnan. Mielenosoitusta seurasi USA:n suurlähetystöstä poistuva juhlaansa, Suomen poliittinen eliitti ja ulkomaisten edustustojen diplomaattikunta joukossa entinen puolustusvoimien komentaja

Juhani Kaskeala ja Suomen Pankin tutkija Pekka Sutela.

Mielenosoitus oli jo kolmas Safkan Viron apartheidia vastaan järjestämä mielenilmaus. Ensimmäinen järjestettiin Sanomatallolla maaliskuussa 2009, toinen huhtikuussa 27.04. 2010 Viron pronssimellakoiden muistoksi ja viimeisin nyt kesäkuussa Abdullah Tammen saaman kohtelun takia.

Leena Hietanen

Mielenosoittajia SAFKA:n järjestämässä tapahtumassa Eestin suurlähetystön luona 23.6.2010

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

"en ole minkään sortin sosialisti"

Minusta demareita seurattessa on ollut hauska huomata, että meidän vasureiden Sivi-Anne Siimeksen hokema "en ole minkään sortin sosialisti" siirtyi Marina Guzenina-Richardsoniin ja sen jälkeen sitä samaa toisteli Mikael Jugner aamutelevisiossa. Kun Jugner oli saanut televisiossa muuttilauseen sanottua ja poistettua taustajärjestönsä Töölön nuorten sosialistien nimestä nuoruuden ja sosialismin - jäljelle jäi vain Töölön demokraatit, Jugner tuntui löytäneensä itsestään frommilaisen sosialistin.

Nyt toivonkin teidän demareiden huikan aavaan Erich Frommia meille kansalaisille, sillä muuten rakkauspuhe jää käsit-

tämättömäksi mössöksi. Eilen televisioitu Soini kertoi, kuinka oli ajanut viime kesänä 5 000 kilometriä ja kiertänyt eri kesäkekkereitä. Me Pohjois-Savon vasemmistonaiset kiersimme kesäkekkereitä ILOTA-LOLLA myös ja panimme merkille saman kuin Soini. Ihmiset eivät ole ollenkaan poliittisia (?), mutta joka toinen politiikan kieltäjäistä sanoi, että kun ne perussuomalaiset..... ne osaavat puhua, ovat lähellä kansaa, ottavat esille oikeita asioita, ovat lihavia, rumia ja alaluokkaisia, mitä muut puolueet koettavat kovasti olla olematta.

Itseäni kyllästyttää Vasemmistoliiton ylätason elitismi ja sellainen vikinä, että kaikki, mikä

ei resonoi keskiluokassa, on tuomittu epäonnistumaan. Tässä on siis tulos, kun vasemmisto on jäänyt nuolemaan keskiluokan takapuolta. Perussuomalaiset korjaavat potin ja sehän oikeistolle passaa, sillä jos palaamme 30-luvulle käytännössä, kuten olemme nyt henkisesti palanneet, äärioikeisto muuttuu meidän Pohjois-Koreaan. Kyllä sellaisen hengen ruokkiminen on sovinnaisoikeiston intresseissä.

Pia Valkonen
Juhani Ahontie 5C
73100 Lapinlahti
puh. ja fax. (017) 731 2461
p. 050 5511616
pia.valkonen@ort.fi

Kokoomusjohto Eljas Erkon jalanjäljillä

Vähätellessään Venäjän suurvaltaasemaa kokoomusjohto on vuoden 1937 Aimo Cajanderin hallituksen viimeisimmän ulkoministerin Eljas Erkon (Edistyspuolue) jalanjäljillä.

Moskovan vuoden 1939 syksyllä Neuvostoliiton aluevaatimuksista neuvottelemaan lähdessä ole via J.K. Paasikivellä (kok) ja Väinö Tanneria (sd) Helsingin rautatieasemalla saattamassa olleen ulkoministeri Eljas Erkon kerrotaan sanoneen J. K. Paasikivelle: "Unohda, että Neuvostoliitto on suurvalta."

Erkon sanoja on tulkittu niin, ettei Moskovan vaatimuksiin tulisi suostua. Neuvottelijat noudattivat ohjeita ja neuvottelut katkesivat tuloksettomina. Historia kertoo karua kieltään joustamattomuuden seurauksista. Marraskuun 30.päi-

vänä 1939 alkoi talvisota, joka johti jatkosotaan natsi-Saksan liittolaisena. (Im Bunde)

Paasikivi kutsuikin talvisotaa Erkon sodaksi. Hän ja jopa Mannerheim olisivat olleet valmiit jatkamaan neuvotteluja ja suostumaan ainakin pieniin alueluovutuksiin.

Venäjä on ydinasevalta, YK:n turvaneuvoston pysyvä jäsen, kuuluu suurten talousmaiden G-8:aan, sillä on maailman suurimmat

luonnonvarat, Venäjä on Suomen suurin kauppakumppani ja sen talouskasvu on EU-maiden talouskasvua rivakampaa.

Muon muassa näillä mittareilla Venäjä on suurvalta, ja sen suurvalta-aseman kyseenalaistaminen Suomen hallituksen ministerien taholta ei palvele kenenkään etua. Kokoomusjohto lyö päänsä Karjalan mäntyihin.

Taito Taskinen
Kuopio

Taistolaistoimittajat

Pro Karelian Veikko Saksi nimeäjä taistolaistoimittajato.
"Annoin osoitteen, josta voit lukea noin 500 toimittajan nimet ja sieltä voit etsiä yhteistyökumppaneita, jos ne ovat joutuneet hukkaan."
<http://journalismi.info/fi/?x=book22#14>

Kannattaa katsoa onko nimi listalla

Kalevi Wahrman

Kontulan kunnallinen terveysasema pelastui toistaiseksi.

Terveyslautakunnan kokous torjui äänin 5 : 3 kokoomuksen ajaman Kontulan terveysaseman yksityistämisen. Valtuusto pysyi lautakunnan kannalla. Luultavaa on, että Helsingin rikkaiden porvarintama ei tähän tyydy vaan palaa asiaan jollakin uudella tavalla. Kokoomus ajaa rahoittajensa etuja ja terveysbisneksen miljoonat himottavat kansainvälisiä rahoja.

Amerikkalainen tutkimus varoittaa yksityistämiskikkailujen maksavan paljon ilman hyötyä kuntalaisille

Yhdysvaltojen terveydenhuolto on tunnetusti pitkään ollut länsimaiden kallein, tehottomin ja epätasaarvoisin.

Äsyy ei ole kilpailun puute, vaan vääränlainen kilpailu. Kilpailua on väärällä tasolla ja väärillä asioista. Se on hakeutunut nollasummapeliksi, jossa yhden järjestelmän toimijan voitto syntyy toisten toimijoiden kustannuksella. Toimijat kilpailevat kustannusten siir-

tämiseksi toisilleen, kootakseen itselleen neuvotteluvaihtoehtoja rajoitukseen tarjolla olevia palveluja. Tällainen kilpailu ei luo arvoa potilaalle, vaan rappeuttaa laatua, synnyttää tehottomuutta, luo ylikapasteettia ja kasvattaa hallintokuluja muiden epäkohtien lisäksi.

Nollasummapelillä pelataan ensinnäkin niin, että keskenään kilpailevat vakuutusyhtiöt pyrkivät vapautumaan paljon sairastavista ja siirtämään heidän toisten yhtiöiden tai julkisen Medicaidin vastuulle.

Kolmen amerikkalaisprofessorin analyysit varoittavat Suomea siitä, että terveydenhuollon rahoituksen monikanavaistaminen mm. palvelusetelillä ja rakenteen monimutkaistaminen maakunnallisilla hybridiorganisaatioilla ja tilaaja tuottajamalleilla voivat johtaa hallinto- ja transaktiokustannusten kasvuun ja kustannustensiirto-yrityksien voimistumiseen.

KÄ/AN

Suuri epäjärjestys taivaan kaaren alla, tulevaisuus on valoisa

Tämä oli Kiinan käyttämä skulause kulttuurivallankumouksen aikana ja sen jälkeisinä vuosina. **Hannu Salama** on uusimma, aivan kelvollisessa kirjassaan *Sydän paikallaan* sitä mieltä, että maailma ei voi hyvin. Minua lohduttavat kuitenkin jotkut pienet asiat, kuten kuulemani tiedot Nepalín maolaisten toimista maassaan. Samaan tapaan kuin **Tseng Tsao Ping** aikoinaan Tiibetissä, puheiden sijaan tekoja. Kapitalistinen talouspolitiikka näyttää olevan huonossa jamassa. Puhutaan talous-

kasvun välttämättömyydestä. Mitä se tarkoittaa, mihin se perustuu ja miten sitä voidaan mitata? Kuinka Kiinan kommunistit ovat kyenneet huolehtimaan viidenneksestä maapallomme väestöstä? Ostelevat Volvoja, ei vain autoja vaan tehtaia. Sanotaan, että **Marxin Pääoma** olisi liki ainoa kirja, jossa kysymyksiä edes käsitellään. Pitäisi varmaan alkaa lukea sitä *Pääomaa*. Huonona lukijana minulle on tähän asti riittänyt *Pieni punainen kirja*.

Ari Kukkonen

TURVENUIJA

50-luvulla maalaisista käytettiin kansankielessä **kaupungeissa yleisesti nimitettyä turvenuija**. Sillä haluttiin korostaa maalaisten jälkeensä jääneisyyttä. Kuitenkin myös samanaikaisesti puhuttiin terveestä maalaisjärjystä, jolla tarkoitettiin käymistä suoraan asiaan.

Nyt valtiovalan myötäaikaustuksella käsite turvenuija on saanut uuden ulottuvuuden. "Käikeinlaiset asiantuntijat eivät vaikuta käyttävään tervettä maalaisjärjeksi. Puhutaan metsien sivutuotteiden hyödyntämisestä. En ole tutkinut asiaa perusteellisesti, joten ilmaisen vain oman käsitykseni tämän päivän tiedoilla.

Oksat ja latvukset suojaavat maanpintaa ja uusia taimia ja aluskasvillisuutta. Kannot taas puolestaan suojaavat maanpintaa eroosiolta. Turpeet eivät minun mielestäni ole uusiutuvaa energiaa, sillä turvesuon kehittyminen voi viedä jopa 10 000 vuotta. Minulle on kerrottu, että poistetun turpeen kuopan pohja vastaisi ajan olojen pohjaveden tasoa alueella.

Turvesoiden hyödyntämisen pohjanmaalla sanotaan aiheutaneen arvokalakantojen tiluamisen. Tietysti myös hyödynnetyt turvesuot ovat lohduton näky ympäristössä. Eläin ja kasvikaanta muuttuu oleellisesti. Soiden vesivarastojen ehtyminen aiheuttaa kosteus- ja muita ilmastotekijöiden muutoksia. Turve ei ole myöskään päästöjen ja lämpötehon puolesta mitään hyvä ratkaisu.

Tein heinäkuussa 2010 matkan Kangasniemelle. Sillä seudulla turpeen nosto tuhoaa suuressa määrin kolme pientä järveä. Yksi vesistöön kuuluva Kurikkalampi laskee myös Isoon Takkalampeen ja se on jo joksikin kuollut maatalouspäästöjen takia. Aikaisemmin Kurikkalammesta saatiin hyvin kalaa kotitarpeisiin. Ajattelun turpeennoston paikka on Hirsisuo. Siellä on jo nostettu kantoja suon reunoilta röykkiöiksi. Itse suo ei ole kovin suuri ehkä noin 2 km pitkä ja noin 600 m leveä. Suon vesistö on pieni, niin turpeennosto riittää tuhoamaan koko kalakannan ja uimarannat. Asian ympärille on vaikea saada kansanliikettä, kun Ison Takkalammen ympärillä on vain

toistakymmentä asuntoa ja vain yhdessä asutaan vuoden ympäri. Iso Takkalampi on vain noin kilometrin levyinen.

Alueella on jo useamman vuoden ajan ollut ajoittain kaivoja kuivana. Sata vuotta sitten Takkajoessa, joka alkaa isosta Takkalammesta, oli Kiusakoskessa mylly. Nyt on jäljellä pienoinen puro. Hirsisuo on jo ojitettu. Alue on nimeltään Ruokomäki. Siellä on huomattava osa soista ojitettu. Tästä syystä ilmeisesti pohjavedet ja järvien pinta ovat laskeneet. Järvet ovatkin hyvin matalia. On ilmeistä, että jos turvetta ruvetaan nostamaan, niin alue tulee kuivumaan oleellisesti ja sen seurauksena kasvit ja eläimet tulevat kärsimään veden puutteesta.

Alueen tiet ovat kapeat ja huonokuntoiset. Jos alkaa turpeennoston takia rekkaralli, niin liikenneolot pahenevat entistään. Hirsisuolle on matkaa Jyväskylästä noin 50 km Hankaalmen tietä ja sinne käännytään Hankaalmen Observatorion tienvirtan kohdalta. Tien haarasta on noin 3 km Hirsisuolle. Suon vedet laskevat ensiksi Pienen Takkalampeen ja

sitten Isoon Takkalampeen. Tiet kiertävät ympäri alueen, joten Ison Takkalammen rantaan tullaan alueen toiselta puolen. Alue on nimeltään Ruokomäki. Lähin rautatieasema on Hankaalmen.

Jos haluttaisiin pelastaa ison Takkalammen luonto, niin ensiksi tulisi mielestäni kerätä muistitietoa alueelta millaisella viiveellä eri muutokset ovat tapahtuneet esimerkiksi ojitusten seurauksena. Pieni Takkalampi ei varmaankaan aina ole ollut kuollut. Muuttaman vuoden aikana on kaivoja kuivunut. Siis jotakin huononusta on tapahtunut lähimenneisyydessä. Kun Kurikkalampi on maatalouden saastuttama, niin pitäisi tehdä suunnitelma sen entisöinnistä. Ruoppaus voitaisiin suorittaa talvella, kun suot ja lammen jää kantavat koneita. Lammen mataluuden takia työ ei varmaankaan olisi kovin vaikeata. Päästöjä tulisi kuitenkin ensiksi vähentää.

Tällä alueella vesistöt ovat matalia ja virtaus heikko, joten pienikin kuormituksen lisäys on kohtalokasta. Soitin Keski-Suomen ympäristökeskukseen. Sinne ei oltu tehty vielä mitään ilmoitusta. Järven

eräs reuna kuuluu nimittäin toiseen läänin. Heillä kysytään vain lausuntoa. He eivät päättävästään, koska tuotanto on Itä-Suomen läänin alueella.

Olen saanut tietää, että Etelä-Karjalassa olisi M-Realin turvevoimala siirtynyt maakaasun käyttöön työvoimajon takia. Olen yrittänyt tarkistaa asiaa työterveyslaitoksesta. Sinne ei kuitenkaan ole tehty ilmoitusta turvepölykeuhkoista. Siellä arveltiin, että jos turve aiheuttaa pölykeuhkoja, niin kyseessä on farmarikeuhko, joka on home- tai bakteeriperäinen.

Kysyin myöskin asiaa Paaperi- ja Kuljetusliitosta, mutta sieltä sanottiin, että tämä asia oli heille tuntematon. Joissakin työvaimoissa tehdään deal. Toisin sanoen ostetaan hiljaisuus.

Luonnonsuojelusta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä allekirjoittaneeseen:

Wäinö Pietikäinen
Harstadinkatu 4
65350 VAASA
p. 06-317 0997

Tukea **Kansan** äänelle

Tukipalsta 4/2010

Paavo Heikkinen 50 e, Heikki Männikkö 90 e, Hannu Kautto 60 e, Hannu Ikonen 50 e, Reijo Katajaranta 95 e, Esko Auervuolle 50 e, Larmo Lehtola 30 e, Tarja Männikkö 80 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Eira Kärki 25 e, Mämmiveikko 2,85 e, Armeijaton Suomi 50 e ja lipaskeräyksestä Wäinö Pietikäinen 88,90 e.

OKO 554114-227966

Pirkanmaan Kansandemokraattien Syyskokous

Tampereella 06.10.2010 alkaen klo. 18.00. Siika-aholla os. Hallituskatu 22 C 45

Käsitellään ajankohtaisia asioita ja ensi kevään eduskuntavaaleja. Tervetuloa kaikki kansan äänen järjestöjen jäsenet ja tukijat. Lisätiedot: Antti Siika-aho p. 040-833 53 60, antti.siikaaho@gmail.com

VALTTERILLE

Pidimme kirpputoria 4-5.9.2010 ja saimme hyvin rahaa toimintaamme. Kiitokset siitä tavaroiden lahjoittajille. Seuraavan kerran pidämme kirpputoria la-su 20 - 21.11.2010. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa. Tarvitsemme kirpputorille uutta tavaraa, jota pyydämme Kansan äänen ystävilä ja järjestötovereilta.

Kaikki hyväkuntoinen, puhdas ja ehjä tavara otetaan vastaan ja kirjoista mieluiten dekkarit, romaanit yms. erikoiskirjat. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitimet, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, älä heitä sitä roskikseen, vaan tuo se meille. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavarat voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.

terveisin Riitta ja Tarja

Keskustelutilaisuus Kuubasta, paikalla Peter Loman

Olemme aloittamassa sunnuntai-aiheista sarjaa Suomi-Kuuba-seurassa. Tarkoituksena on, että joka kuussa jonakin sunnuntai-iltapäivänä on mahdollista tulla vaihtamaan mielipiteitä seuran toimistolle jostakin ajankohtaisesta Kuubaan liittyvästä aiheesta. Minulla on ilo ilmoittaa, että keskustelutarjontamme avaa Peter Loman Santiago de Cubasta. Peter kertoo vaikutelmiaan nyky-Kuubasta sunnuntaina 12. syyskuuta alk. klo 14.00. Pientä purtavaa ja juomaakin voi tuoda keskustelun vauhdittamiseksi. Tilaisuus on avoin kaikille. Ja paikka siis seuran toimisto: kolmas linja 28. Tervetuloa!

Kolmatta kuubalaisen kulttuurin viikkoa vietetään 18.-24.10. Helsingissä keskuspaikkana on kulttuurikeskus Caisa. Caisan ohjelma on jo luettavissa seuran kotisivuilla www.kuubaseura.fi, kuubalaisen kulttuurin viikko.

Tätä viestiä saa mielusti välittää eteenpäin

ystävällisin terveisin; Kristiina Satola
Suomi-Kuuba-seura, Kolmas linja 28, 00530 Helsinki
050-461 0909 (ma ja ke 15-17)
info@kuubaseura.fi
www.kuubaseura.fi

Tapautumia

Kommunistien Liiton vuosikokous

torstaina 28.10. 2010 Porvoossa Kalevi Wahrmanin luona alk. klo 17.00. Vuosikokousasioiden lisäksi käsitellään poliittista tilannetta, järjestön valmistautumista eduskuntavaaleihin sekä muita ajankohtaisia asioita.

Toimikunta kokoontuu viikkoa ennen vuosikokousta Männiköllä torstaina 21.10.2010 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousvalmistelut.

lisätietoja: puheenjohtaja Kalevi Wahrman
Tervetuloa

STP:n järjestöjen, Kansan äänen ja DSL:n syysseminaari

Lauantaina 18.9.2010 alk. klo 10.30 Sairausho- ja Tapaturmainvalidien Vähäjärven lomakodissa Hauholilla. Käsitellään STP:n toiminnan kehittämistä valmistautumista ensi kevään eduskuntavaaleihin, sekä EU:n ilmasto- ja energiapolitiikkaa.

Matka tehdään pikkuautoilla. Varatkaa aika osallistumiselle jo tänään. Seminaarimaksu 25 euroa. Helsingistä lähtijät kokoontuvat aamulla klo 08.00 Vellamonkatu 6A:n pihalla. Ennakkoilmoittautumiset.

Tiedustelut: Heikki Männikkö 050 5884159
Tervetuloa kaikki paikalle

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loomaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

lkkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EU:n vastaisen Kansanrintaman laajennettu johtokunnan kokous pidetään Hermannin kerholla torstaina 4.11.2010 alk. klo 18.00. Käsitellään ajankohtaisia yhdistyksen toimintaan liittyviä kysymyksiä, lehden kehittämistä ja keskustellaan KÄ:n numeron 6/2010 toimitustyöstä.

Tervetuloa

Pro kuntapalvelut verkosto järjestää asukkaiden budjettiriihen Kampin palvelukeskuksessa 7.10. Lisätietoja järjestökanavien ja sähköpostin kautta.

Kansan ääni
Helsingin
Lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2 keskiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz

Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

Piikin Tutkain
Helsingin
Lähiradiossa

100,3 MHz

Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO554114-227966

PAINOPIIKKA:
Karprint Oy

Budjetin vääryydet oikaistava

Työttömien edustajat arvostelivat voimakkaasti hallituksen aikomusta vesittää työmarkkinatun tarveharkinnan poistaminen

Toivo Koivisto avasi Helsingin Työttömien HETY:n koordinoiman perinteisen budjettiriihihielenosoituksen Helsingissä säätylatolla 26.8.2010. Avaussessaan hän totesi: *»Eilen Helsinginkadulla leipäjonossa oli 600 ihmistä. Tiistaina Myllypurossa oli 700 ihmistä. Tämä on se Kataisen Suomen toinen puoli. Suomalaiset vähävaraiset ihmiset eivät ymmärrä sitä, että tällaisessa tilanteessa leikkauksia halutaan kunnostaa jopa työttömyysturvaa. Järjestäjien toimesta paikalle oli pyydetty budjettiriiheen osallistuvia hallituksen edustajia, mutta ketään ei näkynyt. Vuosi sitten paikalla sentään kävi Liisa Hyssälä*

Tilaisuudessa HETY:n toiminnanjohtaja Anna-Maria Kantola totesi: *»On käsittämätöntä, että ministeri Katainen ilmoittaa työllisyysdian paranevan omaa tahtiaan ilman minkäänlaisia toimenpiteitä. Aiotaan leikata jopa työllisyysmäärärahoja. Käsittämätöntä on, että perustetaan erilaisia työryhmiä, joiden neuvoja ei kuitenkaan kuunnella. Satakomitea esitti mm. työmarkkinatun tarveharkinnan poistamista. Sitä ei kuitenkaan tulla valitettavasti tekemään. Tämä koskee tuhansia perheitä. Tarveharkinnan vuoksi jopa rikotaan perheyhteisöjä, että ihmiset kykenisivät hoitamaan joten kuten taloudellisen arkensa. 90-luvun laman jälkeisenä aikana työttömien perustoimeentulo ei ole reaalisesti noussut. Köyhyyskuopassa ollaan. Siksi työmarkkinatun tarveharkintaisuus tulee poistaa. Työmarkkinatui ja peruspäiväraha tulee kohottaa nykyisestä n. 26 eurosta 36 euroon päivässä. Eläkeselvityksiä täytyy ehdottomasti tiivistää ja lyhyen työn vastaanottamisen byrokraatia tulee purkaa, mikä on edellytys sille, että saataisiin tuhansia ihmisiä töihin.*

Osmo Tolvanen Myllypuron eläkeläisistä kertoi heidän kääntyneen kirjeitse eduskuntaryhmien puoleen: *»Eläkeläisten ostovoima asumiskustannusten, matkustuksen, lääkkeiden korkean omavastuusuuden, useiden elintarvikkeiden hinnan nousun johdosta sekä eläkeläisten palkkatyötä korkeammasta verotuksesta johtuen on heikentynyt. Myllypuron eläkeläiset kääntyivät eduskuntaryhmien puoleen, että se vuoden 2011 budjettia laatittaessa huomioisi seuraavat asiat: (1) Eläkkeisiin on saatava tuntuva tasokorotus; (2) eläkeläisten verotusta tulee alentaa vähintään palkkatyön verotuksen tasolle; (3) Eläkkeiden ns. taitettu*

indeksi tulee korjata vähintään puoliväli-indeksiin 50%-50%; (4) Eläkeläisten asumiskustannuksiin on saatava helpotusta; (5) Lääkkeiden omavastuusuutta on alennettava; (6) Eläkeläisten matkakustannukset tulee saattaa kohtuullisiksi ja (7) Eläkeikäkerroin tulee poistaa.

STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski kertoi tulleen mielienosoitukseen työttömien kesäleiriltä Hauholta: *»Ne, jotka jäivät Hauholle, lähettävät terveisiä ja ovat hengessä mukana ja tekevät työtä tämän säätylatolla kokoontuvan rosvokoplan vehkeilyn paljastamiseksi. Kävin kesällä Porissa Suomi-foorumissa politiikkatapahtumassa. Siellä mm. Kiviniemi, Katainen ja Sinnemäki vakuuttivat haluan laajentaa avioliitto-oikeutta laajemmaksi. Työttömien avioliitto-oikeus on ollut myös keskustelun alaisena. Jo 15 vuotta sitten Turussa oli työttömien ja päättäjien tapaaminen, jossa kysyttiin, että onko tulevaisuudessakin ainoa tapa avioliitossa eläville työttömälle, jonka avio puoliso käy työssä, saada työmarkkinatuki ottamalla avio-tai asumusero? Nyt Satakomiteakin linjasi, kuten Anna-Maria äskens mainitsi, että tämä on muutettava. Myös eduskunnan perustuslakivaliokunta totesi, että tämä nykyinen käytäntö on perustuslain vastainen. Sen mukaan työmarkkinatuki ei ole äärimmäisen tukimuoto vaan korvaus työttömyydestä. Hallituksen vaatimus siitä, että työttömät eivät saisi mennä naimisiin on järjettömyyden huippu.*

Juha Kovanen Vantaalta totesi, miten ihmiselle tärkeät kunnallisia lähipalveluita on keskitetty 90-luvun lamasta alkaen: *»Näin on käynyt myös Vantaalla mm. perhepalvelujen, mielen-terveys- ja päihdepalvelujen osalta. Monelle palvelujen käyt-*

täälle lähipalveluista luopuminen tarkoittaa koko palvelun lopettamista, koska se ei ole käytettävissä silloin, kun sitä tarvitaan. Terveysasemien vähentämissuunnitelma sai vantaalaiset suorastaan suuttumaan. Runkas vuosi sitten alkoivat Vantaan valtuustoryhmien kesken neuvottelut valtuustosituksesta, joista tuli kolmivuotinen sopimus. Kokoomuksen esitys oli, että terveysasemien määrä vähennetään kahdeksasta kolmeen. Sen mukaan suuret 20 000 asukkaan lähiöt jäisivät ilman terveysasemaa. Tämä herätti vantaalaiset ja viime marraskuussa perustettiin kansanliike lähterveyspalvelujen puolesta. Se ajoi kaikkien nykyisten terveysasemien säilyttämistä kaupunkitoimintona ja niiden palvelujen parantamista. Liike käynnisti yhdessä vantaalaisten järjestöjen kanssa kampanjan ja nimä paperiadressiin terveysasemien puolesta kerättiin runsaassa kolmessa kuukaudessa 30 000. Seurauksena oli, että oikeiston suunnitelmasta karsittiin terveysasemaverkkoa Vantaalla tämän vuoden keväällä tehtävällä päätöksellä, menivät myttyyn. Mutta asia on edelleen auki ja syyskuussa terveyslautakunnassa budjetin yhteydessä asia on edelleen esillä. Vantaalaisena tuon terveiset budjettiriiheen: Lähipalvelujen supistaminen ei saa kansalaisten kannatusta. Sen sijaan niiden kehittäminen tulee turvata riittävä rahoitus.

Tiina Sandberg nosti esiin joukkoliikenteen ongelman: *»Sen tulee palvella ihmisten jokapäiväisiä tarpeita. Töihin ja palveluihin tulee päästä myös ilman omaa autoa. On väärin miettiä pelkästään hintaa, kun puhutaan palvelusta, joka on välttämättömyys. Joukkoliikenteen jatkuvat hinnankorotukset ovat käyneet monille sietämättömiksi. Pienituloisten syrjäytymistä ei tule enää liikenteen hinnankorotuksilla lisätä. Joukkoliikenteen tulee olla hintalaatusuhteeltaan sellaista, että se vähentää tarpeetonta yksityisauton, joka monelle uusmaalaiselle on pakon sanelemaa. Siksi tulee lisätä poikittaisia liikenneyhteyksiä. Porvarihallituksen budjetti ensi vuodelle ei lupaa hyvää julkiselle liikenteelle. Määrärahoja supistetaan reaalisesti. Joukkoliikenteen toistuvista ongelmista päästään eroon suuntaamalla valtion talousarviossa lisää varoja liikenteen infrastruktuuriin parantamiseen.*

Toimitti
Heikki Männikkö

Tiedossa on, että KELA-korvaukset vaikkapa lääkkeitä ovat surkean pieniä. Hallitusherrat eivät suostuneet keskustelemaan mielenosoittajien kanssa.

MUILTA PUOLUEILTA

On Suomen etu olla hyvissä suhteissa Venäjän kanssa

»Unohda, että Venäjä on suurvalta. Tuo oli ulkoministeri Erkon ohje 31.10.1939 Moskovaan neuvotteluihin lähtevälle J.K. Paasikivelle. Neuvottelumatka oli viimeinen ennen talvisotaa.

Venäjä ei ole suurvalta, toisivat äskettäin kokoomuslaiset valtiovarain-, ulko- ja puolustusministeri yksissä tuumin. Entinen kykypuolue ei näytä oppineen historiasta mitään. Kovin surullista.

Pahempaa on se, että kokoomusministerien keskenkasvuinen lällätely Suomen itänaapurin suuntaan vahingoittaa maamme etuja. Sillä mitään hyötyä ei Suomelle varmastiakaan naapurimaan vähätelystä koidu.

Ulkoministerin tuore selitelty tapahtuneesta osoittaa, että tekijät eivät ole ymmärtäneet, mitä tarkoittaa kansanviisaus *»Tiedä oma tilasi, anna arvo toisellekin*. Ulkoministerin mukaan: *»meidän täytyy päästä irti siitä 1970-lukulaisesta ehkä hiukkasen suomettuneesta ajattelusta, jossa asioista ei voi puhua suoraan*. Asiaa voi ja pitääkin puhua suoraan. Suoraan puhuminen on kuitenkin eri asia kuin typeryyskysien laukominen.

Olipa Venäjä millainen tahansa, on Suomen etu olla hyvissä suhteissa sen kanssa. Venäjään emme juuri voi vaikuttaa, mutta maidemme suhteisiin voimme. Nöyristely ei meitä hyödytä eikä myöskään öykkärointi. Voi myös kysyä, eivätkö hyvät tavat kuulu normaaliin naapureiden väliseen kanssakäymiseen.

Keskeinen tekijä Suomen ja Venäjän suhteissa on pitkän päälle se, että Suomen on voitava hoitaa maidemme suhteita kahdenvälisesti. EU-Suomi on lupunut omasta ulkopoliittisistaan. Se on palautettava kuten valtiollinen itsenäisyyskin. Onko ulkoministeri valmis puhumaan näistä asioista suoraan?

Antti Pesonen
Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja

* * *

Erotaan Eu:sta vaiko Soini ministeriksi

Perussuomalaisten puheenjohtaja Timo Soini on jo keksinyt vaalilauseen seuraaviin eduskuntavaaleihin. Se on vain kaksi sanaa, Soini sisäministeriksi kertoi Aamulehti 14.2.2010. Siihen siis perussuomalaisten ideologia tiivistyy.

Soini käyttäytyy, kuten on ennustettu. Otsikolla "Soini bluffaa itseään ministeriksi" kirjoitin Keskipojanmaassa 4.6.09 ja jatkoisin samasta teemasta seuraavan päivän lehdessä. Olin varoitellut kyllä jo aiemminkin (Keskipojanmaa 14.11.08 ja 20.11.07).

EU-vaalien alla ja jälkeen viime vuonna Soini ilmoitti, että eivät he halua EU:sta erota. Kriittiset iskulauseet ovat siis hämäästä, mutta varmaan Soini tulee jälleen haukkumaan EU:ta rehevistä ennen seuraavia vaaleja. Soini on myös ilmoittanut kannattavansa Nato-jäsenyyttä. *»Timo Soinin mielipiteet sopivat siis erinomaisesti seuraavien eduskuntavaalien jälkeiseen Suomen hallitukseen* (Keskipojanmaa 4.6.09). *»Valtamediaakaan ei näytä häntä enää pelkäävän* (Keskipojanmaa 14.11.08).

Jo syksyllä 2007 oli havaittavissa, että Soinista oli tullut valtemedian lemmikki. Silloin hälytyskellot alkoivat soida, sillä varsinainen vaihtoehto harjoitetulle politiikalle eli Itsenäisyyspuolueesta (IPU) media vaikenee. Ei siis ollut kysymys siitä, että media olisi halunnut virittää yhteiskunnallista keskustelua tai toisinauttelua. Median tehtävähän onkin nykyisin ihmisten tyhmentäminen. Niinpä äänestäessään Perussuomalaisia on nyt sama kuin äänestäisi Keskustaa, Kokoomusta tai SDP:tä.

Nykyisiin suurpuolueisiin kriittisesti suhtautuvalla äänestäjällä on siis valittavanaan kaksi vaihtoehtoa. Hän voi äänestää EU:sta eroamisen puolesta tai hän voi äänestää Soinia ministeriksi. Jotkut kunnanvaltuutetut mm. Juankoskella, Mäntsälässä ja Nummi-Pusulassa ovat jo tehneet valintansa ja siirtyneet Itsenäisyyspuolueen jäseniksi.

Unohdetulla kansalla on ollut kautta historiansa erikoislaatuinen herratuuri. Se johtune siitä, että ihailaan suuria johtajia ja johtajalle annetaan kaikki valta. Niinpä lopulta hänen tarvitsee ajatella vain itseään.

Mauri Nygård
Itsenäisyyspuolueen varapuheenjohtaja